

මහා පරනිර්වාණ සූත්‍රය

ත්‍රිපිටකය → සූත්‍ර පිටකය → දීඝ නිකාය →

මහා වර්ගය → මහා පරනිර්වාණ සූත්‍රය

මහා පරිනිර්වාණ සූත්‍රය

අට්ඨ ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි - “භන්ද දුනි, භික්ඛුවෙ,
ආමන්තයාමි වො, වයධම්මා සඞ්ඛාරා අප්පමාදෙන සම්පාදෙට්ඨා”ති.
අයං තථාගතස්ස පච්ඡිමා වාචා.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය.
“මහණෙනි, දැන් තොපට කියමි. ‘සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ විනාශවන
ස්වභාව අත්තානුය. ප්‍රමාද නොවී (කළයුතු දේ) සම්පාදනය කරාවි.
මේ තථාගතයන්ගේ අන්තිම බුද්ධ වචනයයි වදාළේය.

තොරවන් සරණයි!

මාගේ තවත් උපන්දිනයක් සනිටුහන් කරන අද දිනයේ ඔබ වෙත මහඟු වටිනා තුටුපඬුරක් දීමට සිත් විය. ඒ මාගේ ජීවනාලිය මෙන් සළකන අප තිලෝගුරු සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අසිරිමත් බුදුසිරිතේ අවසාන භාගය පිළිබඳ තොරතුරු අඩංගු මහා පරිනිර්වාණ සූත්‍ර දේශනාවයි.

සූත්‍ර පිටකයේ ඇති දේශනාවන්හි මා හට අසන්නට ලැබූ ඉතාමත් සුළු ප්‍රමාණයක් වූ සූත්‍ර දේශනාවන් අතර මා වඩාත්ම ප්‍රිය කළ සූත්‍ර දේශනාව ද මෙයම වනවා. මෙයට මා ප්‍රිය කළ හේතු කීපයක් තිබුණා. දීඝ නිකායේ මහාවග්ගයට අයත් මහා පරිනිර්වාණ සූත්‍රයේ එද අප මහ තථාගතයන් වහන්සේ වැඩ විසූ කාලයේ පැවති ආගමික, සංස්කෘතික, දේශපාලනික ඓතිහාසික වටිනාකමක පමණක් නොව අවසාන හුස්ම පොදු මේ වායුතලයට එක්කරන මොහොත දක්වා අසීමිත විරියයකින් අපමණ කරුණාවකින් දැවැන්තත් මෙතෙක් දේශනා කළ ධර්මය නැවත නැවතත් සම්පිණ්ඩනය කර දෙසීමෙන්ද දේශනා කිරීමට නොහැකි වූ දේ අනිනවයෙන් දේශනා කිරීමෙන්ද ක්ලාන්ත වෙමින්, සැතපෙමින්, පිපාසයට පැත් අයදීමින් බුහ්මයකුත් නොවූ, දෙවියකුත් නොවූ, යක්ෂයකුත් නොවූ මනුෂ්‍යයකුත් නොවූ ඒ අසම සම මහා විරවරයාණන්ගේ නිර්මල කතා පුවත මේ තුලින් මනාව විද්‍යාමාන වන හෙයිනි. මේ කෝර සසරෙහි ඕෂ තරණයට මෙම සූත්‍ර දේශනාවෙන් ගත හැකි හා දත හැකි කරුණු බොහෝ ය.

එද මෙද තෙක් ඔබ සැමට සෙනෙහෙබර මිතුරියක වූ මා හට එම මිත්‍රත්වය බුදුන් වහන්සේ විසින් අගය කළ කල්‍යාණ මිත්‍රත්වයක් දක්වා වැඩි දියුණු කිරීමේ එක් පියවරක් වශයෙන් මාගේ උපන්දිනයෙහි දහම් පඬුරක් ලෙස මෙම මහා පරිනිර්වාණ සූත්‍රය මෙලෙස තිලිණ කිරීමට සිත් විය.

මින් ලද අවබෝධයෙන් බුදුන් වහන්සේ කෙරෙහි අල්පමාත්‍ර වූ ශ්‍රද්ධාවක් ඔබ සිතෙහි උපන්නේද, උපන්නාවූ ශ්‍රද්ධාව තව බොහෝ වැඩි දියුණු වූයේද, එය අද දින ඔබ වෙතින් මා ලද වටිනා ම ත්‍යාගය වනු ඇත.

මෙෙත්‍රියෙන්

වාමනී සේනාරත්න

01-07-2016

මහා පරිහිට්‍යාණ සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසනලදී. (මාගේ ඇසීම මෙසේය.) එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගිජ්ජකුට නම් පර්වතයෙහි වාසය කරණසේක. ඒ කාලයෙහි මගධ රටට අධිපති වෙදෙහි නම් දේවියගේ පුත්රවූ අජාසත් රජතෙමේ වැදෑ රට රජුන් යටත් කර ගැනීමට යනු කැමැත්තේ වේ. ඒ අජාසත් රජතෙමේ මෙසේ කියයි. 'මම වනාහි මහත් සාද්ධි ඇත්තාවූ මහත් ආනුභාව ඇත්තාවූ මේ වැදෑ රජුන් නැති කර දමන්නෙමි යනුයි.'

එවිට මගධරට රජවූ විදෙහ දේවියගේ පුත්ර අජාසත් රජ මගධරට මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බිරාන්මණයාට කථාකර මෙසේ කියේය. "බිරාන්මණයා, මෙහි එනු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එතැනට යව, ගොස් මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාදයන් හිසින් වැළව. වැඳ, උන්වහන්සේගේ නිරෝගි බවද, නිද්‍රක් බවද, සැනැල්ලු පැවතුම් ඇතිබවද, ශරීර බලයද, පහසු විහරණයද විචාරව. නැවතද, "ස්වාමීන්වහන්ස, මගධරට රජවූ වෙදෙහ දේවියගේ පුත්ර අජාසත් රජතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වැළ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ නිරෝගි බවද, නිද්‍රක් බවද, සැනැල්ලු පැවතුම් ඇති බවද, ශරීර බලයද, පහසු විහරණයද, විචාරායයි" දන්වව. තවද මෙසේ කියව. "ස්වාමීන් වහන්ස, (මගධරට රජවූ වෙදෙහි දේවියගේ පුත්රවූ අජාසත් රජතෙමේ වැදෑරුපුන් යටත්කරගන්නට යනු කැමැත්තේ වේ. ඒ අජාසත් රජතෙමේ මෙසේ කියයි "මම මහත් සාද්ධි ඇත්තාවූද, මහත් ආනුභාව ඇත්තාවූද මේ වැදෑරුපුන් සම්පූර්ණයෙන් සිඳ දමන්නෙමි. වැදෑරුපුන් වහසන්නෙමි. වැදෑරුපුන් නැතිකර දමන්නෙමි" යනුයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තොපට යම්පරිද්දෙකින් ප්රකාශකරන සේක්ද, ඒ ප්රකාශ කළ පරිදීම මනාකොට ඉගෙන මට කියව. තථාගතයන්වහන්සේලා අවැඩට හිතවූ හිස් වචනයක් නොවදරන්නනුයයිද" කියේය.

1 වස්සකාරබිරාන්මණෝ

"පින්වතුන් වහන්ස, එසේ යහපතැයි' මගධ මහාමාත්‍ය වස්සකාර බිරාන්මණයා මගධරට රජවූ විදෙහ දේවියගේ පුත්රවූ අජාසත් රජහට උත්තරදී යහපත් යහපත් යානාවන් යොදවා යහපත් යහපත් යානාවකට නැගී යහපත් යහපත් යානාවලින් රජගත නුවරින් පිටත්විය. පිටත්ව, ගිජ්ජකුට පර්වතය යම්තැනකද එතැනට ගියේය. යානාවෙන් යායුතු භූමිය දක්වා යානාවෙන් ගොස් යානාවෙන් බැස, එතැන් සිට පයින්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටින තැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමඟ සතුටු වූයේය. සතුටු වියයුතු වූද සිහිකටයුතු වූද කථාව නිමකොට එකපැත්තක උන්නේය. එකපැත්තක උන්නාවූ මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බිරාන්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය දැනුම්දුන්නේය. "පින්වත් ගෞතමයන්වහන්ස, මගධරට රජවූ වෙදෙහි දේවියගේ පුත්රවූ අජාසත් රජතෙමේ පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ පාදයන් හිසින් වැළ. වැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුක් නැතුව නිරෝගිව, සැනැල්ලු පැවතුම් ඇතිව, ශරීර බල ඇතුව, සැප පහසු ඇතුව, වෙසේ දැයි" අසයි. "නවත් ගෞතමයන් වහන්ස, (මගධරට රජවූ වෙදෙහි දේවියගේ පුත්රවූ අජාසත් රජතෙමේ වැදෑරුපුන් යටත් කර ගන්නට යනු කැමැත්තේවේ. ඒ රජතෙමේ මෙසේද කියයි. 'මහත් සාද්ධි ඇත්තාවූද මහත් ආනුභාව ඇත්තාවූද මේ වැදෑරුපුන් සම්පූර්ණයෙන් සිඳ දමන්නෙමි. වැදෑරුපුන් නසන්නෙමි, වැදෑරුපුන් නැතිකර දමන්නෙමි' කියයි"

2 රාජඅපරිහානියධම්මා

ඒ කාලයේදී ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පවත් සලකුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිටිපස වැඩ උන්නේය, එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකොට, ‘ආනන්දය, වැදෑරුණු නිතර රැස්වන්නාහුය, රැස්වීම් බහුලව ඇත්තාහුය යන මේ කාරණය කීමෙක තොප විසින් අසන ලද්දැයි’ ඇසුරේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, වැදෑරුණු නිතර රැස්වීම් ඇත්තාහුය. රැස්වීම් බහුලව ඇත්තාහුය යන මේ කාරණය මා විසින් අසනලදී.

“ආනන්දය යම්තාක් කල් වැදෑරුණු නිතර රැස්වීම් ඇත්තාහු රැස්වීම් බහුලව ඇත්තාහුද, ආනන්දය, ඒ වැදෑ රජුන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමැතිවිය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේමය.

“ආනන්දය වැදෑරුණු සමඟිව රැස්වෙත්ද, සමඟිව නැගීසිටිත්ද, වැදෑරුණු සමඟිව කටයුතු කෙරෙත්ද යන මේ කාරණය තා විසින් කීමෙක අසනලද්දැයි’ ඇසුරේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, වැදෑරුණු සමඟිව වෙසෙත්. සමඟිව නැගී සිටිත්, වැදෑරුණු සමඟිව කටයුතු කරත් යන බව මා විසින් අසන ලද්දේය”

“ආනන්දය, යම්තාක් කල් වැදෑ රජු සමඟිව රැස්වන්නාහුද, සමඟිව නැගීසිටින්නාහුද, වැදෑරුණු සමඟිව කටයුතු කරන්නාහුද ආනන්දය, ඒතාක් වැදෑරුණුගේ වැඩිදියුණුවම කැමැතිවිය යුතු, පිරිහීමක් නම් නොවේමයයි” වදාළේය

“වැදෑරුණු නොපණවන ලද අලුත් නීති නොපණවත්ද පණවනලද නීති කඩනොකරත්ද, පණවනලද පුරාණ වජ්ජි රාජධර්මයන් දැඩියෙන් ගෙන පිළිපදිද්ද, යන මේ කාරණය තා විසින් කීමෙක අසන ලද්දැයි” ඇසුරේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, වැදෑරුණු නොපණවන ලද්දක් නොපණවත්ය. පණවන ලද්දක් කඩ නොකෙරෙත්ය. පණවනලද වජ්ජි රාජධර්මයන් පිළිගෙන ඒ අනුව පිළිපදිත්ය, යන මේ කාරණය මා විසින් අසනලදී” “ආනන්දය, යම්තාක් කල් වැදෑරුණු නොපණවනලද නීති නොපණවන්නාහුද පණවන ලද්දක් කඩ නොකරන්නාහුද පණවනලද වජ්ජි රාජධර්මයන් පිළිගෙන ඒ අනුව පවත්නාහුද, ආනන්දය, ඒ වැදෑරුණුගේ වැඩි දියුණුවම කැමැතිවිය යුතුය පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය. “ආනන්දය, වැදෑරුණු ඔවුන්ගේ යම් ඒ මහලු වැදෑරුණු වෙත්ද, ඔවුන්ට සත්කාර ගරු බුහුමන් කෙරෙත්ය, ඔවුන් හට වැඩින්නාහුය, ඔවුන්ගේ අනුශාසනාදිය ඇසිය යුතුම යයි සිතන්නාහුය, යන මේ කාරණය තා විසින් කීමෙක නම් අසනලද දැයි” ඇසුරේය. “ස්වාමීන්වහන්ස, වැදෑරුණු වැදෑරුණුගේ යම් ඒ වැඩිමහලු අය වෙත්ද ඔවුන්හට සත්කාර කෙරෙත්ය, ගරු කෙරෙත්ය, බුහුමන් කෙරෙත්ය, ඔවුන් පුදත්ය, ඔවුන්ගේ අනුශාසනාදිය ඇසියයුතු කොටම සිතත්ය.” යන මේ කාරණය මා විසින් අසන ලද්දේය.

“ආනන්දය, යම්තාක් කාලයක් වැදෑරුණු ඔවුන්ගේ ඒ වැඩිමහලු අය වෙත්ද ඔවුන්ට සත්කාර කරන්නාහුද ගරු කරන්නාහුද, බුහුමන් කරන්නාහුද, ඔවුන් පුදන්නාහුද, ඔවුන්ගේ අනුශාසනාදියක් ඇසිය යුතු ලෙසම සිතන්නාහුද, ඒ තාක් වැදෑරුණුගේ වැඩිදියුණුව බලාපොරොත්තු විය යුතුය. පිරිහීමක් නොවන්නේයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, වැදෑරුණු පුරුෂාන්තර ගතවූ (විවාහවූ) යම් ඒ කුලස්ත්රීහු වෙත්ද, විවාහ නොවූ යම් ඒ කුල කුමරිහු වෙත්ද, ඔවුන්ට බලාත්කාරකම් නොකරත්ය යන මේ කාරණය තා විසින් කීමෙක නම් අසනලද්දේද?” “ස්වාමීන් වහන්ස, වැදෑරුණුවරු ඒ කුලයන් අතරට ගිය ස්ත්රීහු වෙත්ද, යම් ඒ කුල කුමරිහු වෙත්ද ඔවුන්හට බලාත්කාරකම් නොකරත්ය යන මේ කාරණය මා විසින් අසන ලද්දේය. ආනන්දය, යම්තාක් කල් ඒ වැදෑරුණු යම් ඒ කුල ස්ත්රීහු වෙත්ද, යම් ඒ කුල කුමාරිහු ඇද්ද, ඔවුන්ට බලාත්කාරකම් නොකරන්නාහුද, ආනන්දය, ඒතාක් වැදෑ රජුන්ගේ දියුණුවම කැමැතිවිය යුතුය, පිරිහීමක් නොවේම යයි” කීවේය.

“ආනන්දය, වැදෑරුණු ඔවුන්ගේ නුවර ඇතුලතවූ හෝ නුවරින් පිටත්වූ හෝ දේවාලයයි සම්මත ඒ වජ්ජි වෛත්යයෝ ඇද්ද ඒ වෛත්යාදීන්ට සත්කාර කෙරෙත්ය. ගරු කෙරෙත්ය බුහුමන් කෙරෙත්ය. ඒ වෛත්යයන් පුදත්ය කියාද, ඒ වෛත්යාදීන්ට පෙර දුන්නාවූද, පෙර කරණ ලද්දවූද, ධාර්මික බිලිපුජා නොපිරිහෙලා කරත්ය යන මේ කරුණ තා විසින් කීමෙක අසන ලද්දේදැයි” ඇසුරේය. “ස්වාමීන්වහන්ස, වැදෑරුණුවරු ඔවුන්ගේ නුවර ඇතුලත තිබෙන්නාවූද නුවරින් පිටත පිහිටියාවූද ඒ සියලුම වජ්ජි වෛත්යයයෝ වෙත්ද ඒ සියල්ලටම ඔවුන් උපකාර කෙරෙත්ය, ගරු කෙරෙත්ය, බුහුමන් කෙරෙත්ය,

ඔවුහු ඒ වෛත්යයන්ට පුද්ගලික ඉහතකී කාලයෙහි දන්නාවූද එසේම කරණ ලද්දවූද ඒ ධාර්මික බිලිපුජා කඩ නොකොට ඉන්ට කෙරෙත්ය යන මේ කරුණ මා විසින් අසනලදීයයි “උත්තර දුන්නේය” ආනන්දය, යම්තාක් මේ වැදැරප්පු ඔවුන්ගේ නුවර ඇතුලත හෝ එයින් පිටත පිහිටියාවූ යම් ඒ වෛත්යාදීන්ට නොකඩකොට සත්කාර ගරු බුහුමන් කරන්නාහුද පුජාකෙරෙත්ද ඒ වෛත්යාදීන්ට පුරාණ කාලයෙහි රජුන් විසින් දෙනලද්දවූ කරනලද්දවූ ධාර්මික බිලි පුජාදිය නොපිරිහෙළා කරන්නාහුද, ආනන්දය, ඒ තාක් වැදැරප්පුන්ගේ දියුණුවම බලාපොරොත්තු විය යුතුය. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, ඒ වැදැර රජුන්ගේ වැදුම් පිළුම් කිරීමට සුදුසුවූ මහණ බමුණන් නිවැරදි අන්දමින් ආරක්ෂාව යහපත් ලෙස පිහිටුවන ලද්දේය කියාද, කිමෙක්ද නොපැමිණියාවූ, සිල්වත් ගුණවත් මහණ බමුණෝ තමන්ගේ රටට වන්නාහුයයි කියාද, පැමිණියාවූ මහණ බමුණෝ සැපසේ වාසය කරන්නාහුය කියාද, තාවිසින් අසන ලද්දේ දැයි” ඇසුසේක.

“ස්වාමීන් වහන්ස, වැදැර රජවරුන් සිල්වත් ගුණවත් මහණ බමුණන් කෙරෙහි නිවැරදි අන්දමින් ආරක්ෂාව මනාකොට පිහිටුවන ලද්දේයයිද පෙර නොපැමිණියාවූ මහණ බමුණෝ තම රටට වන්නාහුය කියාද, පැමිණියාවූ මහණ බමුණෝ තමන්ගේ රටෙහි සැපසේ වෙසෙත්යයි කියාද මේ කරුණ මා විසින් අසනලදීයයි” පිළිතුරු දුන්නේය.

“එසේ නම් ආනන්දය, යම්තාක් කාලයක් වැදැර රජුන්ගේ මහණ බමුණන් කෙරෙහි නිවැරදි ආරක්ෂාව පිහිටුවන ලද්දී වන්නීද කිමෙක්ද පෙර නොපැමිණියාවූ මහණ බමුණෝ සිය රටට වන්නාහුද, පැමිණියාවූ මහණ බමුණෝ තමන්ගේ රටෙහි සැපසේ වසන්නාහුද, ආනන්දය ඒ වැදැර රජවරුන්ගේ දියුණුවම කැමතිවිය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

ඊට පසුව ටික වේලාවකින් භාග්ගියවතුන් වහන්සේ මගධ දෙශයෙහි මහාමාත්ය ධුරය දරණ වස්සකාර නම් බිරාන්මණයාට කථාකොට, “බිරාන්මණය, මම එක කාලයක විසාලා මහනුවර සාරන්දද නම් යක්ෂයාගේ වාසස්ථානයෙහි කළ වෛත්යයෙහි වාසය කෙළෙමි. මම එහිදී මේ වැදැර රජුන්ට පිරිහීමක් නොවන කරුණු හතක් දේශනා කෙළෙමි. බිරාන්මණය, යම්තාක් කල් මේ නොපිරිහීමට හේතුවන කරුණු සත වැදැර රජුන් අත තිබෙයිද වැදැර රජු මේ නොපිරිහෙන ධර්ම සතෙහි යහපත් ලෙස පිහිටත්ද පිහිටන බවක් දක්නා ලැබෙත්ද, බිරාන්මණය, ඒ වැදැර රජුන්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමතිවිය යුතුය. පිරිහීමක් නොවේයයි වදළසේක. මෙසේ වදළ කල්හි මගධ රටෙහි මහාමාත්යවූ වස්සකාර බිරාන්මණ තෙම භාග්ගියවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ දැන්වූයේය. කිමෙක්දයත්? “නවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඒ එකී එකී නොපිරිහීමට හේතුවන කරුණින් යුක්තවූ වැදැර රජුන්ගේ අභිවාද්ධියම බලාපොරොත්තු විය යුත්තිය. පිරිහීමක් නොවෙයි. ඒ කරුණු හතෙන්ම යුක්ත නම් කියනුම් කවරේද? නවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මගධ රට රජවූ වෙදෙහි දේවියගේ පුත්ර අජාසත් රජ විසින් වැදැර රජුන් සමග රන්රිදී ආදී වස්තුව යවා සංග්රහ කිරීමක් නැතිව ඔවුනොවුන්ගේ සමගිය නොබිඳ යුද්ධ නොකටයුතුයි නවත් ගෞතමයන් වහන්ස අපි බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙමු අවශ්‍ය කටයුතු ඇත්තමින එබැවින් දැන් අපි යම්හයි” කීයේය. එවිට භාග්ගියවතුන් වහන්සේ “බිරාන්මණය, දැන් තෝ යමක් පිළිබඳව සුදුසු කාල යයි දන්නෙහි නම් හෙවත් ඒ ගමන යන්නයයි අවසර දුන්නේය. ඊට පසුව මගධ මහාමාත්‍ය වස්සකාර බිරාන්මණ තෙමේ භාග්ගියවතුන් වහන්සේගේ වචනයට ප්රීතිය ප්රකාශ කොට අනුමෝදන්ව හුනස්නෙන් නැගිට යන්ට ගියේය

3 නික්මුණු අපරිහානියාධම්මා

මගේ මහාමාත්‍ය වස්සකාර බිරුන්මණයා බැහැර ගිය නොබෝ වේලාවකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට කථාකළේය.

කථාකර, “ආනන්දය, ඔබ යව, රජගත නුවර ඇසුරු කොට යම් පමණ නික්මුණු වාසය කෙරෙත්ද ඒ සියලු නික්මුණු උපස්ථාන ශාලාවෙහි රැස්කරවයි” කීවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, එය යහපතැයි” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දී යම් පමණ නික්මුණු රජගත නුවර ඇසුරුකොට වැඩ වෙසෙත්ද, ඒ සියලු නික්මුණු උපස්ථාන ශාලාවට රැස්කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතනට ගොස් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද එකත්පසෙක සිටියේය. එකත් පසෙක සිටියාට ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය කීවේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, නික්මුණු සංඝයා රැස් කරවන ලද්දේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් යමක් සම්බන්ධව කල් දන්නාසේක් නම් ඊට සුදුසු කාලයයි සැල කළේය. ටිකවේලාවකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි ආසනයෙන් නැගිට උපස්ථාන ශාලාව යම් තැනෙක්හිද එතනට එළඹියේය එළඹ පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩ සිටියහ. වැඩහිඳ නික්මුණුට කථාකර, “මහණෙනි, මේ අපරිහානිය. (නොපිරිහෙන කරුණු) ධර්ම සතක් දෙශනා කරන්නෙමි. එය අසව්. යහපත් ලෙස සිත්හි දරාගනිව් කියන්නෙමි” කීවේය. ස්වාමීන් වහන්ස, එය යහපතැයි” නික්මුණු උන්වහන්සේට උත්තර දුන්න. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධර්මය දෙශනා කළ සේක.

“මහණෙනි, යම්තාක් කල් නික්මුණු නිතර රැස්වන්නාහු වෙත්ද බොහෝ සෙයින් රැස්වන්නාහු වෙත්ද, මහණෙනි, ඒ නික්මුණ්ගේ අභිවාද්ධියක්ම කැමති විය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය, ‘මහණෙනි, නික්මුණු යම්තාක් කාලයක් සමගිව රැස්වන්නාහු වෙත්ද සමගිව නැගී සිටින්නාහුද සමගිව සංඝයා විසින් කටයුතු වූ පොහෝකිරීම් ආදී කර්මකරන්නාහුද, මහණෙනි, ඒ නික්මුණ්ගේ වැඩිදියුණුවක්ම කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” දෙශනා කළේය.

“මහණෙනි, යම්තාක් කාලයක් නික්මුණු තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොපණවණ ලද්දක් නොපණවයිද පණවන ලද ශික්ෂා ධර්මය කඩ නොකරන්නාහුද පණවන ලද පරිදි ශික්ෂා පදයන් සමාදන්ව නොපිරිහෙලා රක්නාහුද, මහණෙනි, ඒ නික්මුණ්ගේ වැඩිදියුණුවක්ම කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, බොහෝ දවස්ගැන දන්නා වූ පැවිදි වූ බොහෝ කල් ඇති සංඝයාගේ පිය තනතුරෙහි සිටියා වූ සංඝයා ඒ ඒ සාසන වැඩවලට පමුණුවන හෙයින් සංඝනායක වූ ඒ ස්ථවිර නික්මුණු වෙත්ද, උන්වහන්සේලාට සත්කාර ගරුබුහුමන් කරන්නාහුද උන්වහන්සේලා පුදන්නාහුද උන්වහන්සේලාගේ ධර්මානුසාසනාදිය ඇසිය යුතු ලෙසම සිතන්නාහුද, මහණෙනි, ඒ නික්මුණ්ගේ වැඩි දියුණුව කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, නික්මුණු යම්තාක් කල් නැවත ඉපදීම ඇති කරන්නා වූ උපන් තෘෂ්ණාවගේ වසගයට නොපැමිණෙත්ද, මහණෙනි, ඒ නික්මුණ්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමති විය යුතුය. පිරිහීමක් නොවේයයි” දෙශනා කළේය.

“මහණෙනි, නික්මුණු යම්තාක් කල් අරණ්‍යවල වාසයට කැමැත්තෙන් සිටින්නාහුද වෙද්ද, මහණෙනි ඒ නික්මුණ්ගේ වැඩි දියුණුවක්ම වන්නේය. පිරිහීමක් නොවන්නේයයි” වදාළේය.

“මහණෙනි, නික්මුණු නොපැමිණියා වූ සිල්වත් සබ්බන්තවාරිහු එන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැයිද පැමිණියා වූ සබ්බන්තවාරිහු පහසුසේ වාසයකරන්නාහුනම් ඉතා යහපතැයි තමතමන්ගේ සිත්තුළම සිතිය එළඹ සිටුවා වාසය කෙරෙත්ද, මහණෙනි, ඒ නික්මුණ්ගේ අභිවාද්ධියම කැමති විය යුත්තේය, පිරිහීමක් නොවන්නේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, යම්තාක් කල් මේ පිරිහීම් නැති කරන ධර්ම හත නික්මුණු කෙරෙහි පවන්නාහුද මේ පිරිහීම නැති කරන ධර්ම හත කෙරෙහි නික්මුණු දක්නා ලැබෙද්ද, මහණෙනි ඒ නික්මුණ්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, තවත් පිරිහීම නැතිකරන කරුණු සතක් දේශනා කරන්නෙමි. ඒ ධර්මයන් අසව්. යහපත් ලෙස සිත්හි දරාගනිව්. කියන්නෙමි” කීවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, ඒ යහපතැයි” හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. උන්වහන්සේ මේ ධර්මය දෙශනා කළසේක, “මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කාලයක් සිවුරු පිරිකර මැසීම හැඳීම ආදී කර්මාන්තයන්හි ඇලී වාසය නොකරද්ද, කර්මාන්තයන්හි වැඩි වශයෙන් යෙදී බැඳී වාසය නොකරද්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩි දියුණුව කැමති විය යුත්තේය, පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කල් ස්ත්රීන්ගේ ගුණ කීම ආදි වැරදි බොහෝ කථායෙහි ඇලෙන්නාහු නොවෙද්ද, බොහෝ කථාවෙහි යෙදුනාහුවෙත්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමතිවිය යුතුය පිරිහීමක් නොවෙන්නේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කාලයක් බොහෝකොට නිදාගැනීම ඇත්තෝ නොවන්නාහුද, නින්දෙහි ඇලුනෝ නොවන්නාහුද නින්දෙහි නොයෙදුනෝවන්නාහුද මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩිදියුණුව කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කාලයක් සමූහයා පිරිවරා ගෙන (රංචුගැසී) වාසය කිරීමක් නැත්තෝ වන්නාහුද සමූහයා කෙරෙහි ඇලුනෝ නොවන්නාහුද ජන සමූහයා කෙරෙහි ඇලීම් වශයෙන් නොයෙදුනාහුද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩිදියුණුවම බලාපොරොත්තු විය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවෙන්නේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කල් තමන්තුළ නැත්තාවූ ගුණ ඇගවීම් වශයෙන් ලාමකවූ පව් අදහස් ඇත්තෝ නොවන්නාහුද පවුඅදහස් ඇත්තන්ගේ ආශ්රයට නොපැමිණියාහු වෙත්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩි දියුණුවක්ම කැමැති විය යුත්තේය, පිරිහීමක් නොවෙන්නේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කල් පාප මිත්රයන්ඇත්තෝ නොවන්නාහුද, පාපී යහළුවන් ඇත්තෝ නොවන්නාහුද, පාපයන් කෙරෙහි නැමීම් (ඇලීම්) ඇත්තෝ නොවන්නාහුද මහණෙනි ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කල් අර්භන් ඵලයෙන් මෙහා ස්වල්ප මාත්රවූ විශෂ අධිගමයකින් අවසානයට නො පැමිණෙන්නාහුද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමැති විය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, මේ නොපිරිහෙන කරුණු හත යම්තාක් කාලයක් හික්ෂුන් අතර තිබෙයිද, මේ පිරිහීම නැතිකරන ධර්මයන් හත කෙරෙහි හික්ෂුන් පිළිපදිනු දක්නා ලැබෙද්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, තවත් නොපිරිහෙන ධර්ම හතක් දෙශනා කරන්නෙමි. ඒ අසව්, හොඳින් සිත්හි දරාගනිව්. කියන්නෙමි” කීවේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, එය යහපතැයි” ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධර්මය දේශනා කළ සේක.

“මහණෙනි, හික්ෂුහු යම්තාක් කාලයක් ශ්රද්ධා ඇත්තෝ වන්නාහුද, පවිකිරීමෙහි ලජ්ජා ඇත්තෝ වන්නාහුද පාපයට හය ඇත්තෝ වන්නාහුද, බොහෝ ඇසු පිරිස තැන් ඇත්තෝ වන්නාහුද, පටන්ගත් විර්යය ඇත්තෝ වන්නාහුද, ඵලඹ සිටි සිහි ඇත්තෝ වන්නාහුද, නුවණ ඇත්තෝ වෙද්ද, මහණෙනි ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමැති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවෙන්නේයයි” කීවේය.

“මහණෙනි, යම්තාක් කාලයක් මේ පිරිහීම නැති කරන ධර්ම හත හික්ෂුන් කෙරෙහි පවත්නාහුද මේ පිරිහීම නැති කරන ධර්ම හත කෙරෙහි හික්ෂුහු දක්නා ලැබෙද්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමැති විය යුතුය. පිරිහීමක් නොවෙන්නේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, පිරිහීම නැතිකරන (අපරිනාණිය) වෙනත් ධර්ම හතක් දෙශනා කරන්නෙමි. ඒ ධර්ම හත අසව්, හොඳින් සිතෙහි දරාගනිව්, කියන්නෙමි” වදළේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, එසේ යහපතැයි” ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධර්මය දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, යම්තාක් කල් භික්ෂුහු සති සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවන සිතිය) වඩන්නාහුද, ධම්මවිචය සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවන නුවණ) වඩන්නාහුද, විරිය සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවන විරියය) වඩන්නාහුද, පීතිය සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවූ ප්රීතිය) වඩන්නාහුද, පස්සද්ධි සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවූ සංසිඳීම) වඩන්නාහුද, සමාධි සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවූ සමාධිය) වඩන්නාහුද, උපෙක්ඛා සංඛෝප්පංගය (බොධියට අංගවූ උපෙක්ෂාව) වඩන්නාහුද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමති විය යුතුය. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, යම්තාක් කල් මේ පිරිහීම නැතිකරන ධර්ම හත භික්ෂූන් කෙරෙහි පවත්නාහුද, මේ පිරිහීම නැති කරන ධර්ම හත කෙරෙහි භික්ෂුහු දක්නා ලැබෙත්ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුව කැමතිවිය යුතුයි පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, වෙනත් පිරිහීම නැතිකරන ධර්ම හතක් දේශනා කරන්නෙමි, ඒ ධර්ම අසව් හොඳින් සිතෙහි දරා ගනිව්. කියන්නෙමියි” පැවසුවේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, එසේ යහපතැයි” ඒ භික්ෂුහු භාග්යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්යවතුන් වහන්සේ මේ ධර්මය දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, භික්ෂුහු යම්තාක් අතින්ය සංඤ්ච (අතින්ය දැකීම) වඩන්නාහුද, අනාත්ම සංඤ්ච (අනාත්ම දැකීම) වඩන්නාහු වෙත්ද, අසුභ සංඤ්ච (අසුභ දැකීම) වඩන්නාහු වෙත්ද, ආදීනව සංඤ්ච (සංස්කාරයන්ගේ දෙස් දැකීම) වඩන්නාහු වෙත්ද, විරාග සංඤ්ච (හවයෙහි නොඇලීම) වඩන්නාහු වෙත්ද, තිරොධ සංඤ්ච (සංස්කාරයන්ගේ නැතිවීම දැකීම) වඩන්නාහු වෙත්ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩි දියුණුවක්ම කැමති විය යුතු පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය. මහණෙනි, යම්තාක් කල් මේ හත් ආකාර අපරිභාණිය ධර්මයෝ භික්ෂූන් කෙරෙහි පවත්නාහුද මේ හත් ආකාර අපරිභාණිය ධර්මයන් කෙරෙහි භික්ෂුහු දක්නා ලැබෙත්ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, පිරිහීම නැති කරන වෙනත් ධර්ම හයක් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසව් හොඳින් සිතති දරා ගනිව් කියන්නෙමියි” වදාළේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, එසේ යහපතැයි” ඒ භික්ෂුහු භාග්යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්යවතුන් වහන්සේ මේ ධර්මය දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, භික්ෂුහු යම්තාක් කල් එකට මහණ දම් පුරන්නන් කෙරෙහි ඇති තැනද නැති තැනද මෙමත්රයෙන් යුත් කාය කර්ම (කයේ පැවතුම්) ඇතිව සිටින්නාහුද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුව කැමති විය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” පැවසුවේය.

“මහණෙනි, භික්ෂුහු යම්තාක් කල් එකට මහණ දම් පුරන්නන් කෙරෙහි ඇති තැනද නැති තැනද මෙමත්රයෙන් යුත් වචන කියන්නාහුද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩි දියුණුව කැමතිවිය යුතුයි පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, භික්ෂුහු යම්තාක් කල් එකට මහණ දම් පුරන්නන් කෙරෙහි ඇති තැනද නැති තැනද මෙමත්ර සිත් පිහිටුවා සිටින්නාහුද ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුව කැමති විය යුත්තේය. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, භික්ෂුහු යම්තාක් කල් යම් දැහැමින් ලබන ලද ධාර්මික ලාභ වෙත්ද යටත්පිරිසෙයින් පාත්රයට ලැබුණ දෙයක් වුවත් සිල්වත්වූ එකට මහණදම් පුරණ භික්ෂූන් වහන්සේලා සමග සාධාරණව බෙදහද ප්රයෝජන ගන්නෝ වන්නාහුද, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුව කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, භික්ෂුහු යම්තාක් කල් කඩ නොවූ පැල්ලම් නැති කැලැල් නැති තණ්හාවට වාල් නොවූ නුවනැත්තන් විසින් ප්රශංසා කරන ලද වැරදි හැඟීම් නැති සමාධිය පිණිස පවත්නා යම් සීලයක් ඇත්තේද එවැනි සීලයෙන් සමානව එකට මහණ දම් පුරන්නන් සමග ඇතිතැනද නැතිතැනද වාසය කරත්ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුව කැමති වියයුතුයි පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, භික්ෂූන්ගේ යම්තාක් කල් ක්ලේශ නැති කරන උතුම් නිර්වාණය පිණිස පවතින හරිදැකීමක් වේද එවැනි දැකීමෙන් සමානව ඇති තැනද නැති තැනද එකට මහණදම් පුරන්නන් සමග වාසය කරන්නාහුද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩිදියුණුවම කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, යම්තාක් කල් මේ පිරිහීම නැති කරන නය ආකාර ධර්මයෝ භික්ෂූන් කෙරෙහි පිහිටා සිටින්නහුද මේ පිරිහීම නැති කරන නය ආකාර ධර්මයන් කෙරෙහි භික්ෂූහු දක්නා ලැබෙත්ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ වැඩි දියුණුවම කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීමක් නොවේයයි” දේශනා කළේය.

ඒ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ගිජ්ජකුට පර්වතයෙහි වාසය කරන්නේ බොහෝ කොට භික්ෂූන්ට මේ ධර්ම දෙශනා කරත්.

“මේ සීලයයි, මේ සමාධියයි, මේ ප්රඤාවයි. සීලයෙන් වඩනලද සමාධිය මහත් ඵල ඇත්තේ වේ. මහත් ප්රයෝජන ඇත්තේ වේ. සමාධියෙන් මනාකොට වඩනලද ප්රඤාව මහත්ඵල ඇත්තීවෙයි. මහත් ප්රයෝජන ඇත්තියි. ප්රඤාවෙන් වඩනලද නිත්‍ය ආශ්රවයන් කෙරෙන් මිදෙයි. එනම් කාම ආශ්රවයෝය, භව ආශ්රවයෝය, දෘෂ්ටි ආශ්රවයෝය, අවිද්යා ආශ්රවයෝය, යන මොහුය.”

එවිට භාග්‍යවතුන්වහන්සේ රජගහනුවර කැමති තාක් කාලයක් වාසයකොට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, මෙහි එනු අම්බලධීකා උයන යම් තැනෙකිනිද එතනට පැමිණෙමු යයි” කීවේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, එය යහපතැයි” ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්නේය. එවිට භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මහත් භික්ෂූ සංඝයා සමග අම්බලධීකා උයන යම් තැනකද එතනට පැමිණියේය.

එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අම්බලධීකා උයනෙහි රජුන් සඳහා කරනලද ශාලාවෙහි වාසය කළේය. ඒ අම්බලධීකා උයනෙහි රාජ ශාලාවෙහි වාසයකරණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට බොහෝකොට මේ ධර්මය දෙශනා කළේය.

“මේ සීලයයි, මේ සමාධියයි, මේ ප්රඤාවයි. සීලයෙහි පිහිටා පුරුදු කරනලද සමාධිය මහත් ඵල ඇත්තේය. මහත් අනුසස්ද ඇත්තේය. සමාධියෙහි පිහිටා පුරුදු කරන ලද ප්රඤාව මහත්ඵල ඇත්තීවෙයි. මහත් අනුසස් ඇත්තීද වෙයි. ප්රඤාවෙහි පිහිටා වඩනලද චිත්තය කාමාශ්රවය භවාශ්රවය, දෘෂ්ටි ආශ්රවය, අවිද්යා ආශ්රවය යන සතර ආශ්රවයන්ගෙන් මනාකොට මිදේයයි” වදාළේය.

එවිට භාග්‍යවතුන්වහන්සේ අම්බලධීකා උයනෙහි කැමති පරිද්දෙන් වාසය කොට, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට කථාකොට මෙසේ කීවේය.

“ආනන්දය, මෙහි එනු. නාලන්ද නුවර යම් තැනකද එතනට පැමිණෙන්නෙමු.”

“ස්වාමීන් වහන්ස, එසේ යහපතැයි” ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්නේය. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත් භික්ෂූ සංඝයා සමග නාලන්ද නුවර යම් තැනකද, එතනට පැමිණියේය. ඒ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නාලන්ද පුරයෙහිවූ පාචාරික නම් අඹ වනයෙහි වාසය කළේය.

4 සාර්පුත්තසිහනාදෙ

එවිට ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්තර ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන්වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හොඳින් වැඳ එකපැත්තක උන්නේය. එක පැත්තක උන්නාවූ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්තර ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය දැනුම් දුන්නේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, මේ සර්වඥතාඥනය කරණ කොට ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා ඥානයෙන් උසස්වූ කිසියම් ශ්රමණයෙක් හෝ කිසියම් ධ්රාණ්මණයෙක් හෝ අතීත කාලයෙහිද නොවූයේය. අනාගත කාලයෙහිද නොවන්නේය. දැන් මේ කාලයෙහිද නොවේයයි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි මෙසේ පැහැදුණෙමි” කීවේය.

“සාර්පුත්තය, ඔබවිසින් උසස් නිර්භීත වචනයක් කියන ලද්දේය. ඒකාන්ත වචනයක් කියන ලද්දේය. සිංහනාදයක් පවත්වන ලද්දේයයි කීවේය. එනම්, ‘ස්වාමීන් වහන්ස, සර්වඥතාඥනය හෙතුකොට ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා ප්රඥාවෙන් වැඩිවූ අන් ශ්රමණයෙක් හෝ ධ්රාණ්මණයෙක් හෝ අතීතයෙහිද නොවීය, අනාගතයෙහිද නොවන්නේය, මේ කාලයෙහිද නොවේ යනුයි.

“සාර්පුත්තය, කිමෙක්ද? අතීත කාලයෙහි යම් අර්හත් සමයක් සම්බුදු කෙනෙක් වූවානුද, ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙසේ මෙවැනි සීලයෙන් යුක්ත වූවානුයයි කියාද, මෙසේ මෙවැනි ධර්මයෙන් යුක්ත වූවානුයයි කියාද, මෙසේ මෙවැනි ධර්මයෙන් යුක්ත වූවානුයයි කියාද මෙසේ මෙවැනි ප්රඥාවෙන් යුක්ත වූවානුයයි කියාද මෙසේ මෙවැනි (චිතරණ) වාසය කිරීම් ඇත්තානුයයි කියාද, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙසේ මෙබඳු කෙලෙසුන් කෙරෙත් මිඳිම් ඇත්තෝයයි කියාද ඔබ විසින් සිතින් සිත පිරිසිඳ දක්නා ලද්දේදැයි” ඇසුවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, එය එසේ නොවේයයි” දැන්නුවේය.

“කිමෙක්ද? ශාරිපුත්තය, අනාගතකාලයෙහි යම් අර්හත් සමයක් සම්බුදු කෙනෙක් උපදින්නානු වෙත්ද, ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙසේ මෙවැනි සීලයෙන් යුක්ත වන්නානුයයි කියාද, මෙසේ මෙවැනි ධර්මයෙන් යුක්ත වන්නානුයයි කියාද, මෙසේ මෙවැනි ප්රඥාවෙන් යුක්ත වන්නානුයයි කියාද, මෙසේ මෙවැනි පැවැත්මෙන් යුක්ත වන්නානුයයි කියාද, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙසේ මෙවැනි විමුක්ති (කෙලෙසුන් කෙරෙත් මිඳිම්) ධර්මයෙන් යුක්ත වන්නානුයයි කියාද ඔබ විසින් සිතින් සිත පිරිසිඳ දක්නා ලද්දේදැයි” කියා ඇසුවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, එසේ නොවේයයි” කීවේය.

“කිමෙක්ද? ශාරිපුත්තය, දැන් මේ කාලයෙහි, මම ඔබගේ අර්හත් සමයක් සම්බුද්ධ වෙමි. මේ කාරණයෙන්ද භාග්‍යවත් තෙම මෙසේ මෙවැනි ශීලයෙන් යුක්තයයි කියාද මෙසේ මෙවැනි ධර්මයෙන් යුක්තයයි කියාද, මෙසේ මෙවැනි ප්රඥාවෙන් යුක්තයයි කියාද මෙසේවූ හැසිරීම් ඇතැයි කියාද මේ කාරණයෙන්ද භාග්‍යවත් තෙම මෙසේවූ විමුක්තියෙන් (කෙලෙසුන් කෙරෙත් මිඳිමෙන්) යුක්ත වූයේයයි කියාද, ඔබ විසින් සිතින් සිත පිරිසිඳ දන්නා ලද්දේදැයි” ඇසුවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, නැත එය එසේ නොවේයයි” කීය.

“සාර්පුත්තය. තොපට මේ අතීත, අනාගත, වර්තමාන යන අර්හත් සමයක් සම්බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ සිත් දැන ගන්නා තරම් පරසින් දැනගන්නා ඥානයක් නැත්තේද එසේ නැති කළ යම් ‘මේ සර්වඥතාඥනය හෙතුකොටගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උසස් ඥානයෙන් යුක්තවූ අන්කිසි ශ්රමණයෙක් හෝ ධ්රාණ්මණයෙක් හෝ අතීතයෙහිද නූවූයේය අනාගතයෙහිද නොවන්නේය, දැන් මේ කාලයෙහිද නැත්තේයයි මෙසේ භාග්‍යවතුන්වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදුණේමි, යන නිර්භීත වචනය කෙසේ කියන ලද්දේද. ඒකාන්ත වචනය කෙසේ කියන ලද්දේද, සිංහ නාදය කරන ලද්දේද?

“ස්වාමීන් වහන්ස, අතීත අනාගත වර්තමාන කාලයෙහිවූ අර්හත් සමයක් සම්බුදුන් වහන්සේලාගේ සිත මාගේ සිතින් පිරිසිඳ දන්නා ඥානයක් මට නොමැත්තේය. එවැනි ඥානයක් නැත්තේවි නමුත් ධර්මය අනුව ගොස් දැනගන්නා ලද්දේමි” කීවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, ශක්තිමත් කොට බඳිනලද ප්රාකාර සහ තොරන් ඇති එක් දෙරක් ඇති රජහුගේ පිටිසර නුවරක් වේද, එහි නුවණ ඇති සමත් ප්රඥාවන්ත දෙරටුපාලයෙක් නොහඳුනන ජනයන් වළක්වා

අදහන ජනයන් ඇතුළු කරන්නේද, ඔහු ඒ නුවර අවට ඔබ මොබ ඇවිද බලා ප්රාකාර සන්ධියක් හෝ (ප්රාකාරයේ) ඉඩ හැරුණු ස්ථානයක් හෝ බළලෙකුට ඇතුල්වීමට පමණක් ස්ථානයක්වත් නො දකින්නේ නම් ඔහුට මේ අදහස ඇති වන්නේය. 'යම් ඒ මහත්වූ කිසියම් සත්වයෝ මේ නුවරට ඇතුල්වන්නාහු හෝ නුවරින් පිටවන්නාහු හෝ වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ දෙරිත්ම පිටවන්නෝ හෝ නික්මෙන්නෝ වෙත්ය' කියයි.

"ස්වාමීන්වහන්ස, එසේම මා විසින් කරුණු අවබෝධ කරගත් යුග වශයෙන් ධර්මානුගත බුද්ධියෙන් මේ කාරණය දැනගන්නා ලද්දේය. 'අතීත කාලයෙහි යම් ඒ අර්භත් සමයක් සම්බුදුවරයන් වහන්සේලා වූවාහුද, ඒ සියලු භාග්යවතුන් වහන්සේලා සිත කිලුටු කරන්නාවූ ප්රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ ස්වර්ග මොක්ෂය මුවහසකරන පඤ්චනීවරණ ධර්මයන් දුරුකොට සතර සතිපට්ඨාන ධර්මයන්හි මනාකොට පිහිටවූ සිත් ඇතිව බෝධියංග ධර්ම (බෝධියට අංගවන කරුණු) සත වඩා උතුම්වූ සර්වඥතාඥනය අවබෝධ කළාහුය කියාද, ස්වාමීන් වහන්ස, අනාගතයෙහි යම් ඒ අර්භත් සමයක් සම්බුදු කෙනෙක් වන්නාහුද ඒ සියලු භාග්යවතුන් වහන්සේලාද සිත කිලුටු කරන්නාවූ ප්රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ පංචනීවරණ ධර්මයන් දුරු කොට සතර සතිපට්ඨාන ධර්මයන්හි මනාකොට පිහිටුවන ලද සිත් ඇතිව බෝද්ධියංග ධර්ම සත වඩා ඇති හැටියෙන් වඩා ඉතා උතුම්වූ සර්වඥතාඥනය අවබෝධ කරන්නාහුය' කියාද, 'ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධ වූ භාග්යවතුන් වහන්සේද සිත කිලුටු කරන්නාවූ ප්රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ පංච නීවරණ ධර්මයන් දුරුකොට සතර සතිපට්ඨාන ධර්මයන්හි මනා කොට පිහිටුවන ලද සිත් ඇතිව සප්ත බෝද්ධියංග ධර්මයන් ඇති සැටියෙන් වඩා ඊට වැඩි උත්තම දෙයක් නැත්තාවූ සර්වඥතාඥනය අවබෝධ කෙළේය' කියයි.

"ඒ කාලයෙහි භාග්යවතුන් වහන්සේ නාලන්ද නගරයෙහි පාවාරික නම් අඹ වනයෙහි වාසය කරන්නේ බොහෝ නික්මුණ සඳහා මේ ධර්මකථාව දෙශනා කරති. කෙසේදයත්?" මේ චතුපාරි සුද්ධිශීලයම ශීලයයිද, මේ සිත එක අරමුණක පිහිටීම සමාධියයිද, මේ විදර්ශනාප්රඥාවට ප්රඥාවයයිද, චතුපාරිසුද්ධි ශීලයෙහි පිහිටා වඩනලද සමාධිය මහත් ඵල වන්නේය, බොහෝ ආනිසංස ඇත්තේය. සමාධියෙහි පිහිටා වඩනලද ප්රඥාව මහත් ඵල මහානිසංස ඇත්තේවේ. ප්රඥාවෙහි පිහිටා පුරුදු කරන ලද සිත යහපත් ලෙසට ආශ්රවයන් ගෙන් එනම් කාමාශ්රවය, භවාශ්රවය, දූෂ්ට ආශ්රවය අවිද්යා ආශ්රවය යන මොවුන් කෙරෙන් සර්වප්රකාරයෙන් මිදේයයි" කීවේය.

5 දස්සිලආදීනවා

ඊට පසුව භාග්යවතුන් වහන්සේ නාලන්දාවෙහි කැමැති කාලයක් වාසය කොට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට කථාකොට මෙසේ කීවේය.

"ආනන්දය, එව පාටලීගම කොතනද එතනට යමුයි" කීවේය. ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීන්වහන්ස, ඒ මැනවයි" පිළිතුරු දුන්හ. ටික වේලාවකින් භාග්යවතුන් වහන්සේ බොහෝ නික්මුණ වහන්සේලා සමග පාටලී නම් ගම යම් තැනකද එතනට පැමිණියෝය.

පාටලී ගම් වැසි උපාසකයෝ භාග්යවතුන්වහන්සේ පාටලී ගමට වැඩියේයයි ඇසුවාහුය. එවිට පාටලී ගම් වැසි උපාසකවරු භාග්යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක වැඩසිටියේද එතනට පැමිණියෝය. පැමිණ භාග්යවතුන් වහන්සේ හොඳින් වැඳ එක පැත්තක සිටියෝය. එක පැත්තක සිටියා වූ ඒ උපාසකයෝ භාග්යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය කීවේය. එනම් "ස්වාමීනි, භාග්යවතුන් වහන්සේ අපගේ ආගන්තුක ශාලාව පිළිගන්නා සේක්වායි" භාග්යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් එය පිළිගත්තේය.

ඊට පසුව පාටලී ගම් වැසි උපාසකයෝ භාග්යවතුන් වහන්සේගේ පිළිගැනීම දැන හුනස්නෙන් නැගිට භාග්යවතුන් වහන්සේ පැදකුණකොට හොඳින් වැඳ ආගන්තුක ශාලාව යම්තැනකද එතනට පැමිණියාහුය. පැමිණ ආගන්තුක ශාලාව සම්පූර්ණයෙන් වස්තර අතුරා අසුන් පනවා පැන් භාජන තබවා සුවඳ තෙල් පහන් දල්වා භාග්යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතනට පැමිණියාහුය. පැමිණ භාග්යවතුන් වහන්සේ හොඳින් වැඳ පැත්තක සිටියාහුය. පැත්තක සිටියා වූ පාටලී ගම් වැසි උපාසකවරු භාග්යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය දැන්වූවෝය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, ආගන්තුක ශාලාව සම්පූර්ණයෙන් රෙදිවලින් අතුරුණ ලද්දේය, පැන් භාජන තබන ලද්දේය, තෙල් පහන් දල්වන ලද්දේය. දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමක් සම්බන්ධව කාලයයි දන්නාසේක් නම් එය කරනු මැණවයි’ දැන්වුවෝය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කාලයෙහි හැඳ පොරවා පාත්රා සිවිරු ගෙන හික්මු සංඝයා සමග ආගන්තුක ශාලාව යම් තැනකද එතනට පැමිණියාහුය. වැඩ පාදයන් සෝදූ ආගන්තුකශාලාවට ඇතුල්ව මධ්‍යයෙහිවූ කණුව ඇසුරු කොට පෙරදිගට මුහුණලා වැඩහුන්සේක. හික්මු සංඝයා පාදයන් සෝදූ ආගන්තුක ශාලාවට ඇතුල්ව බස්නාහිර දෙස බිත්තිය ඇසුරු කොට පෙරදිගට මුහුණලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේම පෙරටුකොට උන්නේය. පාටලී ගම් වැසි උපාසකයෝද පාදයන් සෝදූ ආගන්තුක ශාලාවට ඇතුල්ව නැගෙනහිර දෙස හික්තිය ඇසුරුකොට බස්නාහිර දිගට මුහුණලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේම පෙරටු කොට උන්නාහුය.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පාටලී ගම්වැසි උපාසකයන්ට කථා කළහ. “ගෘහපතියෙහි, දුස්සීලයාගේ සීල විපත්තිය සම්බන්ධයෙන් මේ දෝෂ පහක් ඇත්තේ වේ. ඒ පස කවරනුදයත්, ගෘහපතියෙහි, මේ ශාසනයෙහි විපතට පැමිණි සිල් ඇත්තාවූ දුස්සීල තෙමේ ජර්මාදය කරණකොට ගෙන මහත්වූ සම්පත්තින්ගේ හානියට පැමිණෙයි. දුස්සීලයාගේ සීල විපත්තිය සම්බන්ධවූ මේ පළමුවෙනි දෝෂයයි වදළසේක. තවද ගෘහපතියෙහි, සීල විපත්තියට පැමිණියාවූ දුස්සීලයාගේ අපකීර්ති පව්වු ඤාණාව අතිශයින් උස්ව පැනනගියි. මේ දුස්සීලයාගේ සීලවිපත්තිය පිළිබඳ දෙවැනි දෝෂයයි” වදළේය. “තවද ගෘහපතියෙහි, විපතට පැමිණි සිල් ඇති දුස්සීලතෙම ක්ෂත්රිය රාජාදීන් පිළිබඳ පිරිසකට හෝ බිරාන්මණ පිරිසකට හෝ ගෘහපතින්ගේ පිරිසකට හෝ ශ්රමණ පිරිසකට හෝ යම් යම් පිරිසකට පැමිණේද සැක සහිතවම හය සහිතවම එළඹෙයි. මේ දුස්සීලයාගේ සීල විපත්තිය පිළිබඳව තුන්වෙනි දෝෂයයි” කීවේය. “තවද ගෘහපතියෙහි, විපතට පැමිණි සිල් ඇති දුස්සීලයා සිහිමුළාවට පැමිණ කාලක්ඛරයා කෙරේ. දුස්සීලයාගේ සීල විපත්තිය පිළිබඳව මේ හතරවෙනි දෝෂයයි. තවද ගෘහපතියෙහි, නැවතද එකක් කියමි. එනම් විපතට පැමිණි සිල් ඇති දුස්සීලතෙමේ ශරීරය විනාශවී මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ හපුරු ගති ඇත්තාවූ හරකයෙහි උපදී. මේ දුස්සීලයාගේ සීල විපත්තිය පිළිබඳව පස්වෙනි දෝෂයයි” කීවේය. ගෘහපතියෙහි දුස්සීලයාගේ සීල විපත්තිය පිළිබඳ මේ දෝෂ පහ වන්නේ යයි” වදළසේක.

6 සීලවත්තආනිසංසා

“ගෘහපතියෙහි, සීලවත්තූගේ සීල සම්පත්තිය පිළිබඳව මේ ආනිසංස පසක් වෙත්. ඒ පස කවරනුද යත්? ගෘහපතියෙහි, මේ ශාසනයෙහි සීලවත්තෙම සීලයෙන් සම්පූර්ණවූයේ නොපමාවීම කරණ කොටගෙන මහත්වූ සම්පත් ලබයි. සීලවත්තූගේ සීල සම්පත්තිය පිළිබඳව මේ පළමුවෙනි ආනිසංසයයි” කීවේය. “නැවතද අතිකක් කියමි, ගෘහපතියෙහි, හොඳින් සිල් ඇත්තාවූ සීලවත්තූගේ උතුම්වූ යහපත් කීර්ති ඤාණාව විශේෂයෙන් උස්ව නැගේ. සීලවත්තයාගේ සීලවත්කම පිළිබඳව මේ දෙවෙනි ආනිසංස යයි කීවේය. නැවතද තව එකක් කියමි. ගෘහපතියෙහි, සම්පූර්ණවූ සිල් ඇති සීලවත් තෙම ක්ෂත්රිය රාජාදීන්ගේ පිරිසකට හෝ බිරාන්මණයන්ගේ පිරිසකට හෝ ගෘහපතියන්ගේ පිරිසකට හෝ ශ්රමණයන්ගේ පිරිසකට හෝ යම් යම් පිරිසකට පැමිණේද, සැකයක් නැතුවම නිර්භයවම එළඹෙන්නේය. සීලවත්තූගේ සීල සම්පත්තිය පිළිබඳව මේ තුන්වෙනි ආනිසංසයයි” කීවේය. “නැවතද එකක් කියමි. ගෘහපතියෙහි, සම්පූර්ණවූ සිල් ඇති සීලවත් තෙම සිහිමුළා නොවීම කාලක්ඛරයා කෙරෙයි, සීලවත්තූගේ සීල සම්පත්තිය පිළිබඳව මේ හතරවෙනි ආනිසංසයයි” කීවේය. “ගෘහපතියෙහි, නැවතද එකක් කියමි, සම්පූර්ණවූ සිල් ඇති සීලවත් තෙම ශරීරය විනාශවී මරණින් මතු හොඳ ගති ඇත්තාවූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදී. සීලවත්තූගේ සීල සම්පත්තිය පිළිබඳව මේ පස්වෙනි ආනිසංසයයි කීවේය. ගෘහපතියෙහි, සීලවත්තයාගේ සීලවත් නාවය පිළිබඳව මේ ආනිසංස පස වෙත්යයි” කීවේය.

ඊට පසුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පාටලී ගම්වාසී උපාසකවරුන් රාත්රිය සම්බන්ධයෙන් බොහෝ වේලාවක් ධර්ම කථාවෙන් යහපත් ලෙස කරුණු දක්වා සමාදන් කරවා සිත් දියුණු කරවා පහදවා හැරසේක. කෙසේද යත්, “ගෘහපතියෙහි, රාත්රිය ගතවී ගියාය. දැන් තොපි යමක් සම්බන්ධව කාලයයි දන්නාහුද” එය කරවියයි, කීවේය.

උපාසකවරුද, “ස්වාමීන්වහන්ස, ඒ මැනවයි” උත්තර දී හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හොඳින් වැඳ (පැදකුණුකොට) ගෞරව සහිතව ගියාහුය. පාටලී ගම්වැසි උපාසකයන් බැහැරගිය නොබෝ වේලාවකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුන්යාගාරයට (විවේක ගන්නා කාමරයට) පැමිණියේය.

7 පාටලීපුත්තනගරමාපනං

ඒ කාලයෙහිදී සුනිධය, වස්සකාරය යන මගධ රට මනාමාත්‍යයෝ පාටලී නම් ගමෙහි වැදැරුපුන්ගේ අයබදු නාස්ති කිරීම පිණිස නුවරක් කරවන්නාහුය. ඒ කාලයෙහිදී ඒ ඒ වර්ගයෙන් දහස දහස බැගින්වූ බොහෝ දෙවතාවෝ පාටලී ගමෙහි ගෘහ භූමිවලට අරක්ගෙන සිටිත්. යම් ප්රදේශයක මහෙශාක්‍ය දෙවතාවෝ ගෘහ භූමිවලට අරක්ගෙන සිටිත්ද, එම ප්රදේශයෙහි මහෙශාක්‍ය රජුන්ගේද රජමහ ඇමතියන්ගේද සිත් වාසස්ථාන කරවනට නැමෙත්. යම් ප්රදේශයක මධියම දෙවතාවෝ ගෘහ භූමිවලට අරක්ගෙන සිටිත්ද, එම ප්රදේශයෙහි මධියම රජුන්ගේද රජමහ ඇමතියන්ගේද සිත් ගෘහසැදීමට නැමෙත් යම් ප්රදේශයක පහත් දෙවතාවෝ ගෘහවස්තුන් අරක්ගෙන සිටිත්ද? ඒ ප්රදේශයෙහි වාසස්ථානයන් කරවනට පහත් රජුන්ගේද රජ මහා ඇමතියන්ගේද සිත් නැමෙත්.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිසිදුවූ මනුෂ්‍ය ඇසට උසස්ව පවතින දිවැසින් එක් එක් වර්ගයෙන් දහස දහස බැගින් පාටලී ගමෙහි භූමීන්ට අරක්ගෙන සිටින්නාවූ දේවතාවන් දුටුවේමය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රාත්රියෙහි අලුයම් වේලෙහි නැගිට සිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේට කථාකොට මෙසේ කීවේය

“ආනන්දය, පාටලී ගමෙහි නුවරක් සාදවන්නේ කවරෙක්දැයි” ඇසුවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, සුනිධය, වස්සකාරය යන මගධ රට මහ ඇමතියෝ දෙදෙනා වැදෑ රජ දරුවන්ගේ අයබදු වැළැක්වීම පිණිස, පාටලී ගමෙහි නුවරක් සාදවන්නාහුයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, තච්චිසා දිවියලොකයෙහි දෙවියන් හා සමග කථාවක් කොට මෙන් (සැලැස්මක් ලබාගෙන මෙන්) සුනිධ, වස්සකාර යන මගධ රට මහා ඇමතියෝ වැදෑ රජදරුවන්ගේ අයබදු වැළැක්වීම පිණිස පාටලී ගමෙහි නුවරක් කරන්නාහුය.

“ආනන්දය, මම පාටලී ගමෙහි භූමීන්ට අරක්ගෙන වාසය කරන්නාවූ එක එක වර්ගයෙන් දහස බැගින් ඇති බොහෝ දේවතාවන් මාගේ පිරිසිදු මිනිස් ඇස ඉක්මවූ දිවැසින් දුටුවෙමි.

“යම් ප්රදේශයක භූමියට මහෙශාක්‍ය දෙවතාවෝ අරක්ගෙන වෙසෙත්ද, එහි මහෙශාක්‍යවූ රජදරුවන්ට හා රාජ මහා අමාත්‍යයන්ට වාසස්ථාන මවනට සිත් නැමෙන්නාහුය. යම් ප්රදේශයක භූමියට මධියම දේවතාවෝ අරක්ගෙන වෙසෙත්ද, ඒ ප්රදේශයෙහි මධියම රජදරුවන්ට හා රජ මහ ඇමතියන්ට වාසස්ථාන මවනට සිත් නැමෙන්නාහුය. යම් ප්රදේශයක භූමියට හීනවූ දේවතාවෝ අරක්ගෙන වෙසෙත්ද එතැන පහත් රජදරුවන් හා රජ මහ ඇමතියන්ට වාසස්ථාන ඇති කරනට සිත් නැමෙන්නාහුය.

“ආනන්දය, යම් පමණ උතුම් මිනිසුන් පැමිණෙන ස්ථාන ඇත්තේද, යම් පමණ වෙළඳුන් පැමිණෙන ස්ථාන ඇත්තේද, ඒ ස්ථාන අතුරෙන් විකිණීමට ගෙනෙන බොහෝ බඩු පොදි ලිහන තැනක්වූ මේ නගරය ප්රධානවූ නුවරක් වන්නේයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, මේ පාටලී නම් නුවරට ගින්නෙන් හෝ දියෙන් හෝ මිත්ර හෙදයෙන් හෝ වන්නාවූ අන්තරාය තුනක් ඇත්තාහුයයි” වදළේය.

එවිට සුනිධ, වස්සකාර යන මගධ රට මහා ඇමතියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියාහුය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සමග ප්රිය කථා කළාහුය සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතුවූ කථාව අවසාන කර එකපැත්තක සිටියාහුය. එකපැත්තක සිටියාවූ සුනිධ වස්සකාර යන මගධ රට මහා ඇමතියෝ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ දැන්වුවේය.

“භවත් ගෞතමයන්වහන්ස, හික්ෂු සංඝයා වහන්සේ හා සමග අද දවස අපේ හෝජනය ඉවසා වදාරණ සේක්වා (පිළිගන්නා මැනව) යි” දැන්වූහ.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුෂ්ණීම් භාවයෙන් (ආරාධනාව) පිළිගත්තේය. එවිට සුනිධිය වස්සකාරය යන මගධරට මහ ඇමතියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉවසීම (පිළිගැනීම) දැන තමන්ගේ නිවස යම් තැනකද එතනට පැමිණුණෝය. පැමිණ තමන්ගේ නිවසෙහි මිහිරි ආහාරපාන ආදිය පිළියෙල කරවා, “භවත් ගෞතමයාණන් වහන්ස, හෝජනය සුදුනම්ය. දැන් ඊට කාලය වේයයි” කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කාලය දැන්වූවාහුය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදේවරු වේලෙහි හැඳ පොරවා පාත්ර සිවුරු ගෙන හික්ෂු සංඝයා සමග සුනිධිය, වස්සකාරය යන මගධරට මහ ඇමතියන්ගේ නිවාස හා යම් තැනකද එතනට පැමිණියෝය. පැමිණ පහවහලද ආසනයෙහි වැඩ උන්නෝය. එවිට සුනිධිය, වස්සකාරය යන මගධ රට මහ ඇමතියෝ බුදුන් ප්රධානකොට ඇති හික්ෂු සංඝයා මිහිරි ආහාරපාන ආදියෙන් සිය අතින් වැළඳෙව්වාහුය, කැමති තාක් වැළඳෙව්වාහුය.

එවිට සුනිධිය වස්සකාරය යන මගධ රට මහ ඇමතියෝ වළඳ අවසානවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලග එක්තරා පහන් ආසනයක් ගෙන එක පැත්තකින් උන්නාහුය. එකපැත්තක උන්නාවූ සුනිධිය වස්සකාරය යන මගධ රට මහ ඇමතියන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ අදහස ඇති ගාථාවලින් පින් අනුමෝදන් කළේය.

“ප්රඥ ඇත්තෙක් යම් ප්රදේශයක වාසය කරන්නේවේද, එහි සන්සුන් ඉන්ද්රියයන් ඇත්තාවූ, උතුම් හැසිරීම් ඇත්තාවූ (බිරන්මවාරිවූ) සිල්වතුන් වහන්සේලා වළඳවා එතැන යම් දේවතා කෙනෙක් ඇත්තාහුද ඔවුන්ට පින් දෙන්නේ වේද, පුදනු ලැබූ ඒ දේවතාවෝ ඔවුන් පුදත්. සිතින් ගරු කරනු ලැබූ ඔව්හු, ඔවුන්ට සිතින් ගරු කරත්. යම්සේ මෑතියෝ තමන්ගේ ඖරස පුත්රයාට අනුකම්පා කරන්නේද, එමෙන්, දෙවියෝ පින් දුන් ඔවුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහුය. මෙසේ දෙවියන් විසින් අනුකම්පා කරනලද පුද්ගලයා හැම කල්හිම යහපත් සැපයක්ම දකින්නේය” යනුයි.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුනිධි, වස්සකාර යන මගධ රට මහ ඇමතියන්ට මේ අදහසින් යුත් ගාථාවලින් පින් අනුමොදනාව කොට නූතස්තෙන් නැගිට ගියේය.

ඒ කාලයෙහි සුනිධි, වස්සකාර යන මගධ රට මහ ඇමතියෝ ශ්රමණ භවත් ගෞතම තෙම අද යම් දෙරටකින් නුවරින් පිටවෙන්නේ ද ඒ දෙර ‘ගෞතම දෙරය’ යන නම වන්නේය, යම් තොටකින් ගංගානම් ගඟින් එතර වන්නේද ඒ තොට ‘ගෞතම තොට’ නම් වන්නේයයි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසුපස්සෙහි අනුව ගියාහු වෙත්. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් දෙරකින් නුවරින් පිටතට ගියේද ඒ දෙරට ‘ගෞතම දෙර’ යන නම වූයේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගංගානම් ගඟ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියෝය.

ඒ කාලයෙහි ගංගානම් ගඟ කවුඩන් විසින් පහසුවෙන් වතුර බියහැකි තරම් ඉවුරු දක්වා පිරී ඇත්තිය. එහි එතර මෙතර යනු කැමැත්තාවූ සමහරෙක් ඔරුවක් සොයන්නාහුය, සමහරෙක් පාරුවක් සොයන්නාහුය, ඇතැම් කෙනෙක් පහුරක් බඳින්නාහුය. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හකුළුවහලද අත දිගු කරන්නේ හෝ දිගුකරනලද අත හකුළුවන්නේ හෝ යම්සේද, එපරිද්දෙන්ම හික්ෂු සංඝයා සමග ගංගානම් ගඟෙන් මෙතරදී නොපෙනී ගොස් එතරට පැමිණ වැඩ සිටියේය. එතර මෙතර යනු කැමැත්තෙන් ඔරුවක් සොයන්නාවූ සමහර මිනිසුන්ද, පාරුවක් සොයන්නාවූ සමහර මිනිසුන්ද, පහුරක් බඳින්නාවූ සමහර මිනිසුන්ද භාග්‍යවතුන්වහන්සේ දැක්කෝය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණය දැක එවේලෙහිම මේ තේරුම ඇති ප්රිති ගාථාව කීවේය.

“මේ ලෝකවාසී සත්වයෝ ගංගානම් ගඟෙන් එතරවනු කැමතිව පහුරු බඳින්නාහුය, ශ්‍රැතවන්තයෝ ආර්යය මාර්ග පහුරු බැඳ පළල්වූද ගැඹුරු වූද තණ්හා ගංගාවෙන් එතර වූවාහුය”

පළමුවෙනි බණවර කිමියේය.

8 අරියසච්චකථා

ඉක්කිති භාග්ගචතුත් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට ආමන්ත්රණය කළහ. “ආනන්දය, එන්න, කෝටි ග්රාමය නම් තැනකද එතැනට යමුයි” වදළහ.

“වසේය පිත්චතුත් වහන්සැයි,” ආනන්ද ස්ථවිර තෙම උත්තර දුන්න. ඉක්කිති භාග්ගචතුත් වහන්සේ මහත්වූ හික්ෂු සංඝයා හා සමග කෝටි ග්රාමය යම් තැනකද එහි පැමිණියේය එහිදී භාග්ගචතුත් වහන්සේ කෝටිග්රාමයෙහි වැඩ වසන්නාහ එකල්හි භාග්ගචතුත් වහන්සේ හික්ෂුන්ට කථා කළේය. “මහණෙනි, උතුම්වූ සත්ය කරුණු සතර (චතුරාර්යය සත්යය) නොදැනීම නිසා, මෙසේ මේ බොහෝවූ දිගු කලක් මා විසිනුත් තොප විසිනුත් ඇවිදින ලද්දේය, සැරිසරන ලද්දේය. ඒ කවර නම් සතරක්ද යත්, මහණෙනි, දුක් ආර්යය සත්යය නොදැනීම (ප්රතිවේද නොකිරීම) නිසා මෙසේ මේ බොහෝවූ දිගු කලක් මා විසින්ද තොප විසින්ද ගමන් කරන ලද්දේය, සැරිසරණ ලද්දේය.

“මහණෙනි, දුක් ඉපදීමට හේතුවූ උතුම් සත්යය නොදැනීම (ප්රතිවේද නොකිරීම) නිසා මෙසේ බොහෝවූ දිගු කලක් මා විසින්ද තොප විසින්ද ගමන් කරන ලද්දේය. සැරිසරණ ලද්දේය.

“මහණෙනි, දුක් නැති කිරීම නම්වූ උතුම් සත්යය නොදැනීමෙන් (ප්රතිවේද නොකිරීමෙන්) මෙසේ මේ බොහෝවූ දිගු කලක් මා විසින්ද තොප විසින්ද ගමන් කරන ලද්දේය, සැරිසරන ලද්දේය. මහණෙනි, දුක් නැතිකිරීමේ මාර්ගය නම් උතුම් සත්යය නොදැනීම (ප්රතිවේද නොකිරීම) නිසා මෙසේ බොහෝවූ දිගු කලක් තොප විසින්ද මා විසින්ද ඇවිදින ලද්දේය, සැරිසරණ ලද්දේය.

“මහණෙනි, ඒ මේ දුක නම් වන උතුම් සත්යය තත්වූ පරිදි දැනගන්නා ලද්දේය. දුක් ඇතිවීමේ හේතුව නම්වූ උතුම් සත්යය තත්වූ පරිදි දැනගන්නා ලද්දේය. දුක් නැති කිරීම නම්වූ උතුම් සත්යයද ඇතිසැටියෙන් දැනගන්නා ලද්දේය. දුක් නැතිකිරීමේ මාර්ගය නම් උතුම් සත්යයද ඇතිසැටියෙන් දැනගන්නා ලද්දේය. භව තණ්හාව මුලින් සිදු නසන ලද්දේය. භව රැහැණ ගෙවී ගියේය. දැන් නැවත ඉපදීම නැතැයි” කියා භාග්ගචතුත් වහන්සේ මෙසේ පැවසූහ. ඉන්පසු සුගතවූ සර්වඥයන්වහන්සේ මේ අදහස් ඇති ගාථා දෙක පැවසූහ.

“උතුම්වූ සත්ය සතර ඇති සැටියෙන් නොදැක්ම නිසා ඒ ඒ ජාතියෙහි බොහෝවූ දිගු කලක් එනා මෙනා සැරිසරන ලද්දේය. ඒ මේ උතුම් සත්ය සතර දන්නා ලද්දෙනුය. තණ්හා නමැති රැහැන නසන ලදී. සසර දුකෙහි මුල උගුල්ලා හරින ලද්දේය. දැන් නැවත සසර ඉපදීමක් නැත” යනුයි.

9 අනාවත්තිධම්මසම්බෝධිපරායණා

එතැන්හිදී භාග්ගචතුත් වහන්සේ කෝටිග්රාම නම් ගමෙහි වැඩ වසන සේක් හික්ෂුන්ට වැඩි වශයෙන් මේ ධර්ම කථාවම කරන්නේය. මේ උතුම්වූ ශීලයයි කියාද, මේ උතුම්වූ සමාධියයි කියාද, මේ උතුම් ප්රඤ්චයයි කියාද, ශීලයෙහි සිට වඩන (පුරුදු කරන) ලද සමාධිය මහත් ඵල මහානිසංස වන්නේය. සමාධියෙහි සිට වඩනලද නුවණ මහත් ඵල මහානිසංස වන්නේය. නුවණින් පුරුදු කරනලද සිත ආශ්රවයන් (කෙලෙසුන්) ගෙන් මිඳෙන්නේයයි පැවසූහ. ඒ ආශ්රව නම් කාමාශ්රවයෝය, භවාශ්රවයෝය, දෘෂ්ටි ආශ්රවයෝය, අවිද්යා ආශ්රවයෝය යන මොනුයි.

එවිට භාග්ගචතුත් වහන්සේ කෝටි ග්රාමයෙහි කැමති කලක් වාසය කොට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, එන්න, නාදිකා නම් ගම යම් තැනකද එතැනට යමුයි” පැවසූහ.

“වසේය ස්වාමීනියි” ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්ගචතුත් වහන්සේට උත්තර දුන්න. ඉක්කිති භාග්ගචතුත් වහන්සේ මහත්වූ හික්ෂු සංඝයා හා සමග නාදිකා නම් ගම යම් තැනකද එතැනට පැමිණියහ. එතැන්හිදී භාග්ගචතුත් වහන්සේ නාදිකා ගම ලගවූ ගිජ්ජකාවසථ නම් උළු ගෙයක වාසය කරති. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ, භාග්ගචතුත් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට එළඹියේය. එළඹ භාග්ගචතුත් වහන්සේ හොඳින් වැඳ එක පැත්තක උන්න. එක් පැත්තක උන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්ගචතුත් වහන්සේට මෙසේ සැලකළහ.

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි සිටි සාළුන නම් භික්ෂුව පරලොව ගියේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි නන්ද නම් භික්ෂුණිය පරලොව ගියාය. ඇගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි සුදත්ත නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි සුජාතා නම් උපාසිකාව මැරුණාය. ඇගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි කකුධ නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි කාලිංග නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි නිකට නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි කටිස්සන නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහු කොහි උපන්නේද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි තුට්ඨ නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහු කොහි උපන්නේද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි සන්තුට්ඨ නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි හද්දර නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

‘ස්වාමිනි, නාදිකා නම් ගමෙහි සුහද්දර නම් උපාසකයා මැරුණේය. ඔහුගේ උත්පත්තිය කුමක්ද? පරලොව කුමක්ද?’

“ආනන්දය, සාළුන නම් භික්ෂුව (කාමාදි) කෙලෙස් නැති කිරීමෙන් අනාශ්රව වෙතො විමුක්ති නම්වූ අර්හත් ඵල ඥානය මේ ආත්මයේදීම තමන්ම නුවණින් දැන ප්රත්යක්ෂ කොට ගෙන ඊට පැමිණ වාසය කළේය. ආනන්දය, නන්ද නම් භික්ෂුණිය පස් ආකාර ඔරම්භාගිය (සත්වයන් කාමලෝකයෙහි රඳවන) සංයෝජනයන් නැතිකිරීම නිසා ඔපපාතිකව (බ්රහ්මලෝකයෙහි) උපන්නීය. ඒ (බ්රහ්ම) ලෝකයෙන් වෙනස් නොවන ස්වභාව ඇත්තේ එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නීය.

“ආනන්දය, සුදත්ත උපාසකයා සංයෝජන තුනක් නැති කිරීමෙන් රාග ද්වේෂ මොහයන් තුනිකිරීම නිසා සකාදුගාමී වූයේ එක වරක්ම මේ (මනුෂ්ය) ලෝකයට ඇවිත් සසර දුක් කෙළවර කරන්නේය. ආනන්දය, සුජාතා උපාසිකාව සංයෝජන තුනක් ක්ෂය කිරීම හේතුකොට ගෙන සෝවාන් ඵලයට පැමිණියාය. සතර අපායෙහි නොහෙලන ස්වභාව ඇතිව අර්හත් ඵල ඥානයට නියත වූවාය.

“ආනන්දය, කකුධ උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැති කිරීම නිසා ඔපපාතිකව (බ්රහ්ම ලෝකයෙහි) උපන්නේය. එහිදීම (බ්‍රහ්මලෝකයෙහි) පිරිනිවන් පාන්නේය. ඒ (බ්රහ්ම) ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය.

“ආනන්දය, කාලිංග උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැති කිරීමෙන් ඔපපාතිකව (බ්‍රහ්මලෝකය) උපන්නේය. එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නේය. ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය. ආනන්දය, නිකට උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැතිකිරීම නිසා ඔපපාතිකව උපන්නේය. එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නේය. ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය. ආනන්දය, කටිස්සන උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැතිකිරීමෙන් ඔපපාතිකව (බ්‍රහ්මලෝකය) උපන්නේය. එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නේය, ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය. ආනන්දය, තුට්ඨ උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැතිකිරීමෙන් ඔපපාතිකව (බ්‍රහ්මලෝකය) උපන්නේය. එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නේය. ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය. ආනන්දය, සන්තුට්ඨ උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ

නැතිකිරීමෙන් ඔපපාතිකව (බඹලොව) උපන්නේය. එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නේය. ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය. ආනන්දය, හද්ද උපාසකයා ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැතිකිරීමෙන් ඔපපාතිකව (බඹලොව) උපන්නේය. එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නේය. ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තේය.

“ආනන්දය, නාදිකා ගමෙහි තවත් පණානකට වැඩිගණනක් උපාසකයෝ ඔරම්භාගිය සංයෝජන පහ නැතිකිරීමෙන් ඔපපාතිකව (බඹලොව) උපන්නාහුය. ඒ ලෝකයෙන් නොපෙරළෙන ස්වභාව ඇත්තාහු එහිදීම පිරිනිවන් පාන්නාහුය. ආනන්දය, නාදිකා නම් ගමෙහි අනුවකට වැඩිදෙනෙක් කථිරය කළාහු, සංයෝජන තුනක් නැතිකිරීම නිසා රාග ද්වේෂ මොහයන් තුනිකිරීම හේතුකොටගෙන සකාදගාමී වූවාහු මේ ලෝකයට එකවරක් පමණක් ඇවිත් දුක් කෙළවර කරන්නාහුය. ආනන්දය, නාදිකා නම් ගමෙහි පන්සියයකට වැඩිතරමක් උපාසකයෝ කලක්රියාකළාහු සංයෝජන තුනක් නැතිකිරීම හේතුකොටගෙන සෝවාන් ඵලයට පැමිණියාහු, (සතර) අපායට නොහෙලන ස්වභාව ඇත්තාහු අර්හත් ඵලයට නියත වූවාහුය.

10 ධර්මාදාසධර්මපරියායා

“ආනන්දය, මිනිසෙක් මැරෙන්නේය යනු පුදුමයක් නොවේ. ඉදින් ඒ ඒ මිනිසුන් මැරුණු කල තථාගතයන් වහන්සේ වෙත පැමිණ, මේ කාරණය අසත් නම්, ආනන්දය, මේ ඇසීම තථාගතයන් වහන්සේට වෙහෙස වන්නේය. එහෙයින් ආනන්දය, ‘ධර්මදාස’ (ධර්ම කන්නාඩිය) නම් ධර්මකර්මයක් දෙශනා කරන්නෙමි.

“යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ උතුම් ශ්රාවකයා ඉදින් කැමති වන්නේ නම්, නිරා දුක් නැති කෙළෙමි. තිරිසන් යොනියෙහි දුක නැති කෙළෙමි. ප්රොත දුක් නැති කෙළෙමි. නපුරු ගති ඇති අපාය නැති කෙළෙමි. මම අපායෙහි නොහෙළන ස්වභාව ඇත්තාවූ රහත් බවට නියතවූ සෝවාන් ඵලයට පැමිණියෙක් වෙමි යි තමන් විසින්ම තමන් ගැන ප්රකාශ කරන්නේද එවැනි ධර්ම කර්මයකි.

“ආනන්දය, යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ ආර්ය ශ්රාවක තෙම ඉදින් කැමතිවන්නේ නම් නිරාදාස මම නිදහස් වීමි. ප්රොත දුකින් නිදහස් වීමි. තිරිසන් දුකින් නිදහස් වීමි. නපුරු ගති ඇති අපාය දුකින් නිදහස් වීමි. අපායට නොහෙළන ස්වභාව ඇත්තාවූ රහත් බවට නියතවූ සෝවාන් ඵලයට පැමිණියෙමි යි තමා ගැන තමා විසින්ම ප්රකාශ කරන්නේද? ඒ “ධර්මදාස” නම් ධර්ම කර්මය කවරේද?

ආනන්දය, මේ ශාසනයෙහි උතුම් ශ්රාවකතෙම (ඒ භාග්යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණයෙන් අර්භත්ය, සම්මයක් සම්බුද්ධය, විදුර්ගනාඥන ආදී විද්යා අට සීලසංවරය ආදී හසුරුවන ධර්ම පහළොව යන අෂ්ට විද්යා පසළොස්වරණ ධර්මයන්ගෙන් යුක්තය. යහපත් ගති ඇත්තාහ, සියලු ලෝකයන් දන්නාහ, ශ්රේෂ්ඨය, නික්මවියයුතු පුරුෂයන් දමනය කිරීමෙහි රියැදුරෙකු වැනිය, දෙවිමිනිසුන්ට ගුරුවරයෙක්වූහ. සත්යවූ උතුම් ධර්ම සතර (චතුරාර්ය සත්යය) අවබෝධ කළසේක. භාග්යවත්වූසේකැයි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නොසෙල්වන පැහැදීමෙන් යුක්තවූයේද, භාග්යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ ධර්මය මනාකොට දෙශනා කරන ලද්දේය. මේ ආත්මයේදීම දැක්කහැකිවූ ඵල ඇත්තේය. කල් නොයවා ලැබියයුතු ඵල ඇත්තේය. ‘එව, බලවයි’ දැක්විය හැකිවූ ගුණ ඇත්තේය. නිර්වාණය කරා පමුණුවන්නේය. නුවණැත්තන් විසින් ඊට පැමිණ තම තමන්ගේ සිතින්ම දතයුතුවූ ගුණ ඇත්තේයයි ධර්මය කෙරෙහි නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්තවේද භාග්යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රාවක සංඝයා ප්රතිපත්තියෙහි මනාව පිළිපන්නේය. භාග්යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රාවක සංඝයා සාපුට (කෙළින්) පිළිපන්නේය. භාග්යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රාවක සංඝයා ගරු බුහුමනට සුදුසු පරිදි පිළිපන්නේය. යම් මේ පුරුෂ යුගල සතරක් වන්නාහුද, (පුරුෂ පුද්ගල වශයෙන්) අටදෙනෙක් වන්නාහුද, භාග්යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්රාවක සංඝයා සොයා ගොස් පිදිය යුතු භෝජනය පිළිගැනීමට සුදුසු, පරලොව අදහා දෙන දනය (දක්ෂිණාව) පිළිගැනීමට සුදුසු (අංජලිකර්මයට) දෑත නිස මත තබා වැදීමට සුදුසු, ලෝකයට උතුම්වූ පින් කෙතක් වැනියයි සංඝරත්නය කෙරෙහි නොසෙල්වෙන ඇදහීමෙන් යුක්ත වේද, නොකැඩුනාවූ, සිදුරු නොවූ, පැල්ලම් නැති කැලැල් නොවූ, තණ්හාවට වාල් නොවූ නුවණ ඇත්තන්

විසින් ප්රශංසා කරන්නාවූ, දෙස් රහිතවූ සමාධිය පිණිස පවත්නාවූ උත්තමයන්ට ප්රිය මනාපවූ සිලයෙන් යුක්තවේද, ආනන්දය, යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ උතුම් ශ්රාවක තෙම ඉදින් කැමතිවන්නේ නම්, 'නිරා දුකින් මිදුනෙමි. තිරිසන් දුකින් මිදුනෙමි. ප්රොත දුකින් මිදුනෙමි. නපුරු ගති ඇති අපාය දුකින් මිදුනෙමි. මම අපායෙහි නොවැටෙන ස්වභාව ඇත්තාවූ රහත් බවට නියතවූ සෝවාන් ඵලයට පැමිණියෙමි' තමාම තමන් ගැන ප්රකාශ කරන්නේද ඒ ධර්මදුසනම් ක්රමය මෙය වන්නේය.

ඵතැන්තිද භාග්යවතුන් වහන්සේ නාදිකා ගමෙහි එක් උළු ගෙයක වාසය කරන සේක. බොහෝසෙයින් මේ ධර්මයම දෙශනා කරන්නාහ. මේ උතුම්වූ ශීලයයි කියාද, මේ උතුම්වූ සමාධියයි කියාද, මේ උතුම්වූ ප්රඥාවයි කියාද, ශීලයෙහි සිට වඩන (පුරුදු කරන) ලද සමාධිය මහත් ඵල මහානිසංස වන්නේය. සමාධියෙහි සිට වඩන ලද නුවණ මහත්ඵල මහානිසංස වන්නේය. නුවණින් පුරුදු කරන ලද සිත ආශ්රවයන් (කෙලෙසුන්) ගෙන් මිදෙන්නේයයි පැවසූහ. ඒ ආශ්රව (කෙලෙස්) නම්, කාමාශ්රවයෝය, භවාශ්රවයෝය, දෘෂ්ටි ආශ්රවයෝය, අවිද්යා ආශ්රවයෝය යන මොහුයි.

භාග්යවතුන් වහන්සේ නාදිකා නම් ගමෙහි කැමති කාලයක් වාසය කොට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථා කළහ. "ආනන්දය එන්න, විසාලාමහනුවර යම් තැනකද ඵතැනට යමුයි" පැවසූහ. "එසේය ස්වාමීනි" ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ උත්තර දුන්න.

ඉක්බිති භාග්යවතුන් වහන්සේ මහත්වූ නික්මු සංඝයා හා සමග විශාලාමහනුවර යම් තැනෙකින්ද ඵතැනට පැමිණියෝය. ඵතැන්ති භාග්යවතුන් වහන්සේ විශාලාමහනුවර සම්පයෙහිවූ, අම්බපාලි නම් ගණිකාවගේ (දක්ෂ නාට්‍ය ශීත කලා දක්වන්නියගේ) අම් උයනෙහි වාසය කරන සේක.

ඵකල භාග්යවතුන් වහන්සේ නික්මුන්ට කථා කළහ. "මහණෙනි, නික්මුණ සිතියෙන් යුක්තවූයේ, මනා නුවණින් යුක්තවූයේ වාසය කරන්නේය. මේ වනාහි අපගේ අනුශාසනාවයි. මහණෙනි, නික්මුණ කෙසේ නම් සිතියෙන් යුක්තවේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි නික්මුණ කෙලෙස් තවන චර්යය ඇතිව නුවණින් යුක්ත වූයේ සිතියෙන් යුක්ත වූයේ පඤ්චස්කන්ධ නමැති ලෝකයෙහි ලෝභයද නොසතුටු බවද දුරුකොට මේ කයෙහි කය අනුව බලමින් වාසය කරන්නේය. මේ ශාසනයෙහි නික්මුණ කෙලෙස් තවන චර්යයය ඇතිව, නුවණින් හා සිතියෙන් යුක්තවූයේ පඤ්චස්කන්ධය නමැති ලෝකයෙහි ලෝභයද, නොසතුටු බවද සංසිඳුවාගෙන විඳීම අනුව බලමින් වාසය කරන්නේය. මේ ශාසනයෙහි නික්මුණ කෙලෙස් තවන චර්යය ඇතිව ඥානයෙන් යුක්තව, සිතියෙන් යුක්තව, පඤ්චස්කන්ධ නමැති ලෝකයෙහි ලෝභයද නොසතුටු බවද සංසිඳුවාගෙන සිත අනුව බලමින් වාසය කරන්නේය. මේ ශාසනයෙහි නික්මුණ කෙලෙස් තවන චර්යයයෙන් යුතුව, ඥානයෙන් යුතුව, සිතියෙන් යුතුව පඤ්චස්කන්ධය නමැති ලෝකයෙහි ලෝභයද නොසතුටු බවද සංසිඳුවාගෙන නිවරණාදී ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කරන්නේය. මහණෙනි, නික්මුණ මෙසේ සිතියෙන් යුක්තව වාසය කරන්නේ නම් වෙයි.

"මහණෙනි, නික්මුණ කෙසේ නම් නො නුවණින් යුක්ත වන්නේද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි නික්මුණ ඉඳිරියට යාමෙහිද ආපසු යාමෙහිද නුවණින් දැන කරන්නේය. ඉඳිරි බැලීමෙහිද වටපිට බැලීමෙහිද නුවණින් දැන කරන්නේය. අත් පා හැකිලීමෙහිද දිගු කිරීමෙහිද නුවණින් දැන කරන්නේය. දෙපොට සිවුරය, තනිපොට සිවුරය, පාත්රය යන මේ දේ දැරීමෙහිද නුවණින් දැන එසේ කරන්නේය. අනුභව කිරීමෙහිද, පානය කිරීමෙහිද, වැළඳීමෙහිද, රස විඳීමෙහිද, නුවණින් යෙදී කරන්නේය, මළ මුත්ර පහකිරීමෙහිද නුවණින් යුක්තව එසේ කරන්නේය.

"යෂම්, සිට්ඨම්, හිඳිම්, සැතපිම්, නිදි තොර කිරිම්, කථා කිරිම්, නිශ්ශබ්දව සිටිම යන මේ දේ නුවණින් දැන කරන්නේය. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි නික්මුණ නුවණින් දැන කරන්නේ වේ. මහණෙනි, මහණතෙම මනා නුවණින් සහ සිතියෙන් යුක්තව වාසය කරන්නේය. මේ වනාහි අපගේ අනුශාසනාව නම් වන්නීය.

11 අම්බපාලිගණිකා

අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නිය) “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහානි විශාලාමහනුවරට පැමිණ විශාලාමහනුවර සම්පයෙහි වැඩවසති” යන මේ ආරංචිය ඇසුවාය. එවිට අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත කලා දක්වන්නිය) හොඳ හොඳ යානාවන් යොදවා විසිතුරු යානාවකට නැගී හොඳ හොඳ යානාවලින් විශාලාමහනුවරින් නික්මුණාය. තමාගේ අඹවන උයන යම් තැනකද එතැනට ගියාය. යානාවෙන් යායුතු තැන් එසේ ගොස් යානාවෙන් බැස පා ගමනින්ම භාග්‍යවතුන්වහන්සේ යම් තැනකින්ද එතනට පැමිණියාය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට හොඳින් වැඳ එක පැත්තක උන්නාය. එක පැත්තක උන්නාවූ අම්බපාලි නම් ගණිකාවට (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත කලා දක්වන්නිය) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්මයෙන් යුත් කථාවෙන් මෙලොව පරලොව යහපත දක්වා වදාළහ. එහි සමාදන් කරවූහ. සිත් දියුණු කරවූහ. සිත පැහැදවූහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්ම කථාවෙන් මෙලොව පරලොව යහපත දක්වන ලද්දවූ, එහි සමාදන් කරවන ලද්දවූ එහි සිත් තියුණු කරවන ලද්දවූ, සිත පහදවන ලද්දවූ අම්බපාලි නම් ගණිකාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවාය.

“ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ නික්මු සංඝයා සමග හෙට දවස මාගේ දහය පිළිගනිත්වා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව එය පිළිගන්න. අම්බපාලි නම් ගණිකාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිළිගැනීම දැන උන් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ (ප්රදක්ෂිණාකොට) ගෞරවයෙන් ගියාය.

විශාලාමහනුවර වසන්නාවූ ලිච්ඡවි රජදරුවෝද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහානි විශාලා මහනුවරට පැමිණ විශාලා මහනුවර සම්පයෙහි අම්බපාලි උයනෙහි වාසය කරන්නාහයි ඇසුහ. එවිට ඒ ලිච්ඡවි රජදරුවෝද හොඳ හොඳ යානාවන් යොදවා, හොඳ හොඳ යානා වලට නැගී හොඳ හොඳ යානාවලින් විශාලා මහනුවරින් නික්මුණාහුය. එහි සමහර ලිච්ඡවි රජදරු කෙනෙක් නිල්පාට ආභරණයෙන් සැරසුණාහු නිල්පාට වස්ත්ර ඇඳ, නිල්පාට වූහ. එහි සමහර ලිච්ඡවි රජදරු කෙනෙක් රත්රං පාටින් සැරසී, රත්රං පාට ඇඳුම් ඇඳ රත්රං පාට වූහ. ඇතැම් ලිච්ඡවි රජදරු කෙනෙක් රතුපාටින් සැරසී රතුපාට ඇඳුම් ඇඳ රතුපාට වූහ. ඇතැම් ලිච්ඡවි රජදරු කෙනෙක් සුදු පාටින් සැරසී සුදුපාට වස්ත්ර හැඳ සුදු වූහ.

එවිට අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත කලා දක්වන්නිය) තරුණ තරුණ ලිච්ඡවි රජදරුවන්ගේ රට තමාගේ රටවලින් හිසින් හිස, රෝදයෙන් රෝදය, වියගසෙන් වියගස හප්පමින් ඉක්මනින් යන්නීය. එවිට ඒ ලිච්ඡවිහු අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නියට) මෙසේ කීවාහුය. “අම්බපාලිය, තරුණ තරුණ ලිච්ඡවින්ගේ රට හිසින් හිස, රෝදයෙන් රෝදය, වියගසෙන් වියගස හප්පමින් යන්නේ මක්නිසාදැයි” ඇසුහ. “ඒ එසේමය, ආර්යය පුත්රවූ රජ දරුවෙහි මා විසින් නික්මු සංඝයා සමග භාග්‍යවතුන් වහන්සේට හෙට දවස දහය පිණිස ආරාධනය කෙළෙමි” කීවාය. “අම්බපාලිය මේ බත හෙවත් තොප විසින් කරන ලද ආරාධනය ඇති බත කනවනු ලක්ෂයක් ගෙන අපට දෙවයි” ඉල්ලූහ. “ආර්යය පුත්රවූ රජදරුවෙහි, ජනපද සහිත විශාලා මහනුවර දුන්නේවි නමුත් මේ ආනිසංස ඇති බත නොදෙමි” කීය. එවිට ඒ ලිච්ඡවිහු “පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ගැහැණියක විසින් අපි පරදවන ලදුමිහ. පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ගැහැණියක විසින් අපි වංචාකරන ලදුමිහයි” කියා ඇඟිලි එකට ගැසුවාය.

ඉක්බිති ඒ ලිච්ඡවිහු අම්බපාලි උයන යම් තැනකද එතැනට ගියාහුය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුරින්ම එන්නාවූ ඒ ලිච්ඡවින් දුටහ. දැක, නික්මුණට කටාකළහ. “මහණෙනි, තොප අතුරෙන් යම් නික්මුකෙනෙක් තවතිසා වැසි දෙවියන් නොදුටුවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, ලිච්ඡවි රජ පිරිස් බලව්! මහණෙනි මේ ලිච්ඡවි පිරිස නැවත නැවත බලව්. මහණෙනි, ලිච්ඡවි පිරිස තවතිසා වැසි දෙවිපිරිස හා සමානකොට දැන ගනිවයි” කීය.

ඉක්බිති ඒ ලිච්ඡවිහු යානාවෙන් යායුතු භූමිය යානාවෙන් ගොස් යානාවෙන් බැස, පයින්ම ගොස් භාග්‍යවතුන්වහන්සේ යම් තැනකින්ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට හොඳින් වැඳ

එකපැත්තක උන්න. එකපැත්තක උන්නාවූ ඒ ලිච්ඡවින්නට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්මයෙන් යුක්ත කථාවෙන් දෙලොව යහපත දක්වා එහි සිත් සමාදන් කරවා, සිත් තියුණු කරවා, ප්රසන්නකරව්‍යාලුන.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මයෙන් යුක්ත කථාවෙන් යහපත දක්වන ලද්දවූ, එහි සමාදන් කරවන ලද්දවූ එහි සිත් තියුණු කරන ලද්දවූ, ප්රසන්න කරවන ලද්දවූ ඒ ලිච්ඡවිනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීහ.

“ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂු සංඝයා හා සමග හෙට දවස අපගේ දූතය ඉවසනු මැනව.”

“ලිච්ඡවි රජදරුවෙහි, සෙට දවස අම්බපාලි නම් ගණිකාවගේ (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නියගේ) දූතය මා විසින් පිළිගන්නා ලදී.”

එවිට ඒ ලිච්ඡවිනු පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ගැහැණියක විසින් අප පරදවන ලදුමින. පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ගැහැණියක විසින් අප රවටනලදුමින” යි කියා ඇඟිලි එකට ගැසූහ.

ඉන්පසු ඒ ලිච්ඡවිනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට විශේෂයෙන් සතුටුව අනුමෝදන්ව ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට හොඳින් වැඳ (ප්රදක්ෂිණාකොට) ගෞරවයෙන් ගියාහුය,

එවිට අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නිය) ඒ රාත්රිය පසුවකල තමන්ගේ ගෙදර රසවත්වූ කැයුතු දෙය බුදියයුතු දෙය පිළියෙල කරවා, “ස්වාමීන් වහන්ස, දූතය (බත) සම්පාදනය විය. දැන් ඊට කාලයයි” දැන්වූවාය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයෙහි නැඳ පොරවා පාත්ර සිවුරුගෙන භික්ෂු සංඝයා හා සමග අම්බපාලි නම් ගණිකාවගේ (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නියගේ) ගෙය යම්තැනකද එතැනට එළඹියේය. එළඹ පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩ උන්න. ඉක්බිති අම්බපාලි නම් ගණිකාව ((දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නිය) බුදුන් ප්රධාන භික්ෂු සංඝයා රසවත්වූ කැයුතු බුදියයුතු දෙයින් සියතින් වැළඳවූවාය. ඇතිතාක් වැළඳවූවාය. එවිට අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නිය) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වළඳ අවසන්ව පාත්රයෙන් අත ඉවතට ගත් බව දැන එක්තරා පහත් ආසනයක් ගෙන එකපැත්තක උන්නාය. එකපැත්තක උන්නාවූ අම්බපාලි නම් ගණිකාව (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නී) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවාය. “ස්වාමීනි, මාගේ අඹුඋයන බුදුන් ප්රධාන භික්ෂු සංඝයාට දෙමියි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අඹුඋයන පිළිගත්ත. ඉන්පසු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අම්බපාලි නම් ගණිකාවට (දක්ෂ නාට්‍ය ගීත දක්වන්නියට) ධාර්මික කථාවෙන් දෙලොව යහපත දක්වා එහි සිත් සමාදන් කරවා සිත් තියුණු කරවා, ප්රසන්න කරවා, ආසනයෙන් නැගිට වැඩියන. එකල්හිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසාලාමහනුවර අම්බපාලි අඹුවනෙහි වාසයකරන සේක් භික්ෂූන්ට බොහෝකොට මේ ධර්ම කථාවම කරන්නාහ. “මේ උතුම්වූ ශීලයයිකියාද, මේ උතුම්වූ සමාධියයි කියාද, මේ උතුම්වූ ප්රඥාවයයි කියාද, ශීලයෙහි සිට වඩනලද සමාධිය මහත්වල මහා ආතිසංස වන්නේය. සමාධියෙහි සිට වඩනලද සිත් ආශ්රවයන්ගෙන් මිදෙන්නේය. ඒ ආශ්රව (කෙලෙස්) නම් කාමාශ්රවයෝය, භවාශ්රවයෝය, දෘෂ්ටි ආශ්රවයෝය, අවිද්යා ආශ්රවයෝය යන මොනුයි.”

12 වෙළුවගාමවස්සුපගමනං

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අම්බපාලි උයනෙහි කැමති කාලයක් වාසයකොට, ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකළහ. “ආනන්දය, එන්න, බෙළුව නම් ගම යම්තැනෙක්හිද එහි යමු”යි කීහ. “එසේය ස්වාමීනි”යි ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්න.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත්වූ භික්ෂු සංඝයා හා සමග බෙළුව නම් ගම යම්තැනකද එතැනට පැමිණියාහ. එතැන්හිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බෙළුව නම් ගමෙහි වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට කථාකළහ. “මහණෙනි, (මෙහි) එව්! තොපි විසාලාමහනුවර භාත්පස මිත්රවූද, දැක පුරුදු ඇත්තාවූද, එකට අනුභවකොට පුරුදුවූද භික්ෂූහු ඇත්නම් ඔවුන් හා සමග වස් වසව්. මම වනාහි මේ බෙළුව නම් ගමෙහිම වස් එළඹෙමි”යි කීහ. “එසේය, ස්වාමීනි” ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දී විසාලාමහනුවර අවට මිත්රවූද එකට දැක පුරුදු ඇත්තාවූද අනුභවකොට පුරුදුවූද ඒ භික්ෂූන් සමග වස් වැසුවාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි ඒ බෙළුව ගමෙහි වස් වැසූහ.

එකල්හි වස්වැසුවා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දරුණුවූ ආබාධයක් (රෝගයක්) උපන්නේය. මරණය පැමිණීමට තරම් ඉතා බලවත් වේදනාවෝ ඇතිවූහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එහා මෙහා පෙරලීම් වශයෙන් දුකින් නොපෙළෙමින් සිති එළවා නුවණින් පිරිසිඳ දැන බලවත්වූ ඒ දුක් වේදනාව ඉවසාගත්තේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු අදහසක් ඇතිවිය. 'මම උපස්ථායකයන්ට කථා නොකොට තික්ෂු සංඝයාට නොදන්වා ධර්මානුශාසනා නොදී පිරිනිවන් පාන්නෙමි නම් එය මට සුදුසු නොවේමය. මම බලවත් දුක් වේදනා ඇති මේ රෝගය පූර්වභාගවීර්යය, ඵලසමා පත්තිවීර්යය යන දෙයාකාර වීර්යය බලයෙන් මැඩපවත්වා ඵල සමාපත්ති ධර්මයයි කියූ ජීවිත සංස්කාරය යහපත්සේ පිහිටුවීම් වශයෙන් ජීවිතය තැබීමට සමර්ථවූ ඵලසමාපත්තීන්ගෙන් යුක්තව වාසය කරන්නෙමි නම් ඉතා නොඳයයි' සිතුවෝයි.

එකල භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ඒ ආබාධය වීර්යයබලයෙන් මැඩපවත්වා ජීවිත සංස්කාරය අධිෂ්ඨානකොට වාසය කළ සේක. ඊටපසුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඒ ආබාධය මැඩපැවැත්තේය. ඊට අනතුරුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසනීපයෙන් නැඟී සිටි ගිලාන භාවයෙන් නැඟී සිටි නොබෝකල් ඇත්තේ විහාරයෙන් තික්ම විහාර සෙවනෙහි පණුවහලද ආසනයෙහි වැඩ සිටියේය.

එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනකද එතැනට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හොඳින් වැඳ එක පැත්තක උන්න. එක පැත්තක උන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ කාරණය කීවේය.

"ස්වාමීන්වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ආබාධය මඳක් පහසු බව දක්නා ලදී. ඉවසිය හැකි බව දක්නා ලදී.

"ස්වාමීන්වහන්ස, එහෙත් මාගේ ශරීරය ඉතා බරවූවක් තදවූවක් මෙන් විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අසනීපය නිසා මට උතුර දකුණ ආදී දිසාවන් නොවැටහෙන්නේය. සතර සතිපට්ඨානාදී ධර්මයෝද නොවැටහෙන්නාහුය. ස්වාමීන් වහන්ස, එහෙත් මට කිසියම් සැනසීමක් පහළවූයේය.

"එනම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තාක් කාලයක් තික්ෂු සංඝයාට අන්තිම අවවාදයක් නොවදරණසේක්ද ඒතාක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් නොපානාසේක යනුයි.

"ආනන්දය, කිමෙක්ද? තික්ෂු සංඝයා තෙමේ මා කෙරෙහි බලාපොරොත්තු වන්නේදැයි" ඇසුසේක. "ආනන්දය, මා විසින් පුද්ගල වශයෙන් හෝ ධර්මවශයෙන් හෝ ඇතුළත්ය පිටත්යයි වෙන්කොට ධර්ම දෙශනා නොකරණ ලද්දේය.

"ආනන්දය, ඒ ධර්මයන් කෙරෙහි තථාගතයන්වහන්සේගේ ගුරු මුෂ්ටියක් (නොකියා) ඉතුරු කරගත් දෙයක් නැත්තේය. ආනන්දය, යමෙකුට මෙබඳු අදහසක් වන්නේද කෙසේදයත්, මමම තික්ෂු සංඝයා පරිහරණය කෙරෙමි කියා හෝ තික්ෂු සංඝ තෙමේ මා උදෙසාම වාසය කරන්නේය කියායි. ආනන්දය ඒකාන්තයෙන් මෙබඳු අදහස් ඇත්තේ නම් තික්ෂු සංඝයා ගැන කිසියම් අන්තිම වචනයක් ගෙනහැර දක්වන්නේය. ආනන්දය, තථාගතයාණන්ට මෙබඳු අදහසක්නොවෙයි. කෙසේද, 'මමම තික්ෂු සංඝයා පරිහරණය කෙරෙමි කියා හෝ, තික්ෂු සංඝයා මා උදෙසාම වාසය කරන්නේය කියායි.' ආනන්දය, ඒ තථාගත තෙමේ තික්ෂු සංඝයා අරබයා කුමක් ගෙනහැර දක්වන්නේද? ආනන්දය, මම දැන් ජරාවෙන් දිරුණේ වෙමි, වයසින් වැඩිසිටියේ වෙමි, ජාතියෙන් මහලු බවට පැමිණියේ වෙමි, බොහෝ කල් ඉක්මවූයෙමි, වයස්නුගේ කෙළවරට පැමිණියෙමි, මාගේ වයස දැන් අසූවක්ව පවතී. ආනන්දය, ජරාවට පැමිණි රථයක් පෘස්සීමාදියෙන් ප්රතිසංස්කරණ කිරීමෙන් යම්සේ පවතීද, ආනන්දය, එපරිද්දෙන්ම තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය අර්භත් ඵල වේගයෙන් බඳනාලදුව යැපේයයි සිතමි" කීවේය.

"ආනන්දය, යම් කලෙක්හි තථාගත තෙමේ සියලු නිමිති මෙහෙහි නොකිරීමෙන් සමහර වේදනාවන්ගේ නිරෝධයෙන් විත්ත සමාධියට පැමිණ වාසය කෙරේද, ආනන්දය, එකල්හි තථාගතයන්ගේ ශරීරය සමවත් සුව විහරණයෙන් පහසු කරණ ලද්දේ වෙයි. ආනන්දය, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි තමා පිහිටකොට ඇත්තෝව වාසය කරව්. තමාම පරම පිහිටකොට ඇත්තෝවව්. අනිකක් පිහිටකොට ඇත්තෝ නොවව්. ආනන්දය, තික්ෂුතෙමේ කෙසේ නම් තමාම තමනට ඵලියක් මෙන් පිහිටකොට ඇත්තේ ධර්මය උතුම් පිහිටකොට ඇත්තේ අනිකක් පිහිටකොට නැත්තෙක්ව වාසය කෙරේදයත්, ආනන්දය, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කෙලෙස් තවන වීර්යය ඇතිව නොඳ නුවණ ඇතිව සිතියෙන්

යුක්තව පඤ්චස්කන්ධ ලෝකයෙහි ලෝභය හා අසතුට දුරුකර කයෙහි කය අනුව බලමින් වාසය කරන්නේය. මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම කෙලෙස් තවන විරියය ඇති නුවණින් යුක්තව සිතියෙන් යුක්තව ස්කන්ධ ලෝකයෙහි ලෝභය හා දෛමිතස මැඩපවත්වා වේදනා අනුව බලමින් වාසයකෙරේද, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම කෙලෙස් තවන විරියය ඇතිව හොඳ නුවණ ඇතිව සිති කල්පනාවෙන් යුතුව පඤ්චස්කන්ධ ලෝකයෙහි ලෝභය හා දෛමිතස මැඩපවත්වාගෙන සිත නැවත නැවත දක්නා ස්වභාව ඇතිව වාසය කෙරේද, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙම කෙලෙස් තවන විරියය ඇතිව යහපත් නුවණ ඇතිව හොඳ සිතියෙන් යුක්තව ස්කන්ධලෝකයෙහි ලෝභය හා සෝකය යන දෙක මැඩපවත්වා නිවරණාදී ධර්ම අනුව බලමින් වාසය කරයිද, ආනන්දය, මේ භික්ෂුතෙම තමාම තමනට පිහිට කොට ඇත්තේ තමාම තමනට උතුම් පිහිටකොට ඇත්තේ අනිකක් පිහිටකොට නැත්තේ ධර්මය පිහිටකොට ඇත්තේ ධර්මයම උතුම් පිහිටකොට ඇත්තේ අනිකක් පිහිටකොට නැත්තේ වාසය කෙරේයයි වදාළේය. ආනන්දය, යම්කිසි භික්ෂුකෙනෙක් දැන් හෝ මා නැති කල හෝ තමාම තමාට ඵලියක් මෙන් පිහිටකොට ඇත්තේව ධර්මය උතුම් පිහිට කොට ඇත්තේව අනිකක් පිහිටකොට නැත්තේව වාසය කරන්නාහු වෙත්ද, ධර්මය ඵලියක් මෙන් පිහිටකොට ඇත්තේව ධර්මයම උතුම් පිහිටකොට ඇත්තේව, අනිකක් පිහිටකොට නැත්තේව වාසය කරන්නාහු වෙත්ද, ආනන්දය, ශික්ෂාකාමීවූ යම් භික්ෂු කෙනෙක් වෙත්ද, ඒ භික්ෂුහු මාගේ ශාසනයෙහි අතිශ්ලේෂ්ඨ භාවයෙහි පිහිටියේ වෙත්යයි” වදාළේය.

දෙවෙනි ධනුවර නිමියේය.

13 නිමිත්තොභාසකථා

ඵව්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදෑසන කාලයෙහි මනාකොට හැඳ පොරවා සිවුරු හා පාත්රය ගෙන විශාලා මහනුවරට පිණ්ඩපාතය පිණිස ගියේක. විසාලාමහනුවර පිටු පිණිස හැසිර පිණ්ඩපාතයෙන් හැරී ආයේ සවස් කාලයෙහි ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය.

“ආනන්දය, නිසීදනය (නිදගන්නා පත්කඩ) ගණුව. වාපාල වෛත්යස්ථානය යම් තැනෙක්හිද, ඵතැන්හි දිවා විහරණය (දවල් කාලයෙහි වාසය) පිණිස ඵලඹෙනු කැමැත්තෙමි” කීවේය.

“ඵසේය, ස්වාමීන්වහන්සැ” කියා ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තරදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පසුපස්සෙහි ගියේය. ඵව්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල නම් වෛත්යස්ථානය යම් තැනෙක්හිද ඵතැනට පැමිණියේය. පැමිණ පනවන ලද ආසනයෙහි වැඩ උන්නේය. ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මනාකොට වැඳ ඵක පැත්තක උන්නේය. ඵක පැත්තක උන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ කීවේය.

“ආනන්දය, මේ විසාලා නුවර ප්රිය කරන්නේය. උදෙන නම් වෛත්යස්ථානයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. ගොතමක නම් වෛත්යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. සත්තම්බක නම් වෛත්යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. බහුපුත්රක නම් වෛත්යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. සාරන්දද නම් වෛත්යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. මේ වාපාල නම් වෛත්යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය.

“ආනන්දය, යම් කිසිවෙකු විසින් හතර ආකාරවූ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ යහපත් කොට වඩන ලද්දහු වෙද්ද, නැවත නැවත පුරුදුකරන ලද්දහු වෙද්ද, නැඟියන යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද, මනාකොට පිහිටා සිටින ලද්දහු වෙද්ද, යහපත් කොට වඩන ලද්දහු වෙද්ද, මනාකොට පටන්ගන්නා ලද්දහු වෙද්ද ඔහු ඉදින් කැමතිවූයේ නම් සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්වසිටින්නේය. ආයුෂ්මත් ආනන්දය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සතර වැදෑරුම්වූ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ යහපත්කොට වඩන ලද්දහුය. නැවත නැවත පුරුදු කිරීම් වශයෙන් බහුල කොට කරන ලද්දහුය. නැඟියන යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය. පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහුය. මනාකොට පිහිටා සිටින ලද්දහුය. මනාකොට වඩන ලද්දහුය. යහපත්ව පටන්

ගන්නා ලද්දකි. ආනන්දය, ඒ තථාගත තෙම ඉඳින් කැමැත්තේ නම් සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේයයි” කීවේය.

ආයුෂමත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ ඇගවීම් කර වදාරන ලද කල්හිද මහත් ලකුණු කර වදාරන ලද කල්හිද මාරයා විසින් මඩනාලද සිත් ඇති බැවින් කාරණය තේරුම්ගත නොහැකි විය. එහෙයින් “ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බොහෝ ජනයාට හිතපිණිස, සැප පිණිස, ලොවට අනුකම්පා පිණිස, දිව්‍යමනුෂ්‍යයන්ට යහපත පිණිස, හා හිත සැප පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව වැඩසිටිනා සේක්වායි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට යාඥ නොකළේය.

දෙවෙනි වරද භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, මේ විසාලා නුවර සිත් ප්රිය කරන්නේය. උදෙන නම් වෛත්‍ය ස්ථානයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. ගෞතමක නම් වෛත්‍ය සිත් ප්රිය කරන්නේය. සත්තම්බක නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. බහුපුත්තරක නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. සාරන්දද නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. වාපාල නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය.

“ආනන්දය, යම් කිසිවෙකු විසින් හතර ආකාර සෘද්ධිපාද ධර්ම වඩනලද්දකු වෙද්ද නැවත නැවත පුරුදුකරන ලද්දකු නැඟියන යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දකු වෙද්ද, පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දකු වෙත්ද, හොඳින් පිහිටන ලද්දකු වෙද්ද, යහපත්කොට වඩන ලද්දකු වෙද්ද, හොඳින් පටන්ගන්නා ලද්දකු වෙද්ද, ඔහු ඉඳින් කැමතිවූයේ නම් සම්පූර්ණ ආයුෂ හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් හතර ආකාරවූ සෘද්ධිපාද ධර්ම යහපත් කොට වඩන ලද්දකුය. නැවත නැවත පුරුදු කරන ලද්දකුය, නැඟියන යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දකුය. පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දකුය. හොඳින් පිහිටා සිටින ලද්දකුය. හොඳින් වඩන ලද්දකුය, යහපත්ව පටන්ගන්නා ලද්දකුය, ආනන්දය, ඒ තථාගතතෙම ඉඳින් කැමතිවූයේ නම් සම්පූර්ණ ආයුෂ හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේයයි” කීවේය.

ආයුෂමත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ මහත්වූ නැඟීම් කර වදාරන ලද කල්හිද මහත්වූ ලකුණු දක්වන ලද කල්හිද මාරයා විසින් මඩනාලද සිත් ඇතිවූ බැවින් තේරුම්ගත්තට නොහැකිවූයේය. එහෙයින් ‘ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන්වහන්ස, බොහෝ ජනයාට හිත පිණිස, සැප පිණිස, ලෝකයාට අනුකම්පා පිණිස, දිව්‍ය මනුෂ්‍යයන්ට යහපත පිණිස හා හිත සැප පිණිස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව වැඩ සිටින්නායි, කියාද තථාගතයන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලේ ජීවත්ව සිටින්නායි කියාද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට යාඥ නොකළේය.

තුන්වැනි වරද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, මේ විසාලා නුවර සිත් ප්රිය කරන්නේය උදෙන නම් වෛත්‍ය ස්ථානයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. ගෞතමක නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. සත්තම්බක නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය බහුපුත්තරක නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය. සාරන්දද නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රියකරන්නේය වාපාල නම් වෛත්‍යයද සිත් ප්රිය කරන්නේය.

“ආනන්දය, යම් කිසිවෙකු විසින් හතර ආකාර ඉර්ධිපාද ධර්ම වඩනලද්දකු වෙද්ද නැවත නැවත පුරුදුකරන ලද්දකු නැඟියන යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දකු වෙත්ද, පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දකු වෙත්ද, හොඳින් පිහිටන ලද්දකු වෙද්ද, යහපත්කොට වඩන ලද්දකු වෙද්ද, හොඳින් පටන්ගන්නා ලද්දකු වෙද්ද, ඔහු ඉඳින් කැමතිවූයේ නම් සම්පූර්ණ ආයුෂ හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් හතර ආකාරවූ සෘද්ධිපාද ධර්ම යහපත්කොට වඩන ලද්දකුය. නැවත නැවත පුරුදු කරන ලද්දකුය, නැඟියන යානාවක් මෙන් කරන ලද්දකුය, පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දකුය, හොඳින් පිහිටා සිටින ලද්දකුය, හොඳින් වඩන ලද්දකුය. යහපත්ව පටන්ගන්නා ලද්දකුය. ආනන්දය, ඒ තථාගත තෙම ඉඳින් කැමතිවූයේ නම් සම්පූර්ණ ආයුෂ හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේයයි” කීවේය.

ආයුෂමත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ මහත්වූ නිමිත්තයන් කර වදාරන කල්හිද මහත්වූ ලකුණු දක්වන ලද කල්හිද මාරයා විසින් මඩනා ලද සිත් ඇතිවූ බැවින්

දැනගන්නට නොහැකිවූයේය. 'එහෙයින් ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බොහෝ ජනයාට හිත පිණිස, සැප පිණිස ලෝකයාට අනුකම්පා පිණිස, දිවිය මනුෂ්‍යයන්ට යහපත පිණිස හා හිත පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව වැඩ සිටින්නායි කියාද, තථාගතයන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලේ ජීවත්ව සිටින්නායි' කියාද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට යාඥ නොකළේය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත්වූ ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය.

"ආනන්දය, ඔබ යව. දැන් ඊට කාලය බව දැනගනුවයි" කීවේය. "එසේය, ස්වාමීන් වහන්ස," කියා ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තරදී හුනස්නෙන් නැගිට (පැදකුණුකොට) ගෞරව වශයෙන් ගොස් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට හුදුරුවූ එක්තරා ගසක් මුල වැඩ උන්නේය.

14 මාරයාවනකථා

එවිට පාප සිත් ඇත්තාවූ මාරතෙමේ ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේ ගොස් නොබෝ වේලාවකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, එක පැත්තක සිටියේය. එක පැත්තක සිටි ඒ පාප සිත් ඇත්තාවූ මාරයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ දැනුම් දුන්නේය "ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් පිරිනිවන් පෑම කරනු මැනවි. සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන්පෑම කරනු මැනවි. ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන්පෑමට කාලය වේ" කියායි.

"ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් විසින් මේ වචන කියන ලද්දේමය පාප සිත් ඇති මාරය, යම්තාක් කල් මාගේ හික්ෂු ශ්‍රාවකයෝ සමත් නොවෙද්ද, හික්ෂුනාහු නොවෙද්ද, මහත් දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන දැන ගත්තාහු නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නෝ නොවෙද්ද, ධර්මානුධර්ම පතිපන්න (ආර්යයධර්මයට අනුව පිළිපදින්නෝ) නොවෙද්ද, සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපදින්නාහු නොවෙද්ද, අනුධර්මවාරි (ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නෝ) නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය මත ඉගෙන නොකියන්නාහු වෙද්ද, දේශනා නොකරන්නාහු වෙද්ද, පනවන්නාහු නොවෙද්ද, පිහිටුවන්නාහු නොවෙද්ද, විභාග නොකරන්නාහු වෙද්ද, ප්රකට නොකරන්නාහු වෙද්ද, උපන්නාවූ මිථ්යාවාදයන් (මත) හෙතු සහිතව නිශ්රහකොට උත්තර සහිතකොට ධර්ම දේශනා නොකරන්නාහු වෙද්ද ඒතාක් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි' යන මේ වචනයෝයි.

"ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හික්ෂු ශ්‍රාවකයෝ විනිත වූවාහුය, විසාරද වූවාහුය, (බහුශ්රැත වූවාහුය) බොහෝ දේ දැනගත්තාහුය, ධර්මධර වූවාහුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපන්නාහුය, සුදුසු ප්රතිපත්තියෙහි පිළිපන්නාහුය. ධර්මයට අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මවාරි වූවාහුය. ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශකොට කියන්නාහුවෙති. දේශනා කරන්නෝ වෙති. පණවන්නාහු වෙති. පිහිටුවා තබන්නාහු වෙති විවෘතකොට දක්වන්නාහු වෙති. විභාග වශයෙන් බෙදන්නාහු වෙති. (උත්තානි) ප්රකට කරන්නාහු වෙති. උපන්නාහු අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිශ්රහකොට උත්තර සහිතවූ ධර්ම දේශනාකරන්ට සමර්ථ වූවාහුය.

"ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් වනාහි භාග්‍යවත්තෙම පිරිනිවන් පාන සේක්වා. සුගත තෙම පිරිනිවන් පාන සේක්වා. ස්වාමීන් වහන්ස දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි" කියා යාඥ කෙළේය.

"ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ වචන වදාරන ලද්දේමය. 'පවිටු වම්බා මාරය, යම්තාක් මාගේ හික්ෂුණි ශ්රාවකාවෝ සමත් නොවෙද්ද, හික්මෙන්නියෝ නොවෙද්ද මහත් දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන දැනගත්තාහු නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නියෝ නොවෙද්ද, ධර්මානුධර්ම ප්රතිපන්න (ආර්යය ධර්මයට අනුව) පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, අනුධර්මවාරි (ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නියෝ) නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යයමත ඉගෙන කියන්නියෝ නොවෙද්ද, දේශනා කරන්නියෝ නොවෙද්ද, පනවන්නියෝ නොවෙද්ද, පිහිටුවන්නියෝ නොවෙද්ද, විභාග කරන්නියෝ නොවෙද්ද, ප්රකට කරන්නියෝ නොවෙද්ද, උපන්නාවූ මිථ්යාවාදයන් (මත) හෙතු සහිතව නිශ්රහකොට උත්තර සහිතකොට ධර්මදේශනා කරන්නියෝ නොවෙද්ද ඒතාක් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි' යන මේ වචනයෝයි.

“ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හික්මුණු ශ්‍රාවකාවෝ චිත්තවුලානුය, විසාරද වුලානුය (බහුශ්‍රැත වුලානුය), බොහෝ දේ දැනගත්තානුය, ධර්මධර වුලානුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපත්තානුය, සුදුසු ප්රතිපත්තියෙහි පිළිපත්තානුය, ධර්මය අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මචාරී වුලානුය, ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශකොට කියන්නියෝ වෙති. දේශනා කරන්නියෝ වෙති. පනවන්නියෝ වෙති පිහිටුවා තබන්නියෝ වෙති. මතුකොට දක්වන්නියෝ වෙති විභාග වශයෙන් බෙදන්නියෝ වෙති. (උත්තානි) ප්රකට කරන්නියෝවෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිශ්රහ කොට උත්තර සහිතවූ ධර්මදේශනා කරන්නට සමර්ථවූලානුය. ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි” කියා යාඥ කෙළේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් මේ වචන වදරණ ලද්දේය. ‘පාපිටු මාරය, යම්තාක් කල් මාගේ උපාසක ශ්රාවකයෝ සමත් නොවන්නාහු වෙද්ද, හික්මෙන්නාහු නොවෙද්ද, මහත් දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන දැන ගත්තාහු නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නෝ නොවෙද්ද, ධර්මානුධර්ම පතිපන්න නොවෙද්ද, සුදුසු ප්රතිපදාවෙහි පිළිපදින්නාහු නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය මත ඉගෙන කියන්නාහු නොවෙද්ද, දේශනා කරන්නාහු නොවෙද්ද, පනවන්නාහු නොවෙද්ද, ප්රකට කරන්නාහු නොවෙද්ද, උපන්නාවූ මිථ්යාවාදයන් (මත) හෙතු සහිතව නිශ්රහකොට උත්තර සහිතකොට ධර්ම දේශනා කරන්නාහු නොවෙද්ද, ඒතාක් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යන මේ වචනයෝයි.

“ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ උපාසක ශ්රාවකයෝ චිත්තවුලානුය, විසාරද වුලානුය (බහුශ්‍රැත වුලානුය, බොහෝ දේ දැනගත්තානුය, ධර්මධර වුලානුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපත්තානුය, සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපත්තානුය. ධර්මය අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මචාරී වුලානුය, ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශ කොට කියන්නෝ වෙති. දේශනා කරන්නෝ වෙති. පනවන්නාහු වෙති. පිහිටුවා තබන්නාහු වෙති. විවෘතකොට දක්වන්නාහුවෙති. විභාග වශයෙන් බෙදෙන්නාහු වෙති (උත්තානි) ප්රකට කරන්නාහු වෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිශ්රහ කොට උත්තර සහිතවූ ධර්මදේශනා කරන්නට සමර්ථ වුලානුය, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි” කියා යාඥ කෙළේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් මේ වචන වදරණ ලද්දේය. ‘පවිටු මාරය, යම්තාක් මාගේ උපාසිකා ශ්රාවකාවෝ සමත් නොවෙද්ද, හික්මෙන්නියෝ නොවෙද්ද, මහත් දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන දැන ගත්තාහු නොවෙද්ද ධර්මය දන්නියෝ නොවෙද්ද, ධර්මානුධර්ම පතිපන්න නොවෙද්ද, සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපදින්නාහු නොවෙද්ද, අනුධර්මචාරීන් (ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නියෝ) නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යයමත ඉගෙනගෙන කියන්නියෝ නොවෙද්ද, දේශනා කරන්නාහු නොවෙද්ද, පනවන්නියෝ නොවෙද්ද, පිහිටුවන්නියෝ නොවෙද්ද, විභාග කරන්නියෝ නොවෙද්ද, ප්රකට කරන්නියෝ නොවෙද්ද, උපන්නාවූ මිථ්යා වාදයන් (මත) හේතු සහිතව නිශ්රහකොට උත්තර සහිත කොට ධර්ම දේශනා කරන්නියෝ නොවෙද්ද, ඒතාක් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යන මේ වචනයෝයි.

“ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ උපාසිකා ශ්රාවකාවෝ චිත්ත වුලානුය, විසාරද වුලානුය, බොහෝ දේ දැනගත්තානුය, ධර්මධර වුලානුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපත්තානුය, සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපත්තානුය. ධර්මයට අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මචාරීන් වුලානුය. ස්වකීය ආචාර්යය වාද ඉගෙන ප්රකාශකොට කියන්නියෝ වෙති. දේශනා කරන්නියෝ වෙති. පනවන්නියෝ වෙති. පිහිටුවා තබන්නියෝ වෙති. මතුකොට දක්වන්නියෝ වෙති. විභාග වශයෙන් බෙදන්නියෝ වෙති (උත්තානි) ප්රකට කරන්නියෝ වෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිශ්රහකොට උත්තර සහිතවූ ධර්මදේශනා කරන්නට සමර්ථ වුලානුය. ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේ යයි” කියා යාඥ කෙළේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ වචන වදරණ ලද්දේය. ‘පවිටු මාරය, යම්තාක් කල් මාගේ මේ සකල ශාසන මාර්ග ධර්මවර්ගයාව සමෘද්ධ භාවයට නොපැමිණෙන්නේ වේද, දියුණු නොවන්නේ වේද, නොපැතිරෙන්නේ වේද, බොහෝදෙනා විසින් දැන ප්රතිවේධ නොකරන ලද්දේ වේද, මහත් බවට නොපැමිණියේ වේද, දෙව් මිනිසුන් විසින් ප්රකාශිත නොවන්නේ වේද ඒ තාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යන වචනයයි. ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් වහාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ (ශික්ෂාත්රය

සංගෘහිතවූ) සකල ශාසන මාර්ග බිරන්මවර්යයාව සමාද්ධි වූයේය. දියුණුවට පැමිණියේය. පැතිර පවත්නේය. බොහෝදෙනා විසින් දැනගන්නා ලද්දේය. මහත් බවට පැමිණියේය. දිවිය මනුෂ්‍යයන් විසින් ප්රකාශිත වූයේය. ස්වාමීන් වහන්ස වහෙයිනි දැන් භාග්‍යවත් බුදුරජ තෙම පිරිනිවන් පා වදාරණසේක්වා, සුගත තෙම පිරිනිවන්පා වදාරණසේක්වා, ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි” කියා යාවිඤ්ඤ කෙළේය.

ඒ පාපිම නම්වූ මාරයා විසින් සර්වඥයන්වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට මෙසේ ආරාධනා කළ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පාපිම නම්වූ මාරයාට මෙසේ කීයේය. ‘එම්බල, පාපිම මාරය, තෝ මාගේ පිරිනිවන් පෑම ගැන මහන්සි නොගන්නෙක් වෙව. තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම තව නොබෝ කලකින් වන්නේය. මෙතැන් සිට තුන් මාසයක් ගිය කල තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පාන්නේයයි” වදාළේය.

15 ආයුසබ්බාරඔස්සප්පනං

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල චෛත්‍ය ස්ථානයෙහි සිතියෙන් යුක්තව නුවණින් පිරිසිඳ දැන ආයු සංස්කාරය අත්හැරියේය. මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුසංස්කාරය හැර වදළ කල්හි අතිශය භයජනකවූ ලොමු බැහැර ගැනීම සහිත මහත් භූමිකම්පාවක් විය. අහස ගිගුරුම් සහ විදුලි කෙටිම් සහිත අකල් වැසිද වැස්සාහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණය දැන වදාරා ඒ වේලාවෙහි මේ ප්රිතිවාක්‍යය ප්රකාශ කෙළේය.

“කාමාවචර රූපාවචර, අරූපාවචරාදී වශයෙන් එකිනෙකට සමානවූද, එකිනෙකට අසමානවූද, ස්කන්ධලෝකය පහළ කරන්නාවූ භවය සාදන්නාවූ කර්මය, මුනින්ද්රයන් වහන්සේ මාර්ග ඥානයෙන් දුරුකළේය. විදර්ශනාවෙහි ඇඳුණාවූ සමාධියෙන් යුත් සර්වඥ මුනින්ද්රයන් වහන්සේ තමා තුළ පැවති ක්ලේශ සමූහය සන්නාහයක් මෙන් සිඳ දමනලදී” යනුයි

16 මහාභූමිවාලහෙතු

ඊට පසුව ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මේ අදහස ඇතිවිය. ‘පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් මේ කාරණය පුදුමය ඒකාන්තයෙන් මේ කාරණය අද්භූතය. එනම් මේ මහාපොළොව කම්පාවීමකි. මේ පොළොව කම්පාවීම ඒකාන්තයෙන් ඉතා මහත් වෙයි. ඉතා භයජනකයි. ලොමු දැහැර ගැනීම සහිත වෙයි අහස ගුගුරුයි. මහත්වූ මේ පෘථිවි කම්පාව පිණිසද මේ ශරීරජනාව පිණිසද හේතු ප්රත්‍ය කවරේදැයි’ කියායි.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනකද එතැනට එළඹියේය. එළඹ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද එකත්පසෙක උන්නේය. එකත්පසෙක උන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්දස්ථවිරයන් වහන්සේ සර්වඥයන්වහන්සේට මේකාරණය දැන්විය. “ස්වාමීන් වහන්සේ, මේ කාරණය ආශ්චර්යයවත් වෙයි. ස්වාමීන්වහන්ස, මේ කාරණය අද්භූතයි. මේ පොළොව කම්පාවීම ඒකාන්තයෙන් ඉතා මහත්වෙයි. බිහිසුණු වෙයි, ලොමුදැහැරගැනුම් සහිත වෙයි ආකාශයෙහි මේ ශරීරජනාද ඇතිවිය. ස්වාමීන්වහන්ස, මේසා විශාලවූ මහපොළව කම්පාවීමට හේතු ප්රත්‍යය කුමක්දැයි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් විචාළේය.

“ආනන්දය, මහත්වූ පෘථිවි කම්පානුගේ පහළවීම පිණිස මේ හේතු අටක් වෙත්. ප්රත්‍යය අටක් වෙත් ඒ අට කවරේදැයි? ආනන්දය, මේ මහාපොළොව ජලයෙහි පිහිටියේය. ජලය වාතයෙහි පිහිටියේය. වාතය ආකාශයෙහි පිහිටියේ වෙයි. ආනන්දය, යම් කලෙකිනි මහා සුළං හමයිද, ඒ මහා සුළං හමන්නාහු ජලය කම්පා කෙරෙත් ජලය කම්පා කරන කල්හි පෘථිවිය කම්පාවෙයි. මහත් භූමිවලනයක් ඇතිවීමට මේ පළමුවෙනි හේතුවයි, ප්රත්‍යයයි.

“ආනන්දය, නැවතද අතිකක් කියමි. මහත් සෘද්ධි ඇති සිත වසග භාවයට පැමිණියාවූ මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ වේද, මහත් සෘද්ධි ඇත්තාවූ මහත් ආනුභාව ඇත්තාවූ දෙව් කෙනෙක් වෙත්ද, ඔවුන්

අතුරෙන් යමෙකු විසින් ස්වල්ප මාත්‍රවූ (ඉතා කුඩාවූ) පාර්ථි සංඥාව වඩන ලද්දේ, අප්රමාණවූ ආපො සංඥාව වඩන ලද්දේ, ඒ සෘද්ධියානුභාව ඇති පුද්ගල තෙමේ මේ මහපොළොව කම්පා කෙරේ. වැඩියමක් කම්පා කෙරේ. වැඩි වැඩියමක්ම කම්පාකෙරේ. වෙව්ලවයි. මහත් භූමි චලනයක් ඇතිවීමට මේ දෙවෙනි හේතුවයි, ප්රත්යයයි

“ආනන්දය, නැවතද කියමි යම් කලෙක්හි බෝධි සත්වයන් වහන්සේ තුමින දිවිය ලෝකයෙන් චුතවී සිතියෙන් යුක්තවූයේ යහපත් ප්රඥා ඇත්තේ මව්කුස පිළිසිඳ ගනිද, එකල්හි මේ පොළොව කම්පාවෙයි. වැඩියක් වෙව්ලයි. මේ මහපොළොව කම්පාවීමේ තුන්වෙනි හේතුවයි කාරණයයි.

“ආනන්දය, නැවතද අතින් කරුණක් කියමි, යම් කලෙක්හි බොධිසත්වයන් වහන්සේ සිති ඇත්තේ යහපත් ප්රඥා ඇතුළත මව්කුසින් බිහිවේද, එකල්හි මහපොළොව කම්පාවෙයි. වැඩියක් කම්පාවෙයි. වැඩියක් වෙව්ලයි. මහත්වූ භූමි චලනයට මේ හතරවෙනි හේතුවයි, ප්රත්යයයි.

“නැවතද ආනන්දය, යම් කලෙක්හි තථාගතතෙමේ නිරුත්තරවූ (උතුම්වූ) සම්මයක් සම්බෝධය අවබෝධ කෙරේද, එකල්හි මේ මහපොළොව කම්පා වෙයි. වැඩියක් කම්පාවෙයි. වැඩියක් වෙව්ලයි. මේ මහපොළොව කම්පාවීමේ පස්වැනි හේතුවයි, ප්රත්යයයි

“ආනන්දය, නැවතද කියමි. යම් කලෙක්හි තථාගතයන්වහන්සේ නිරුත්තරවූ ධර්මවක්රය දෙශනා කරයිද, එකල්හි මේ මහපොළොව කම්පාවෙයි වැඩියක් කම්පාවෙයි. වෙව්ලයි. මේ මහ පොළව කම්පාවීමේ හයවෙනි හේතුවයි, කාරණයයි.

“ආනන්දය, නැවතද යම් කාලයක තථාගත තෙමේ සිතියෙන් යුක්තවූයේ නුවණින් පිරිසිඳ ආයුසංස්කාරය අත්හරියද එකල්හි මහපොළොව කම්පාවෙයි, වැඩියක් කම්පාවෙයි, වැඩියක් වෙව්ලයි, මේ මහපොළොව කම්පාවීමේ හත්වෙනි කාරණයයි, ප්රත්යයයි.

“ආනන්දය, නැවතද යම් කලෙක්හි තථාගතතෙම අනුපාදිශෙෂ (ඉතිරිවූ ස්කන්ධයක් නැති) නිර්වාණා ධාතුවෙන් පිරිනිවන් පාන්නේද, එකල්හි මේ මහා පාර්ථිවිය කම්පා වන්නීය. උඩට උස්වෙමින් කම්පාවෙයි. උස්වෙමින් හා පාත්වෙමින් වෙව්ලයි, වැඩිය කම්පාවෙයි. මහත්වූ පොළොව කම්පාවීමේ මේ අටවැනි කාරණයයි. ප්රත්යයයි.

“ආනන්දය, මහත්වූ පාර්ථි චලනයාගේ පහළවීමට මේ කරුණු අට හේතු වන්නේයයි වදාළේය.

17 අට්ඨ පරිසා

“ආනන්දය, මේ පිරිස් අට දෙනෙක් වෙත්. ඒ කවරහුද යත්? ක්ෂන්තිය පිරිසය, බිරාන්මණ පිරිසය, ගෘහපති පිරිසය, ශ්රමණ පිරිසය, වාතුර්මභාරාජික දෙවි පිරිසය, තච්ඡිසා වැසි දෙවි පිරිසය, මාර පිරිසය, බිරන්ම පිරිසය යන මේ අට පිරිසය.

“ආනන්දය, මම වනාහි නොයෙක් සියගණන් ක්ෂන්තිය පිරිස් වෙත ගියෙමි. ඒ ක්ෂන්තිය පිරිස්වල මා පෙර උන් බවද, ඔවුන් හා සමග කථාකරමින් සිටි බවද, ධර්මාන්විත කථාකළ බවද, මනාකොට දනිමි. ඒ පිරිස්වල ඔවුන්ගේ යම්කිසි ශරීර සටහනක් වේද මාගේ සටහනද එබඳුම වෙයි. ඔවුන්ගේ යම්බඳුවූ භාෂාවක් වේද, මාගේ භාෂාවද එබඳුම වෙයි. ධර්මයෙන් සමන්විතවූ කථාව දක්වන්නෙමි. සමාදන් කරවමි. සිත් තියුණු කරවමි. මේ කථා කරන්නේ දෙවියෙක්ද මනුෂ්‍යයෙක් දැයි කථාකරන්නාවූ මා නොදැන ගත්තානුය. ධර්මාන්විත කථාවෙන් මෙලොව පරලොව වැඩ දක්වා එහි සමාදන් කරවා එහි සිත් තියුණුකරවා අන්තර්ධාන වෙමි. අන්තර්ධානවූ මා දෙවි කෙනෙකැයි කියා හෝ මිනිස් කෙනෙකැයි කියා හෝ නොදන්නානුය.

“ආනන්දය, මම වනාහි නොයෙක් සිය ගණන් බිරාන්මණ පිරිස් වෙතද, නොයෙක් සිය ගණන් ශ්රමණ පිරිස් වෙතද, නොයෙක් සියගණන් වාතුර්මභාරාජික දෙවි පිරිස් වෙතද, නොයෙක් සියගණන් තච්ඡිසා වැසි දෙවි පිරිස් වෙතද, නොයෙක් සියගණන් මාර පිරිස් වෙතද, නොයෙක් සියගණන් බිරන්ම පිරිස් වෙතද ගියෙමි. ඒ බිරාන්මණ ශ්රමණාදි පිරිස්වල මා පෙර උන් බවද, ඔවුන් හා සමග කථාකරමින් උන්බවද මනාකොට දනිමි. ඒ පිරිස්වලදී ඔවුන්ගේ සටහන යම්සේද මාගේ සටහනද එබඳුම වන්නේය. ඔවුන්ගේ යම් බඳුවූ භාෂාවක් වේද, මාගේ භාෂාවද එබඳුම වන්නේය. ධර්මාන්විත කථාවෙන් දෙලොව

වැඩ දක්වන්නෙමි. සිත් සමාදන් කරවමි. සිත් දියුණු කරවමි. ප්රසන්න කරවමි. කටාකරන්නාවූ මා දෙවියෙක්ද මිනිසෙක්දැයි නොම දැන ගන්නානුය. ධර්මාවවාද කථාවෙන් මෙලොව පරලොව වැඩ දක්වා සිත සමාදන් කරවා සිත තියුණු කරවා ප්රසන්න කරවා අන්තර්ධානවෙමි. අන්තර්ධානවූ මෙතෙම දෙවියෙකැයි කියා හෝ, මනුෂ්‍යයෙකැයි කියා හෝ මා කවර කෙනෙකැයි කියාවත් නොදැන ගන්නානුමය. ආනන්දය, මේ අට පිරිස්නම වන්නානුයයි” වදළසේක

18 අට්ඨ අභිභායතනානි

“ආනන්දය, විරුද්ධ ධර්මයන්ද ආරම්භයන්ද අභිභවනය කරන හෙයින් අභිභායතන නම් වූ කරුණු අටක් වෙති. ඒ කරුණු අට (අභිභායතන) කවරේද යත්.

“අතැම යොගාවචරයෙක් තෙමේ අධිශාත්ම රූප සංඥා ඇත්තේ ස්වල්පවූද යහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද අයහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද බාහිරවූ රූපයන් දක්නේය. ඒ රූප ධර්මයන් අභිභවනය කොට ඒ මම දකිමි, දකිමි, යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇතිවන්නේය. මේ පළමුවැනිවූ අභිභායතන නම් සමාපත්තිය වන්නේය.

සමහර යොගාවචරයෙක් අධිශාත්මයෙහි රූප සංඥා ඇත්තේ අප්රමාණවූ යහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද යහපත් වර්ණ නැත්තාවූද බාහිර රූපයන් දකින්නේය. ඒ අප්රමාණ රූපධර්මයන් අභිභවනය කොට ඒ මම දකිමි දකිමි, යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇතිවන්නේය. මේ දෙවැනිවූ අභිභායතන සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය.

“සමහර යොගාවචරයෙක් අධිශාත්මයෙහි අරූපසංඥා ඇත්තේ යහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද අයහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද බාහිරවූ රූපයන් දක්නේය. ඒ රූප ධර්මයන් අභිභවනය කොට ඒ මම දකිමි, දකිමි යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇති වන්නේය. මේ තුන්වැනිවූ අභිභායතන සමාපත්ති ධර්මය වන්නේය.

“අතැම යොගාවචරයෙක් අධිශාත්මයෙහි අරූපසංඥා ඇත්තේ යහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද අයහපත් වර්ණ ඇත්තාවූද අප්රමාණවූ බාහිර රූපයන් දක්නේය. ඒ රූප ධර්මයන් අභිභවනය කොට ඒ මම දකිමි, දකිමි. යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇතිවන්නේය. මේ හතර වැනිවූ අභිභායතන සමාපත්තිය වන්නේය.

“අධිශාත්මික අරූප සංඥා ඇත්තාවූ සමහර යොගාවචරයෙක් නිල්වූ, නීල වර්ණවූ පෙණීමෙන් නිල දර්ශනවූ නිල්වූ ස්වභාව ඇත්තාවූ දියබෙරළිය මලක් මෙන්, නිල්වන්වේද, නිල වර්ණමවේද නිල දර්ශනම වේද, නිල් බැබළුම් ඇත්තේවේද දෙපැත්තම සිහිඳුව (බරණැසෙහි උපන් බැවින්) බාරාණා ස්වයයක නම් වූ වස්තුවය යම්සේ නිල්වන්වේද, නිල වර්ණම වේද, නිලොභාසමවේද, චපරිද්දෙන්ම නිල්වූ, නීල වර්ණවූ, නීල දර්ශනවූ, නීල ප්රභා ඇති, බාහිරවූ රූපයන් දක්නේය. ඒ නීල රූප ධර්මයන් අභිභවනය කොට ඒ මම දකිමි දකිමි යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇතිවන්නේය. මේ පස්වැනි අභිභායතනයයි.

“අධිශාත්මික අරූප සංඥා ඇත්තාවූ සමහර යොගාවචරයෙක් පිතවර්ණවූ රන්වන් ප්රභා ඇත්තාවූ යම්සේ කිණිහිරි මල රන්වන් වන්නේ වේද, චමෙන් පිතවර්ණවූ පිත නිදර්ශනවූ ස්වර්ණවර්ණ ප්රභා ඇත්තාවූද දෙපාර්ශවයෙන්ම මට වූ, බාරාණාසෙය්යක නම් වූ ඒ වස්තුවය වනාහි යම්සේ රන්වන් වන්නේද, පිතවර්ණවේද පිත නිදර්ශනවේද ස්වර්ණවර්ණ ප්රභා ඇත්තේද, චපරිද්දෙන්ම රන්වන්වූ, ස්වර්ණවර්ණවූ, පිත නිදර්ශනවූ, ස්වර්ණවර්ණ ප්රභා ඇත්තාවූ, (පිතකසිණාරම්මණ) රූපයන් දක්නේය. ඒ පිත කසිණාරම්මණ රූපයන් අභිභවනය කොට (මෙයට වඩා අතිකූන් ආරම්භණ රූපධර්ම කෙනෙක් ඇත්තේය). ඒ මම දකිමි, දකිමි යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇති වන්නේය. මේ හයවැනිවූ අභිභායතන සමාපත්ති නම් වන්නේය.

“අධිශාත්මික අරූප සංඥා ඇත්තාවූ සමහර යොගාවචරයෙක් තෙම රක්ත වර්ණවූ වර්ණ වශයෙන් ලොහිතක වර්ණවූ ලොහිතක නිදර්ශනවූ රක්තවර්ණ ප්රභා ඇත්තා වූ යම්සේ බඳු වදමල රක්ත වර්ණ වන්නේද, ලොහිතක වර්ණවේද ලොහිතක නිදර්ශන වේද, රක්ත වර්ණ ප්රභා ඇත්තේ වේද දෙපාර්ශවයෙන්ම මට වූ බාරාණාසෙය්යක නම් වූ ඒ වස්තුවය යම්සේ රක්ත වර්ණ වේද, ලොහිතක වර්ණ වේද, ලොහිතක නිදර්ශන වේද, රක්ත වර්ණ ප්රභා ඇත්තේ වේද, චපරිද්දෙන්ම රක්ත වර්ණවූ, ලොහිතක වර්ණවූ ලොහිතක නිදර්ශනවූ රක්ත වර්ණ ප්රභා ඇත්තාවූ බාහිර රූපයන් දක්නේය. ඒ රූප

ධර්මයන් අභිභවනය කොට ඒ මම දකිමි, දකිමි යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇති වන්නේය. මේ සත් වැනිවූ අභිභවනය සමාපත්තිය නම් වන්නේය.

“අධ්‍යාත්මික අරූප සංඥා ඇත්තාවූ සමහර යොගාවචරයෙක් තෙම සුදු වූ (ශ්වෙතවූ) වර්ණ වශයෙන් ශුභ වර්ණවූ ඕදුත නිදර්ශනවූ (ඕභාස වශයෙන්) ශුභ වර්ණ ප්රභා ඇත්තාවූ යම්සේ ඖෂධී තාරකාව (පහන් තරුව) ශ්වෙතවර්ණ වන්නේ වේද ශුභවර්ණ වන්නේ වේද, ඕදුතනිදර්ශන වන්නේ වේද, දෙපාර්ශවයෙන් මට වූ ධාරාණාසේයක නම්වූ ඒ වස්තුවය වනාහි යම්සේ ශ්වෙතවර්ණ වන්නේද, ඕදුත වර්ණවන්නේද, ඕදුත නිදර්ශන වන්නේද සුදු වර්ණ ප්රභා ඇතිවන්නේද, චපර්ද්දෙන්ම ශ්වෙත වර්ණවූ, ශුර්වවර්ණ ප්රභා ඇත්තාවූ, ධාතිර වූ රූපයන් දක්නේය. ඒ ඕදුත කසිණාරම්මණ රූපයන් අභිභවනයකොට ඒ මම දකිමි, දකිමි, යන මෙබඳු සංඥාවක් ඇතිවන්නේය. මේ අටවැනිවූ අභිභවනය සමාපත්තිය නම් වන්නේය

“ආනන්දය, මේ අභිභවනය සමාපත්ති අට නම් වන්නේයයි” වදාළසේක.

19 අට්ඨ විමොක්ඛා

“ආනන්දය, (විශෙෂයෙන් මනා කොට මිදීමෙන් පැමිණෙන්නාවූ) විමොක්ඛය සමාපත්ති ධර්මයෝ අට දෙනෙක් වන්නාහුය. ඒ අටදෙනා කවරහුද යත්?

“රූප සතිතවූයේ රූපයන් ධ්‍යාන වක්ෂසින් දක්නේය. මේ පළමුවෙනි විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්ම වන්නේය. අධ්‍යාත්මික අරූප සංඥා ඇත්තේ ධාතිරවූ රූපයන් දක්නේය. මේ දෙවැනිවූ විමොක්ඛය සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය සුභ කසිණයක් අරමුණුකොට වාසය කරන්නේය. මේ තුන්වැනිවූ විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය. සියලු ආකාරයෙන් රූප සංඥාවන්ගේ ඉක්මිම හේතුකොට ගෙන හැරිමි සතිත රූප සංඥාවන්ගේ විනාශයෙන්ද, නානත්ත සංඥාවන්ගේ සිහි නොකිරීමෙන්ද අනන්තාකාසයයි කියා ආකාසානඤ්චායතන සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරන්නේය. මේ හතර වැනිවූ විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය. සියලු ආකාරයෙන් ආකාසානඤ්චායතන සමාපත්තිය ඉක්මවා අනන්තවූ විඤ්ඤාණයයි කියා විඤ්ඤානඤ්චායතන සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරන්නේය. මේ පස්වැනි විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය. සියලු ආකාරයෙන්ම විඤ්ඤානඤ්චායතන සමාපත්තිය ඉක්ම කිසිවක් නැතැයි කියා ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරන්නේය. මේ හයවැනි විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය. සියලු ආකාරයෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තිය ඉක්ම නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරන්නේය මේ සත්වැනි විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්මය නම් වන්නේය. සියලු ආකාරයෙන් නෙවසඤ්ඤායතන සමාපත්තිය ඉක්ම සඤ්ඤා වෙදයිත තිරොධ සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරන්නේය. මේ අට වැනිවූ විමොක්ඛ සමාපත්ති ධර්මය වන්නේය. ආනන්දය, මේ විමොක්ඛ සමාපත්ති අට වන්නේයයි” දේශනා කළේය.

“ආනන්දය, මම බුදුවූ පළමු අටවැනි සතියෙහි එක්තරා කාලයක උරුවෙල් දනව්වෙහි නෙරංජරා නම් ගංගා තීරයෙහිවූ (සම්පයෙහි) අප්පාල නම් නුග (ගස මුල) සිටියෙමි. එකල්හි ආනන්දය, පව්වූ මාරයා මම යම් තැනෙක්හිද එතැනට ආවේය. ඇවිත් එකත්පසෙක සිටියේය. ආනන්දය, එකත්පසෙක උන්නාවූ පව්වූ මාරයා මට මෙසේ කීවේය. ‘ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් පිරිනිවන් පානසේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පානසේක්වා. ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට දැන් කාලය වන්නේයයි’ දැන්වීය.

“මෙසේ කී කල්හි ආනන්දය, මම පව්වූ ඒ මාරයානට මෙසේ කීවෙමි. ‘පව්වූ මාරය, යම්තාක් කල් මාගේ හික්ෂු ශ්රාවකයෝ දක්ෂ නොවන්නාහු වෙද්ද, නොහික්මෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇති නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන ඇසුවාහු (දන්නෝ) නොවන්නාහුද, ධර්මධර නොවන්නාහුද, ලොකොත්තර ධර්මයට අනුව පිළිපදින්නෝ නොවන්නාහුද, යහපත්ව පිළිපදින්නෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නෝ නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය මත ඉගෙන නොකියත්ද, දෙශනා නොකෙරෙත්ද, නොපණවත්ද, නොපිහිටත්ද විවාහ නොකරන්නාහුද විනාශ නොකරන්නාහුද ප්රකට නොකරන්නාහුද, උපන්නාවූ අන්‍ය

වාදයන් හේතු සහිතව කරුණු සහිතව හොඳින් නිගර්හ කොට නිවනට පමුණුවන ධර්මයක් කොට දෙශනා නොකරන්නාහු වෙද්ද, ඒතාක් මම පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි” කීවෙමි.

“මාගේ නික්මුණු ශ්‍රාවකයෝ යම්තාක් කල් දක්ෂ නොවන්නාහු වෙද්ද, නොනික්මෙද්ද විශාල දැනුමක් ඇත්තෝ නොවන්නාහුද, බොහෝ දේ ගැන ඇසුවාහු (දන්නියෝ) නොවන්නාහුද, ධර්මය දරන්නියෝ නොවන්නාහුද, ධර්මානුධර්මයන්හි පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, යහපත්ව පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නියෝ නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය මත ඉගෙන නොකියද්ද, දෙශනා නොකෙරෙද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටද්ද, විවාහ නොකරද්ද, විභාග නොකෙරෙද්ද, ප්රකට නොකෙරෙද්ද, උපන්නාවූ අන්ය වාදයන් හේතු සහිතව සකාරණ වශයෙන් හොඳින් නිගර්හ කොට නිවනට පමුණුවන ධර්මයක් කොට දෙශනා නොකරද්ද ඒතාක් මම පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි” කීවෙමි. ‘යම්තාක් කල් මාගේ උපාසක ශ්‍රාවකයෝ දක්ෂ නොවෙද්ද, නොනික්මෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන ඇසූ ඇත්තෝ (දන්නෝ) නොවෙද්ද, ධර්මධර නොවෙද්ද, ධර්මානුධර්මයෙහි යුක්ත නොවෙද්ද, යහපත්ව පිළිපදින්නෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නෝ නොවෙද්ද, ස්වකීය ආචාර්යය මත ඉගෙන නොකියද්ද, දෙශනා නොකෙරෙද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටද්ද, විවාහ නොකරද්ද, විභාග නොකරද්ද, ඒතාක් මම පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි” කීවෙමි. ‘යම්තාක් කාලයක් මාගේ උපාසක ශ්‍රාවකයෝ දක්ෂ නොවන්නාහුද, නොනික්මෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇත්තියෝ නොවන්නාහුද, බොහෝ දේ ගැන ඇසුවාහු (දන්නියෝ) නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නියෝ නොවන්නාහුද, ධර්මානුධර්මයන්හි පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, යහපත්ව පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නියෝ නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය මත ඉගෙන නොකියද්ද, දෙශනා නොකෙරෙද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටද්ද, විවාහ නොකරද්ද, ප්රකට නොකෙරෙද්ද, උපන්නාවූ මිටියාවාදයන් හේතු සහිතව කරුණු සහිතව නිගර්හකොට උත්තර සහිත කොට ධර්ම දෙශනා කරන්නියෝ නොවෙද්ද, ඒතාක් කල් මම පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යි කීවෙමි ‘යම්තාක් කල් මාගේ මේ සියලුම ශාසන මාර්ග බ්රහ්මචර්යාව සම්පූර්ණ භාවයට නොපැමිණියේද, දියුණුවට නොපැමිණියේද, ඒ ඒ දිශාභාගයෙහි පැතිර නොපවත්නේවේද, බොහෝ දිවිය මනුෂ්යයන් විසින් ප්රකාශකරනලද බවට නොපැමිණේද, ඒතාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි” කියෙමි.

“ආනන්දය, දැන් අද වාපාල නම් වෛත්යයෙහිදී පවිටුවූ මාරතෙම මම යම් තැනෙක්හිදී චිත්තයට පැමිණියේය. පැමිණූ එකත්පසෙක සිටියේය. ආනන්දය, එකත්පසෙක සිටියාවූ පාපිටු මාරයා මට මෙසේ කියේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්යවතුන් වහන්සේ දැන් පිරිනිවන් පා වදාරන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පා වදාරන සේක්වා ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට දැන් කල් වන්නේය. ස්වාමීන්වහන්ස, භාග්යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ වචනය වදාරණ ලද්දේමය.

‘පවිටුවූ මාරය, මාගේ නික්මුණු ශ්‍රාවකයෝ යම්තාක් කල් දක්ෂ නොවෙද්ද, නොනික්මුණාහු වෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන (දන්නෝ) ඇසූ ඇත්තෝ නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව පිළිපදින්නෝ නොවෙද්ද, යහපත් පිළිවෙතින් යුක්ත නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරීම් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, ස්වකීය ආචාර්යය ධර්මය ඉගෙන නොකියද්ද, දෙශනා නොකරද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටුවද්ද, විවාහ නොකෙරෙද්ද, විභාග නොකෙරෙද්ද, ප්රකට නොකෙරෙද්ද උපන්නාවූ අන්ය වාදයන් හේතු සහිතව සකාරණ වශයෙන් හොඳින් නිගර්හ කොට නිවන් මග පෙන්වන ධර්මය දෙශනා නොකරද්ද, ඒතාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි.

‘ස්වාමීන් වහන්ස දැන් මේ කාලයෙහි භාග්යවතුන් වහන්සේගේ නික්මුණු ශ්‍රාවකයෝ විනිත වූවාහුය. විසාරද වූවාහුය, (බහුශ්රීත වූවාහුය) බොහෝ දේ දැනගත්තාහුය, ධර්මධර වූවාහුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපන්නාහුය. සුදුසු ප්රතිපත්තියෙහි පිළිපන්නාහුය. ධර්මයට අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මවාරී වූවාහුය. ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශකොට කියන්නාහු වෙති. දෙශනා කරන්නෝ වෙති පණවන්නාහු වෙති පිහිටුවා තබන්නාහු වෙති. විවාහකොට දක්වන්නාහු වෙති. විභාග වශයෙන් බෙදන්නාහු වෙති (උත්තානි) ප්රකට කරන්නාහු වෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිගර්හකොට උත්තර සහිතවූ ධර්ම දෙශනාකරන්නට සමර්ථ වූවාහුය.

‘ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් වහාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන්පාන සේක්වා. සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන්පාන සේක්වා. ස්වාමීන්වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන්පෑමට කල් වන්නේයයි’ කියා යාඥ කෙළේය.

‘යම්තාක් කල් මාගේ හික්මුණි ශ්‍රාවකාවෝ දක්ෂ නොවෙද්ද, නොහික්මුණාහු වෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇත්තියෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ ගැන (දන්නෝ) ඇසූ ඇත්තියෝ නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නියෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, යහපත් පිළිවෙතින් යුක්ත නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරීම් ඇත්තියෝ නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය ධර්මය ඉගෙන නොකියද්ද, දේශනා නොකෙරෙද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටුවද්ද, විවෘත නොකෙරෙද්ද, විභාග නොකෙරෙද්ද, ප්රකට නොකෙරෙද්ද, උපන්නාවූ අන්ය වාදයන් හේතු කවර කාරණ වශයෙන් හොඳින් නිග්රහකොට නිවන්මග පෙන්වන ධර්මය දෙශනා නොකරද්ද, ඒතාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යන වචනය කීහ.

‘ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හික්මුණි ශ්‍රාවකාවෝ විනිතවූවාහුය, විසාරද වූවාහුය (බහුශ්රැත වූවාහුය), බොහෝ දේ දැනගත්තාහුය, ධර්මධර වූවාහුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපන්නාහුය, සුදුසු ප්රතිපත්තියෙහි පිළිපන්නාහුය. ධර්මය අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මචාරී වූවාහුය, ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශ කොට කියන්නියෝ වෙති. දේශනා කරන්නියෝ වෙති. පනවන්නියෝ වෙති. පිහිටුවා තබන්නියෝ වෙති. මතු කොට දක්වන්නියෝ වෙති. විභාග වශයෙන් බෙදන්නියෝ වෙති (උත්තාහි) ප්රකටකරන්නියෝ වෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිග්රහ කොට උත්තර සතිතවූ ධර්මදෙශනා කරනට සමර්ථ වූවාහුය. ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි’ කියා යාඥ කෙළේය.

‘යම්තාක් කල් මාගේ උපාසක ශ්රාවකයෝ දක්ෂ නොවෙද්ද, නොහික්මුණාහු වෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ දන්නෝ ඇසූ ඇත්තෝ නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව පිළිපදින්නෝ නොවෙද්ද, යහපත් පිළිවෙතින් යුක්ත නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරීම් ඇත්තෝ නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය ධර්මය ඉගෙන නොකියද්ද, දේශනා නොකරද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටුවද්ද, විවෘත නොකෙරෙද්ද, විභාග නොකෙරෙද්ද, ප්රකට නොකෙරෙද්ද, උපන්නාවූ අන්ය වාදයන් සහේතුකව සකාරණ වශයෙන් හොඳින් නිග්රහකොට නිවන් මාර්ගය පෙන්වන ධර්මය දෙශනා නොකරද්ද, ඒතාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යන වචනය කීහ.

‘ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ උපාසක ශ්රාවකයෝ විනිතවූවාහුය, විසාරද වූවාහුය (බහුශ්රැත වූවාහුය), බොහෝ දේ දැනගත්තාහුය, ධර්මධර වූවාහුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපන්නාහුය. සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපන්නාහුය. ධර්මය අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මචාරී වූවාහුය, ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශ කොට කියන්නෝ වෙති. දේශනා කරන්නෝ වෙති. පනවන්නාහු වෙති. පිහිටුවා තබන්නාහු වෙති. විවෘතකොට දක්වන්නාහු වෙති. විභාග වශයෙන් බෙදන්නාහු වෙති. (උත්තාහි) ප්රකට කරන්නාහු වෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින්ම නිග්රහ කොට උත්තර සතිතවූ ධර්මදෙශනා කරනට සමර්ථවූවාහුය. දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි’ කියා යාඥ කෙළේය.

“යම්තාක් කල් මාගේ උපාසිකා ශ්රාවකාවෝ දක්ෂ නොවෙද්ද, නොහික්මුණාහුවෙද්ද, විශාල දැනුමක් ඇත්තියෝ නොවෙද්ද, බොහෝ දේ දන්නියෝ (ඇසූ ඇත්තියෝ) නොවෙද්ද, ධර්මය දරන්නියෝ නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව පිළිපදින්නියෝ නොවෙද්ද, යහපත් පිළිවෙතින් යුක්ත නොවෙද්ද, ධර්මයට අනුව හැසිරීම් ඇත්තියෝ නොවෙද්ද, තමන්ගේ ආචාර්යය ධර්මයන් ඉගෙන නොකියද්ද, දේශනා නොකරද්ද, නොපණවද්ද, නොපිහිටුවද්ද, විවෘත නොකෙරෙද්ද, විභාග නොකෙරෙද්ද, ප්රකට නොකෙරෙද්ද, උපන්නාවූ අන්ය වාදයන් සහේතුකව සකාරණ වශයෙන් හොඳින් (නිග්රහකොට) ධර්මය දෙශනා නොකරද්ද, ඒතාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි’ යන වචනය කීහ.

‘ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් මේ කාලයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ උපාසිකා ශ්රාවකාවෝ විනිත වූවාහුය, විසාරද වූවාහුය, බොහෝ දේ දැනගත්තාහුය, ධර්මයර වූවාහුය, ආර්යය ධර්මයට අනුව පිළිපන්නාහුය, සුදුසු පිළිවෙතෙහි පිළිපන්නාහුය. ධර්මයට අනුව හැසිරෙන බැවින් අනුධර්මචාරී වූවාහුය, ස්වකීය ආචාර්යයවාද ඉගෙන ප්රකාශකොට කියන්නියෝ වෙති. දෙශනා කරන්නියෝ වෙති. පණවන්නියෝ වෙති. පිහිටුවා තබන්නියෝ වෙති. මතුකොට දක්වන්නියෝ වෙති. විභාග වශයෙන් බෙදන්නියෝ වෙති (උත්තාහි)

ප්රකට කරන්නියෝ වෙති. උපන්නාවූ අන්ය දෘෂ්ටික වාදයන් යහපත් වශයෙන් අතිශයින් නිශ්චිතකොට උත්තර සහිතවූ ධර්මදේශනා කරන්ට සමර්ථ වූවාහුය. ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑමට කල් වන්නේයයි' කියා යාඥ කෙළේය.

'යම්තාක් කල් මාගේ මේ සියලු ශාසන මාර්ග ධර්මවර්ගයාව සමාද්ධ භාවයට නොපැමිණියේ වේද, දියුණු නොවූයේවේද, පැතිර නොගියේවේද, බොහෝ දෙනා විසින් නොදැන ගන්නාලද්දේ වේද, මහත්ධවට නොපැමිණියේ වේද, දෙව් මිනිසුන් විසින් සුප්රකාශිත නොවූයේ වේද, ඒතාක් කල් පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි' යන වචනය කීහ. ස්වාමීන්වහන්ස, දැන් වහානි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාසන මාර්ග ධර්මවර්ගයාව සමාද්ධ වූයේය. දියුණුවට පැමිණියේය. පැතිර පවත්නේය. බොහෝදෙනා විසින් දැනගන්නාලදුව සර්වප්රකාරයෙන්ම මහත්ධවට පැමිණියේය. දිවිය මනුෂ්‍යයාදීන් විසින් සුප්රකාශිත වූයේය ස්වාමීන්වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන්ට වදාරණ සේක්වා, ස්වාමීන්වහන්ස, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන්ට වදාරණසේක්වා, ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවන්පෑමට කල් වන්නේයයි' කීවේය.

"මෙසේ කී කල්හි ආනන්දය, මම ඒ පාපිවූ මාරයාට මෙසේ කීවෙමි. 'පවිටුවූ මාරය, තෝ මන්දෝත්සාහී වෙව. තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන්පෑම නොබෝ කලකින් වන්නේය. මෙතැන් සිට තුන් මාසයක් ගිය කල්හි තථාගතතෙම පිරිනිවන් පාන්නේයයි' කීවෙමි. "ආනන්දය, දැන් අද මේ වාපාල නම් වෛතියයෙහිදී තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සිහිවුණින් යුක්තව ආයු සංස්කාරය කරන ලද්දේ යයි' කීවේය.

20 ආනන්දයාවනකථා

මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය.

"ස්වාමීනි බොහෝ ජනයාට හිතපිණිස බොහෝ ජනයාට සැප පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස දෙව් මිනිසුන්ට යහපත පිණිස හා හිත සැප පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි පිරිනිවන්නොපා වැඩසිටින සේක්වායි' කියා යාඥ කෙළේය. "ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේට යාඥ නොකරව, ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේට යාඥ කිරීමට දැන් මේ කාලය නොවන්නේයයි" කීවේය.

දෙවැනි වරද ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස, ලොවට අනුකම්පා පිණිස, දෙව් මිනිසුන්ගේ යහපත පිණිස හා හිත සැප පිණිස සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි වැඩ සිටින සේක්වා"යි යාඥ කෙළේය. "ආනන්දය, දැන් යාවිඤ්ඤා කිරීමෙන් කම් නැත. තථාගතයන් වහන්සේට යාවිඤ්ඤා නොකරව, ආනන්දය. තථාගතයන් වහන්සේට යාවිඤ්ඤා කිරීමට දැන් කාලය නොවන්නේයයි" කීවේය. තුන්වෙනි වරද. ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේය. 'ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස, ලොවට අනුකම්පා පිණිස, දිවිය මනුෂ්‍යයන්ගේ සියලු යහපත හා හිත සැප පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව වැඩ සිටින සේක්වා. සුගතයන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි වැඩ සිටින සේක්වා" යි කීවේය.

"ආනන්දය, තෙපි තථාගතයන් වහන්සේගේ සම්යක් සම්බෝධය අදහන්නාහුදැයි ඇසුවේය." "වසේය, ස්වාමීනි" කියා උත්තර දුන්හ "ආනන්දය, තෝ දැන් වසේ අදහන්නේ නම් තුන්වෙනි වර දක්වා කුමක් නිසා තථාගතයන් වහන්සේට අතිශයින් පීඩා කරන්නේදැයි" ඇසුවේය.

"ස්වාමීන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ සම්මුඛයෙන්ම මා විසින් මේ කාරණය අසන ලද්දේය. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මුඛයෙන්ම යහපත් ලෙස මේ කාරණය පිළිගන්නා ලද්දේය. 'ආනන්දය, යම්කිසිවෙකු විසින් සාද්ධිපාද ධර්මයෝ හතර වඩන ලද්දහු වෙද්ද, ධනුල වශයෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, යානාවක් මෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද, පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද, හොඳින් පිහිටා සිටින ලද්දහු වෙද්ද, යහපත්කොට වඩන ලද්දහු වෙද්ද. මනාකොට පටන්ගන්නා ලද්දහුවෙද්ද, ඒ පුද්ගලතෙම ඉදින් කැමතිවන්නේවිනම් සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියක් හෝ ජීවත්ව

සිටින්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මේ සාද්ධිපාද ධර්ම හතර වඩනලද්දහුය. ඔහුල වශයෙන් කරන ලද්දහුය. යානාවක් මෙන් කරන ලද්දහුය. පිහිටීමට වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහුය. මනාකොට පිහිටනලද්දහුය. යහපත්කොට වඩනලද්දහුය. ඒ තථාගතයන් වහන්සේ සම්පූර්ණ ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් ජීවත්ව වැඩ සිටින්නේය' කියයි."

"ආනන්දය, තෝ (මෙසේ වදළ බව) අදහන්නෙහිදැයි කියා ඇසුවෝය. "ස්වාමීන් වහන්ස, එසේය, අදහන්නෙමි" කියා දැන්නුවේය. "ආනන්දය, එසේ අදහන්නෙහි නම් මේ කාරණය තොප විසින් නපුරුකොට කරන ලද්දේය, මේ කාරණය තොප විසින් වරදවන ලද්දේය. ඉදින් තෙපි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මෙබඳු මහත් නිමිත්තයන් කර වදාරණ කල්හිද මහත් ලකුණුකර වදාරණ කල්හිද දැනගන්නට නොහැකි වූවාහුය. බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස, ලොවට අනුකම්පා පිණිස, දෙවි මිනිසුන්ට යහපත පිණිස හා හිතසැපපිණිස භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ආයුෂකාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව වැඩ සිටිනා සේක්වායි' සුගතයන් වහන්සේ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව වැඩ සිටින සේක්වායි' කියාද තථාගතයන් වහන්සේට යාවිඥා නොකෙළේය. ආනන්දය, තෙපි තථාගතයන් වහන්සේට යාවිඥාකෙළේ නම් තොපගේ වචනය දෙවරක්ම තථාගතතෙම ජර්නික්ෂෙප කරන්නේය. තුන්වෙනි වචනය පිළිගන්නේය. ආනන්දය, එසේනෙයිත් තොප විසින්ම නපුරුකොට කරන ලද්දේය, මේ කාරණය තොප විසින්ම වරදවන ලද්දේය.

ආනන්දය, මම එක්තරා කාලයෙක්හි රජගහ නුවර සමීපයෙහි ගිප්පකුට පර්වතයෙහි වාසය කෙළෙමි. එතැන් හිද ආනන්දය, මම තොපට කථා කොට කීවෙමි. "ආනන්දය, රජගහ නුවර සිත්කලු වන්නේය. ගිප්පකුට පර්වතය සිත්කලු වන්නේය. ආනන්දය, යම්කිසි කෙනෙකුන් මේ සාද්ධි පාද සතර වඩන ලද්දහු වෙද්ද. ඔහුල වශයෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද යානාවක් මෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද, ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද, මනාකොට පිහිටන ලද්දහු වෙද්ද, යහපත්කොට වඩන ලද්දහු වෙද්ද, ඒ පුද්ගල තෙම ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ වනාහි සාද්ධි පාද ධර්ම හතර වඩන ලද්දහුය. ඔහුල වශයෙන් කරන ලද්දහුය, යානාවක් මෙන් කරන ලද්දහුය, ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහුය, යහපත් කොට වඩන ලද්දහුය, ඒ තථාගත තෙමේ ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේයයි" කීවෙමි. ආනන්දය, තෙපි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මෙබඳු මහා නිමිත්තයන් කර කියන කල්හිද මහත් (බිභාෂයන්) ලකුණු කර කියන කල්හිද දැනගන්නට නොහැකි වූයෙහිය, බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස, ලෝකයාට අනුකම්පා පිණිස, දෙවි මිනිසුන්ගේ සුභසිද්ධිය පිණිස හා හිත සැප පිණිස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ කාලය මුළුල්ලෙහි ජීවත්ව සිටින සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ ආයුෂ කාලයම ජීවත්ව වැඩ සිටින සේක්වායි' කියා යාවිඥා නොකෙළෙහිය. ආනන්දය, ඉදින් තෝ තථාගතයන් වහන්සේට යාවිඥා කෙළෙහි නම් තොපගේ වචනය දෙවරක්ම තථාගතයන් වහන්සේ ජර්නික්ෂෙප කර නැවත තුන්වෙනි වචනය ඉවසන්නේය. ආනන්දය, එසේ නෙයිත් මේ කාරණය තොප විසින්ම නපුරුකොට කරන ලද්දේය, මේ කාරණය තොප විසින්ම වරදවන ලද්දේය.

"ආනන්දය, මම එක්තරා කාලයෙක්හි ඒ රජගහ නුවර සමීපයෙහිවූ ගොතම නම් නිග්රොධාරාමයෙහි වාසය කරමි. එම රජගහ නුවර ආසන්නයෙහිවූ වොර ප්රපාතයෙහි වාසය කරමි. එම රජගහ නුවරට ආසන්නයෙහිවූ වේහාර පර්වත බෑවුමෙහිවූ සප්තපර්ණි ගුහාවෙහි වාසය කෙරෙමි. එම රජගහ නුවරට ළඟාවූ ඉසිගිලි පර්වත බෑවුමෙහිවූ (කඵලලෙහි) කාළසිලායෙහි වාසය කරමි.

'එම රජගහ නුවරට සමීපවූ සිත වනයෙහිවූ සප්ත සොණ්ඩික නම් ප්රදෙශයෙහි වාසය කෙරෙමි. එම රජගහ නුවරට ආසන්නවූ තපොදුරාමයෙහි වාසය කෙරෙමි. එම රජගහ නුවරට ආසන්නවූ කලන්දක නිවාප නම්වූ වෙළුවනාරාමයෙහි වාසය කෙරෙමි එම රජගහ නුවරට කිට්ටුවූ ජීවකම්බ වනයෙහි වාසය කෙරෙමි. එම රජගහ නුවරට ආසන්නවූ මද්දකුච්ඡි නම් මිගදුයෙහි වාසය කෙරෙමි.

"ආනන්දය, එකල්හිද මම තොපට මෙසේ ආමන්තරණය කෙළෙමි. ආනන්දය රජගහ නුවර ඉතා ලක්ෂණ වන්නේය. ගිප්පකුට නම් පර්වතය සිත් ප්රිය කරන්නේය. ගොතම නම් නිග්රොධාරාමය සිත් ප්රිය කරන්නේය. වොර ප්රපාතය සිත් ප්රිය කරන්නේය. වේහාර පර්වත ආසන්නයෙහි සප්ත

පරිණිගතව සිත් ප්රියකරන්නිය. ඉසිලිලි පර්වත ආසන්නයෙහි කළුගල සිත් ප්රිය කරන්නේය. සිත වනයෙහිවූ සප්ප සොණ්ඩක නම් ගුහාව සිත් ප්රිය කරන්නිය. තපොදුරාමය රමණීයයි. වේළුවනයෙහි කලන්දක නිවාපය රමණීයයි පිවකම්බවනය රමණීයයි මද්දකුච්ඡ නම් මිශ්‍රය රමණීය වන්නේය

“ආනන්දය, යම් කිසි කෙනෙකු විසින් හතර ආකාරවූ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහු වෙද්ද, ඔහුල වශයෙන් වඩන ලද්දහු වෙද්ද, යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙත්ද, හොඳින් පිහිටා සිටින ලද්දහු වෙත්ද, යහපත් කොට වඩන ලද්දහු වෙත්ද, යහපත් කොට පටන්ගන්නා ලද්දහු වෙත්ද, ඒ පුද්ගල තෙම ඉදින් කැමතිවන්නේ වී නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් පිවත්ව සිටින්නේය.

“ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මේ සතර සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහුය. ඔහුල වශයෙන් වඩන ලද්දහුය. යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය. ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය. හොඳින් පිහිටා සිටින ලද්දහුය. යහපත් කොට වඩන ලද්දහුය. යහපත් කොට පටන් ගන්නා ලද්දහුය. ඒ තථාගතතෙම ඉදින් කැමැති විනම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ පිවත්ව සිටින්නේයයි’ කීවේම.

“ආනන්දය, තෙපි තථාගතයන් වහන්සේ මෙසේ වදළ බව අදහන්නාහුදැයි” ඇසුසේක.

“එසේය ස්වාමීන් වහන්ස, අදහන්නෙමියි” කිය. “ආනන්දය, එසේ අදහන්නේ විනම් තොප විසින්ම මේ කාරණය නපුරු කොට කරණ ලද්දේය. තොප විසින්ම මේ කාරණය වරදවන ලද්දේය.

“ආනන්දය, මම එක්තරා කාලයක වෙශාලී නම් නගරයෙහිවූ උදෙන වෛත්යයෙහි වාසය කරමි. එතැන්හිද ආනන්දය, මම තොපට කථාකොට මෙසේ කීවෙමි “ආනන්දය, මේ වෙශාලී නම් නුවර රමණීය වන්නේය ආනන්දය, යම්කිසි කෙනෙකු විසින් හතර ආකාර සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහු වෙත්ද, ඔහුල වශයෙන් වඩන ලද්දහු වෙත්ද, යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙත්ද, ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙත්ද, හොඳින් පිහිටා සිටින ලද්දහු වෙත්ද, යහපත් කොට වඩන ලද්දහු වෙත්ද, යහපත් ලෙස පටන්ගන්නා ලද්දහු වෙත්ද, ඒ පුද්ගල තෙම ඉදින් කැමැති වන්නේ විනම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ පිවත්ව සිටින්නේය.

“ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වනාහි මේ සතර සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහුය, ඔහුල වශයෙන් වඩන ලද්දහුය, යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය, ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය, මනාකොට පිහිටා සිටින ලද්දහුය, යහපත් කොට වඩන ලද්දහුය, යහපත් කොට පටන් ගන්නා ලද්දහුය, ඒ තථාගත තෙම ඉදින් කැමති විනම් ආයුෂ හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ පිවත්ව සිටින්නේ යයි’ කීවෙමි. ආනන්දය, තොපි තථාගතයන් වහන්සේ එසේ කී බව අදහන්නාහුදැයි” ඇසුසේක “එසේය, ස්වාමීන් වහන්ස, අදහන්නෙමියි” කිය. “ආනන්දය, එසේ අදහන්නෙහි නම් තොප විසින්ම මේ කාරණය නපුරු කොට කරණ ලද්දේය. තොප විසින්ම මේ කාරණය වරදවන ලද්දේය.

“ආනන්දය, මම එක්තරා කාලයෙකිනි මේ වෙශාලී නගරයෙහිවූ ගෞතම නම් වෛත්යයෙහි වාසය කරමි. ආනන්දය, මම තොපට එහිදීද ආමන්ත්රණය කෙළෙමි. මේ වෙශාලී නම් නුවර සිත් ප්රිය කරන්නේය. ආනන්දය, යම්කිසි කෙනෙකු විසින් මේ වතුර්විධවූ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහු වෙද්ද, ඔහුල වශයෙන් වඩන ලද්දහු වෙද්ද, යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, ගෘහවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, මනාකොට පිහිටා සිටින ලද්දහු වෙද්ද, යහපත්කොට වඩනලද්දහු වෙද්ද, යහපත් ලෙස පටන් ගන්නා ලද්දහු වෙද්ද, ඒ පුද්ගලතෙමේ ඉදින් කැමැති වී නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ පිවත්ව සිටින්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වනාහි මේ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහුය. ඔහුල වශයෙන් වඩන ලද්දහුය. යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය. ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහුය. මනාකොට පිහිටා සිටින ලද්දහුය. යහපත් කොට පටන් ගන්නා ලද්දහුය. ඒ තථාගත තෙමේ ඉදින් කැමැතිවී නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ පිවත්ව සිටින්නේයයි’ කීවෙමි. ආනන්දය, තොපි එසේ වදළ බව අදහන්නාහුදැයි” ඇසුසේක. ‘එසේය, ස්වාමීන්වහන්ස, අදහන්නෙමියි” කිය. “ආනන්දය, එසේ අදහන්නෙහි නම් තොප විසින්ම මේ කාරණය නපුරුකොට කරණ ලද්දේය. තොප විසින්ම මේ කාරණය වරදවන ලද්දේය.

“ආනන්දය, මම එක්තරා කාලයක වෙසාලි නම් නගරයෙහිවූ ගොතමක නම් වෛත්යයෙහි වාසය කෙරෙමි. මේ වෙසාලි නම් නගරයෙහිවූ සත්තම්බක නම් වෛත්යයෙහි වාසය කෙරෙමි. මේ වෙසාලි නම් නගරයෙහි ධනුපුත්තක නම් වෛත්යයෙහි වාසය කෙරෙමි. මේ වෙසාලි නම් පුරයට ආසන්න වූ සාරන්දද නම් වෛත්යයෙහි වාසය කෙරෙමි. ආනන්දය, මම තොපට එහිදීද ආමන්තරණය කෙළෙමි. ‘මේ විසාලා නුවර සිත් ප්රිය කරන්නේය. ආනන්දය, යම්කිසි කෙනෙකු විසින් මේ නගර ආකාරවූ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩනලද්දහු වෙද්ද, බොහෝ සෙයින් වඩන ලද්දහු වෙද්ද, ගෘහවස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු වෙද්ද, නොදින් පිහිටා සිටින ලද්දහු වෙද්ද. යහපත්කොට වඩනලද්දහු වෙද්ද, ඒ පුද්ගලතෙමේ ඉදින් කැමතිවී නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩි කාලයක් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේය, ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වනාහි මේ සතර සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහුය. බොහෝකොට වඩන ලද්දහුය. යානාවක්මෙන් කරන ලද්දහුය, ගෘහවස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහුය, නොදින් පිහිටා සිටින ලද්දහුය, යහපත් කොට පටන්ගන්නා ලද්දහුය, ඒ තථාගත තෙමේ ඉදින් කැමැති වන්නේ නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේයයි’ කිවෙමි. ආනන්දය, එසේ වදළබව තෙපි අදහන්නහුදැයි” අසූහ. “ස්වාමීනි, අදහන්නෙමියි” කිය. “ආනන්දය, එසේ අදහන්නෙහි නම් තොපම මේ කාරණය නපුරුකොට කරන ලද්දේය. තොපම මේ කාරණය වරදවන ලද්දේය.

“දැන් වනාහි ආනන්දය, මම මේ වාපාල නම් වෛත්යයෙහිදී තොපට ආමන්තරණය කෙළෙමි. ‘ආනන්දය, මේ වෙසාලි නම් පුරය සිත් ගන්නේය. ආනන්දය, යම්කිසි කෙනෙකු විසින් චතුර්විධ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩනලද්දහු වෙද්ද, ධනුල වශයෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, යානාවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, ගෘහ වස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දහු වෙද්ද, මනාකොට පිහිටා සිටිනලද්දහු වෙද්ද, යහපත් කොට වඩන ලද්දහු වෙද්ද, මනාකොට පටන්ගන්නා ලද්දහු වෙද්ද, ඒ පුද්ගල තෙමේ ඉදින් කැමැතිවූයේවී නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වනාහි චතුර්විධ සාද්ධිපාද ධර්මයෝ වඩන ලද්දහුය. නැවත නැවත වඩන ලද්දහුය. යානාවක් මෙන් කරන ලද්දහුය. මනාකොට පිහිටා සිටින ලද්දහුය. මනාකොට වඩන ලද්දහුය. යහපත්ව පටන්ගන්නා ලද්දහුය. තථාගතතෙම ඉදින් කැමැතිවූයේවී නම් ආයුෂ කාලය හෝ ඊට වැඩියෙන් හෝ ජීවත්ව සිටින්නේයයි’ කියෙමි. ආනන්දය, තෙපි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මෙබඳුවූ ඖදුරක නිමිත්තයන් වදුරණ කල්හිද, මෙබඳුවූ මහත් ලකුණු දක්වන කල්හිද, දැනගත්ට නොහැකිවූවාහුය. බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස ලොවට අනුකම්පාව පිණිස දෙවිමිනිසුන්ගේ යහපත පිණිස හා හිත සැප පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ කාලය මුළුලෙහි ජීවත්ව වැඩසිටින සේක්වායි කියාද සුගතතෙම ආයුෂ කාලය මුළුලෙහි ජීවත්ව වැඩසිටින සේක්වායි කියාද, තථාගතයන් වහන්සේට යාවිඤ්ඤා නොකෙළෙහිය. ආනන්දය, ඉදින් තෙපි යාවිඤ්ඤා කෙළෙහි නම් තොපගේ වචන දෙවරක්ම තථාගතතෙම ප්රතික්ෂේප කරන්නේය. නැවත තුන්වෙනි වර යාවිඤ්ඤා ඉවසන්නේය. ආනන්දය, එහෙයින් මේ කාරණය තොප විසින්ම නපුරු කොට කරණ ලද්දේයයි තොප විසින්ම මේ කාරණය වරදවන ලද්දේයයි’ කියා වදළසේක.

“ආනන්දය, මා විසින් සියලුම ප්රිය මනාප වස්තුවලින් වෙන්වන බව අන්ය තත්වයකට පැමිණෙන බව කලින්ම කියනලද්දේ නොවේද, ඒ කාරණය (අනිත්යයට නොපැමිණෙන බව) දැන් මෙතැන්හි කොහිත් ලබමෝද, ජාත (උපදින්නාවූද) භූත (පහළවන්නාවූද) සංඛතාදිවූ (ප්රත්‍යයන් විසින් සාදනු ලබන) යම් ඒ බිඳෙනසුලු ධර්ම කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ බිඳෙනසුලු දේ ඒකාන්තයෙන්ම විනාශ නොවේවායි, නොනසීවායි යන යමක් ඇද්ද මේ කාරණය වනාහි විද්යාමාන නොවන්නේය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආයු සංස්කාරය හරනලද්දේය තථාගතයන් වහන්සේගේ පරිනිර්වාණය නොබෝ කලකින් වන්නේය. මෙයින් තුන් මාසයක් ගිය කල තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පාන්නේයයි කියා තථාගතයන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් නියමකොට වදුරණ ලද්දේය. ‘ඒ වචනය අත්හරින ලද්දකි. වමාරන ලද්දකි, සිඳිනලද්දකි, පහරන ලද්දකි. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඒකාන්තයෙන් නියමකොට වදුරණලද ඒ වචනය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ජීවිතය රක්නා පිණිසද නැවත වෙනස් කිරීමය’ යන යමක් ඇද්ද මේ කාරණය වනාහි විද්යාමාන නොවන්නේය.

“ආනන්දය, එව, යන්න, මහා වනයෙහි කුටාගාර ශාලාව යම් තැනෙක්හිද එතැනට යමුයි” කියා වදළ කළේ “එසේය, ස්වාමීන්වහන්සැ” යි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නේය. ඊට පසුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමග මහාවන නම් කුටාගාර ශාලාව යම් තැනෙක්හිද එතැනට එළඹියහ. එළඹ, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට අභගැසුණේ “ආනන්දය, තෝ යව (ගොස්) යම් පමණ භික්ෂුහු විශාලා මහනුවර ආශ්රයකොට වාසයකරන්නාහු වෙද්ද, ඒ සියලුම භික්ෂුන් උපස්ථාන ශාලාවට රැස්කරවයි” වදළසේක. ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම “එසේය, ස්වාමීන් වහන්සැයි,” භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරුදී යම් පමණ භික්ෂුහු විශාලාමහනුවර ආශ්රයකොට සිටිද්ද, ඒ සියලු භික්ෂුන් උපස්ථාන ශාලාවට රැස්කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේය. පැමිණ වැද, එකත්පසෙක උන්නේය. එකත් පසෙක හුන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය. “ස්වාමීන් වහන්සැ, භික්ෂු සංඝයා රැස්කරවන ලද්දේය. දැන් ස්වාමීන් වහන්සේ යම් කිසිවක් සම්බන්ධව කාලය දන්නා සේක්වා” යි සැළ කෙළේය.

ඊට පසුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උපස්ථාන ශාලාව යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ පහවන ලද ආසනයෙහි වැඩසිටිසේක. වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන්ට ආමන්ත්රණයකර වදළසේක. “මහණෙනි, තොපට මා විසින් යම් ධර්මකෙනෙක් අවබෝධකොට දෙශනා කරන ලද්දහුද, තොප විසින් ඒ ධර්මයෝ මනාකොට ඉගෙන සේවනය කළ යුත්තාහ. (වර්ධනය) වැඩිය යුත්තාහුය. බහුල වශයෙන් කළ යුත්තාහුය. යම් සේ මේ ශාසන බිරන්මවර්යයාව දීර්ඝකාලයක් පවත්නේවේද බොහෝ කලක් පැවතීම වශයෙන් විරස්ථායීවේද, එසේ වීම බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිසද, ලොවට අනුකම්පා පිණිසද, දෙව් මිනිසුන්ට වැඩ පිණිසද, ලොවට අනුකම්පා පිණිසද, දෙව් මිනිසුන්ට වැඩ පිණිස හිත සැප පිණිසද වන්නේය.

“මහණෙනි, මා විසින් අවබෝධකොට දෙශනාකරන ලද්දහු ඒ ධර්මයෝ කරවනුද, යම් ධර්ම කෙනෙක් වනාහි යම්සේ මේ ශාසන මාර්ග බිරන්මවර්යයාව සමෘද්ධිකාවයට පැමිණෙන්නේද, විරස්ථායීව පවත්නේ වේද, බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස පවත්නේද, ලොවට අනුකම්පාව පිණිස පවත්නේද, දෙව් මිනිසුන්ගේ අර්ථසිද්ධිය හා සිත සැප පිණිස, පවත්නේද එසේ තොප විසින් මනාකොට ඉගෙන සේවනය කටයුත්තාහුද, නැවත නැවත, පුහුණු කිරීම් වශයෙන් බහුල කටයුත්තාහුද, ඒ ධර්මයෝ කරවනුද යත්? සතර සතිපට්ඨාන ධර්මයෝය, සතර සමියක් ප්රධාන ධර්මයෝය, සතර සෘද්ධිපාද ධර්මයෝය, පඤ්චෙත්ද්රිය ධර්මයෝය, පඤ්ච බලයෝය, සප්ත බෝධිධර්මයෝය, ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යන මේ ධර්මයෝ මා විසින් අවබෝධකොට දෙශනා කරන ලද්දහුය.

“මහණෙනි, යම්සේ මේ ශාසන මාර්ග බිරන්මවර්යයාව බොහෝ කල් පවත්නේද, විරස්ථායී වන්නේවේද, බොහෝ ජනයාට හිත සැප පිණිස, ලොවට අනුකම්පා පිණිස, දිවිය මනුෂ්යයන්ට වැඩ පිණිස, හිත සැප පිණිස පවත්නේද එසේ ඒ සතර සතිපට්ඨානාදී ධර්මයෝ තොප විසින් යහපත් ලෙස ඉගෙන සේවනය කටයුත්තාහුය. වැඩිය යුත්තාහුය. බහුල වශයෙන් කටයුත්තාහුය” කියා වදළසේක.

ඉක්බිතිව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන්ට ආමන්ත්රණය කර වදළසේක “දැන් වනාහි තොපට ආමන්ත්රණය කරමි. සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ විනාශ වන්නාහ. අප්රමාද විමෙත් (ශ්රමණ ධර්මය) සම්පාදනය කරවි. තථාගතයන් වහන්සේගේ පරිනිර්වාණය නොබෝ කලකින්ම වන්නේය. මෙයින් තුන් මාසයක් ගිය කල තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පානසේකැයි” කියා වදළසේක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වචනය වදළසේක මේ වචනය වදරා සුගත නම්වූ ශාස්තෘන්වහන්සේ නැවතද මෙසේ වදළසේක.

[1] “මාගේ වයස මුහුකුරා ගියේය. මාගේ ජීවිත්වීම ස්වල්ප කාලයක්ම වන්නේය. මා විසින් මගේ පිතිට කරන ලද්දේය. මහණෙනි, තොප හැර තොප කෙරෙහි වෙන්ව තිවන් පුර යෙමි” කියා වදළසේක.

[2] “මහණෙනි, යහපත් සිතියෙන් යුක්තව අප්රමාදව යහපත් සිල් ඇතියෝව මනාකොට සංසිදුනාවූ සිත් ඇතිව තම තමන්ගේ චිත්තය, සුරක්ෂිතව මනාකොට රක්ෂාකරවි” කියා වදළසේක.

[3] “යම් පුද්ගලයෙක් තම මාගේ මේ ධර්ම විනය දෙකින් අපරිමාදව වාසය කරන්නේද හෙතෙම ජාතියයි කියන ලද නවෝත්පත්තිය (නොහොත්) සසර නැසීරිමද හැර සංසාර දූඛයාගේ කෙළවර කරන්නේයයි” කියා වදාළසේක.

තුන්වෙනි ධර්මය වන නිමවන ලදී.

21 නාගාපලොකිතං

ඉක්කිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයෙහි හැඳ පොරවා පාත්ර සිවුරු ගෙන විසාලා මහනුවරට පිඬු පිණිස පැමිණියේය. වෙසාලි පුරයෙහි පිඬු පිණිස හැසිර සවස් කාලයෙහි පිණ්ඩපාතයෙන් හැරී ආයේ අතෙක් මෙන් මුළු ශරීරයෙන් හැර විශාලා නුවර දෙස බලා ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය “ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේගේ මේ වෙසාලි නම් පුරය අන්තිම දැකීම නම් වන්නේය. ආනන්දය, භණ්ඩ නම් ගම යම් තැනෙකින්ද එතැනට එළඹෙමිනයි” කීවේය. “එසේය, පින්වතුන් වහන්සැයි” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්නේය. ඉක්කිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත්වූ භික්ෂු සංඝයා හා සමග භණ්ඩ නම් ග්රාමය යම් තැනෙකින්ද එතැනට පැමිණියේය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ භණ්ඩ නම් ග්රාමයෙහි වැඩ වාසය කරන්නාහ. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය.

“මහණෙනි, චතුර්විධ ධර්මයක් නොදැනීම හෙතු කොටගෙන, අවබෝධ නොකිරීම හෙතුකොටගෙන මෙසේ මේ දීර්ඝ කාලයක් මා විසින්ද තොප විසින්ද ඇවිදින ලදී. සසර සැරසරනලදී. කවර නම් චතුර්විධ ධර්මයක්ද? මහණෙනි, උතුම්වූ ශීලය නොදැනීම නිසා ප්රතිවේධ නොකිරීම නිසා මා විසින්ද, තොප විසින්ද මේ දැන කලක් සසර ඇවිදින ලදී. සැරසරන ලදී. මහණෙනි, උතුම් සමාධිය නොදැනීම නිසා, ප්රතිවේධ නොකිරීම නිසා මා විසින්ද, තොප විසින්ද මේ දැන කලක් සසර ඇවිදිනලදී. සැරසරනලදී. මහණෙනි, මේ උතුම් ප්රඥාව නොදැනීම නිසා, අවබෝධ නොකිරීම නිසා මා විසින්ද, තොප විසින්ද මේ දැන කලක් සසර ඇවිදිනලදී, සැරසරනලදී. මහණෙනි, මේ උතුම් ප්රඥාව දැනගතිමි. අවබෝධ කෙළෙමි. උතුම්වූ සමාධිය දැනගතිමි අවබෝධ කෙළෙමි. උතුම්වූ ප්රඥාව දැනගතිමි. අවබෝධ කෙළෙමි. උතුම්වූ ප්රඥාව දැනගතිමි, අවබෝධ කෙළෙමි උතුම්වූ විමුක්තිය (නිවන) දැනගතිමි, අවබෝධ කෙළෙමි භවතණ්හාව මුලින් සිඳ දැමුවෙමි. භවතෙත්තිය (භවයෙන් භවයට ගෙන යන කර්මය) නැතිකරනලදී. දැන් නැවත උත්පත්තියක් නැතැයි” වදාළහ.

මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළහ. මෙසේ වදාලා සුගත නම්වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මේ (අදහස් ඇති) ගාථා දෙක වදාළහ.

“උතුම්වූ ශීලයද, උතුම්වූ සමාධියද, උතුම්වූ ප්රඥාවද, අනුත්තරවූ, උතුම්වූ විමුක්තියද යන මේ සතර ආකාර ධර්මයෝ යසස් ඇත්තාවූ ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද්දහුය”

සර්වඥයන් වහන්සේ මෙසේ තමන්ම (ස්වයම්හු ඥානයෙන්) දැන භික්ෂූන්ට ධර්ම දෙශනා කළහ. සසර දුක් කෙළවර කළාහ, පසැස් ඇත්තාවූ, ශාස්තෘහු බුදුරජානෙම ක්ලේශ පරිනිර්වාණය කළෝය.”

එකල්හිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භණ්ඩ නම් ගම වැඩවසනසේක් බොහෝසෙයින් මේ ධර්ම කථාවම කරන සේක. (කෙසේද?) මේ සීලයයි. මේ සමාධියයි. මේ ප්රඥාවයි. සීලයෙහි සිට වඩනලද සමාධිය මහත්වල ඇත්තේය. මහත් අනුසස් ඇත්තේය. සමාධියෙහි සිට වඩනලද ප්රඥාව මහත් වල ඇත්තේය. මහත් අනුසස් ඇත්තේය. ප්රඥාවෙහි පිහිටා වඩනලද සිත මනාකොට ආශ්රවයන් කෙරෙන් මිදෙන්නේය. ඒ කවරේදැයි? කාමාශ්රවයෝය, භවාශ්රවයෝය, දිට්ඨි ආශ්රවයෝය, අවිද්යා ආශ්රවයෝය.

22 වතුමහාපදෙසකට

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හන්ඳු නම් ගම කැමති කාලයක් වාසයකොට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකළහ. “ආනන්දය, එන්න, හත්ථි නම් ගම යම් තැනකද, අම්බ නම් ගම යම් තැනකද, ජම්බු නම් ගම යම්තැනකද, හොග නම් ගම යම් තැනකද එතැනට යමුයි” වදළහ.

“එසේය, ස්වාමීනි”යි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්නේය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත්වූ හික්ෂු සංඝයා සමග හොග නුවර යම් තැනකද එතැනට වැඩියහ.

එතැන්හිද, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ හොග නගරයෙහි ආනන්ද නම් වෛත්‍ය ස්ථානයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන්ට කථාකළහ. “මහණෙනි, මේ සතර ආකාරවූ “මහාපදෙශ” ධර්මයන් කියන්නෙමි. එය හොඳින් අසව්. යහපත්ව මෙනෙහිකරව් කියන්නෙමි” වදළහ. “එසේය, ස්වාමීනි”යි ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළහ.

“මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මෙසේ කියන්නේද, ‘අවැත්නි, මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉදිරිපිටදීම අසනලදී. මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉදිරිපිටදීම පිළිගන්නාලදී. මේ ධර්මයයි, මේ විනයයි, මේ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනයයි’ කියයි. මහණෙනි, මෙසේ කියනලද ඒ මහණහුගේ වචනයට පළමුවෙන්ම (එක්වරටම) සතුටු නොවිය යුත්තේය. (ආකරොශ වශයෙන්) අහක නොදැමිය යුත්තේය. සතුටුද නොවී, ප්රතික්ෂෙපද නොකොට ඒ පද විශංජනයන් හොඳින් ඉගෙන සුත්තර ධර්මයෙහි බහා සසඳ බැලිය යුතුය. විනය ධර්මය හා සංසන්දනයකොට (එක්කර) බැලිය යුතුය. ඉඳින් ඒ ධර්මයෝ සුත්තර ධර්මය හා සම නොවන්නාහු නම්, විනය ධර්මය හා සංසන්දනය (එක්වීම) නොවන්නාහු නම්, ඒකාන්තයෙන් මේ වචනය ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයක් (ධර්මයක්) නොවේ. මේ වචනය මේ හික්ෂුව විසින්ම වරදවා ගන්නා ලද්දකැයි තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මෙසේ මේ වචනය දුරුකට යුත්තේය.

“සුත්තර ධර්මය හා සමකර බලන්නේ, විනය ධර්මය හා සංසන්දනයකර බලන්නේ, සුත්තර ධර්මය හා සම වෙද්ද, විනය ධර්ම හා සංසන්දනය වෙද්ද, මේ වචනය ඒකාන්තයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයක්මයයිද, මේ හික්ෂුව විසින්ද ඒ වචනය මනාකොට ගන්නා ලද්දේයයි තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මහණෙනි, මේ පළමුවැනි මහාපදෙශ ධර්මයයි සිත්හි දරා ගනිත්වා.

මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි යම් හික්ෂුවක්, ‘අසවල් ආවාසයෙහි ප්රධානවූ ස්ථවිරයන් සහිත හික්ෂු සංඝයා වාසය කරයි මේ ධර්මයයිද, මේ විනයයයිද, මේ ශාස්තෘන්වහන්සේගේ අනුශාසනාවයයිද, ඒ සංඝයාගේ ඉදිරිපිටදීම අසන ලද්දේය ඒ සංඝයා ඉදිරියේදීම පිළිගන්නා ලද්දේයයි’ මෙසේ කියන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ කියනලද ඒ මහණහුගේ වචනයට එක්වරම සතුටුනොවිය යුතුයි අත්හැර දැමීමද නොකළ යුතුය. සතුටුත් නොවී, අත්හැර දැමීමත් නොකොට ඒ විශංජන සහිත පදයන් හොඳින් ඉගෙන සුත්තර ධර්මයෙහි බහාලිය යුත්තේය, විනය නීතිය හා සංසන්දනය කළ යුතුය. ඉඳින් ඒ වචනය සුත්තර ධර්මය හා සම නොවන්නේද, විනය නීතිය හා එක් නොවන්නේද ඒකාන්තයෙන් මේ වචනය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයක් නොවන්නේය. ඒ සංඝයාද මේ වචනය වරදවාගන්නා ලද්දකැයි තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මහණෙනි, මෙසේ මෙය දුරුකට යුත්තේය ඉඳින් ඒ වචනය සුත්තර ධර්මය හා සමකරන්නේ, විනය නීතිය හා සංසන්දනය කරන්නේ, සුත්තර ධර්මය හා සමවේද විනය නීතිය හා සංසන්දනය වේද ඒකාන්තයෙන් මේ වචනය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේම වචනයක්මයයි කියාද, ඒ සංඝයාද මනාකොට ගන්නා ලද්දකැයි කියාද තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මහණෙනි මේ දෙවැනි මහාපදෙශ ධර්මයයි සිත්හි දරාගනිව්

මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මෙසේ කියන්නේද, අසවල් නම් ආවාසයෙහි බහුශ්රැතවූ (බොහෝ උගත්) ආගතාගමවූ, (පැමිණි පිටකත්තරය ඇති) ධර්මය දන්නාවූ විනය දන්නාවූ, මාතෘකා පාලිය දන්නාවූ, බොහෝවූ ස්ථවිර හික්ෂුහු වසන්නාහ. මා විසින් මේ ධර්මයයි කියාද මේ විනයයයි කියාද, මේ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනාවයයි කියාද, ඒ තෙරුන්ගේ ඉදිරියේදීම අසනලදී. ඒ තෙරුන්ගේ ඉදිරියේදීම පිළිගන්නා ලදී.’ මෙසේ කියනලද ඒ මහණහුගේ වචනයට සතුටු නොවිය යුත්තේය. අහක

දැමීමද නොකට යුත්තේය. එසේ සතුටුත් නොවී, ප්රතික්ෂේපද නොකොට පද විශංජනයන් නොඳිත් ඉගෙන සුන්ර ධර්මය හා සම කළ යුත්තේය. විනය නීතිය හා සංසන්දනය කළ යුත්තේය සුන්ර ධර්මය හා සම කරන කල්හිද, විනය නීතිය හා සංසන්දනය කරන කල්හිද සුන්ර ධර්මය හා නොගැළපේද විනය නීතිය හා සංසන්දනය නොවේද, ඒකාන්තයෙන් මේ වචනය භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයක් නොවන්නේ යයි තීරණයට යා යුත්තේය. ඒ තෙරුන් විසින්ද මේ වචනය වරදවා ගන්නා ලද්දකැයිද කියා, මහණෙනි, ඒ වචනය දුරු කට යුත්තේය.

“ඉදින් ඒ වචන සුන්ර ධර්මය හා සම කරන ලද්දේ විනය නීතිය හා සමකරන ලද්දේ, සුන්ර ධර්මය හා සමවෙද්ද, විනය නීතිය හා සමවෙද්ද, ඒකාන්තයෙන් මේ වචනය භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයකැයි තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. ඒ තෙරුන් වහන්සේ විසින්ද මනාකොට ගන්නා ලද්දකැයි තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මහණෙනි, මේ තුන්වැනිවූ මනාපදෙස ධර්මයයි. නොඳිත් (සිත්හි) දරාගනිවි.

“මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මෙසේ කියන්නේද, ‘අසවල් ආවාසයෙහි බහුශ්රැතවූ (බොහෝ උගත්) ආගතාගමවූ, (පැමිණි පිටකත්රය ධර්මය ඇති) ධර්මය දන්නාවූ විනය දන්නාවූ, මාතාකාපාලිය දන්නාවූ එක් ස්ථවිර භික්ෂුවක් වසයි. මා විසින් මේ ධර්මයයි කියාද, මේ විනය නීතිය යයි කියාද, මේ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනාවයයි කියාද, ඒ තෙරුන්ගේ ඉදිරියේදීම අසන ලදී. ඒ තෙරුන්ගේ ඉදිරියේදීම පිළිගන්නාලදී’ කියායි. මහණෙනි, ඒ මහණහුගේ වචනයට සතුටු නොවිය යුත්තේය. අනක දැමීමද නොකට යුත්තේය. සතුටුද නොවී අනකද නොදමා පද විශංජන වශයෙන් නොඳිත් ඉගෙන සුන්ර ධර්මය හා සමකළ යුත්තේය. විනය නීතිය හා සංසන්දනය කළ යුත්තේය. ඉදින් ඒ වචන සුන්ර ධර්මය හා සමකරන කල්හිද, විනය නීතිය හා සංසන්දනය කරන කල්හිද, ඉදින් සුන්ර ධර්මය හා නොගැළපේද, විනය නීතිය හා නොසැසඳේද, එකාන්තයෙන් මේ වචනය භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයක් නොවන්නේයයි තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. ඒ තෙරුන් විසින්ද මේ වචනය වරදවා ගන්නා ලද්දකැයිද තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මහණෙනි, ඒ නිසා මේ වචනය දුරු කට යුත්තේය.

“ඉදින් ඒ වචනය සුන්ර ධර්මය හා සමකරන ලද්දේ, විනය නීතිය හා සංසන්දනය කරනලද්දේ, සුන්ර ධර්මය හා ගැළපේද විනය නීතිය හා ගැළපේද, මේ වචනය ඒකාන්තයෙන් භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයකැයි කියාද, ඒ තෙරුන් විසින්ද මනාකොට ගන්නා ලද්දකැයි කියාද තීරණයට පැමිණිය යුත්තේය. මහණෙනි, මේ වනාහි මේ සතර වැනිවූ මනාපදෙස ධර්මයයි. මහණෙනි, මේ වනාහි ඒ සතර මනාපදෙස ධර්මයෝයයි නොඳිත් දරාගනිවි.

“එතැනින් භාග්යවතුන් වහන්සේ හොඟ නම් නුවර ආනන්ද නම් චෛත්යයෙහි වැඩ වාසය කරන්නේ භික්ෂුන්ට බොහෝසෙයින් මේ ධර්මයෙන් යුක්ත කථාවම කරන්නාහ. මේ ශීලයයි මේ සමාධියයි, මේ ප්රඤාදියයි.’ ශීලයෙහි පිහිටා වඩනලද සමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස ඇත්තේය. සමාධියෙහි පිහිටා වඩනලද ප්රඤාව මහත්ඵල මහානිසංස ඇත්තිය. ප්රඤාවෙන් වඩනලද සිත ආශ්රවයන් කෙරෙහි මිඳෙයි. ඔව්හු නම් කාමාශ්රව, භාවශ්රව, දෘෂ්ටි ආශ්රව අවිද්යා ආශ්රව යනුයි.”

23 කම්මාරපුත්තචුක්ඛත්ථු

එවිට භාග්යවතුන් වහන්සේ හොඟ නම් නුවර කැමති කාලයක් වාසය කොට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථා කළේය. “ආනන්දය, පාචා නම් නුවර යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණෙමිහයි” කියා කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන් වහන්සැයි” කියා ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දුන්නේය. එවිට භාග්යවත්තෙම මහත්වූ භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ හා සමග පාචා නම් නුවර යම් තැනකද එතැනට පැමිණියෝය. එහි භාග්යවතුන් වහන්සේ පාචා නම් නුවර චුක්ඛ නම් කර්මාර පුත්රයාගේ අඹවනයෙහි වාසය කරති.

චුක්ඛ නම් කර්මාර පුත්රතෙම භාග්යවතුන් වහන්සේ පාචා නම් නුවර සම්පයෙහිවූ මාගේ අඹවනොද්යානයෙහි වාසය කරන්නේයයි ඇසුයේමය.

එවිට චුක්ඛ නම් කර්මාර පුත්රතෙම භාග්යවතුන්වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්යවතුන් වහන්සේට මනාකොට වැඳ, එකපැත්තක උන්නේය. එක පැත්තක උන්නාවූ චුක්ඛ නම්

කර්මාර පුත්රයාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්මයෙන් යුත් කට්ඨාසයක් මෙලොව පරලොව වැඩ දක්වා දේශනා කළේය. සිත් පහදවා දේශනා කළේය. සිත තියුණු කළානුය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මයෙන් යුක්තවූ කට්ඨාසයක් මෙලොව පරලොව වැඩ දක්වා දේශනා කරන ලද්දකි. සිත් පහදවන ලද්දකි සිත තියුණු කරන ලද්දකි වූන්දනම් කර්මාර පුත්රයාගේ “ස්වාමීනු භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ හා සමග සෙට දවස මාගේ භෝජනය පිළිගනු මැනවැයි” ආරාධනා කෙළේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ආරාධනාව පිළිගත්තේය. එවිට වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉවසීම දැන උන් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ (ප්රදක්ෂිණ) කොට ගෞරව වශයෙන් ගියේය.

එවිට වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා තෙම ඒ රාත්රිය ගතවූ කල තමන්ගේ ගෙදර මිහිරි කෑම බීම ද බොහෝවූ මාළු සුකර මාංශය (පස්ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධනක් නොහොත් රසායන බෙහෙතක්) මනාකොට පිළියෙල කරවා “ස්වාමීන් වහන්ස, සුදුනම් කරන ලද භෝජනය ඇත්තේය. ඊට කාලයයි” කියා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කාලය දැන්වූයේය එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදය වරුවෙහි නොදීන් හැඳ පොරවා පාත්ර සිවුරු ගෙන භික්ෂු සංඝයා හා සමග වූන්ද නම් කුමාර පුත්රයාගේ ගෙදර යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, පහවනලද ආසනයෙහි වැඩිනුන්නේය. වැඩිහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාට කට්ඨාසයක් මෙසේ කීවේය. “වූන්දය, තා විසින් මාළු සුකර මාංශයක් (පස් ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධනක් නොහොත් රසායන බෙහෙතක්) පිළියෙලකරනලද්දේ වේද, ඒ මාළු ශුකරමාංශයෙන් (පස් ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධනක් නොහොත් රසායන බෙහෙතක්) මා අනුභව කරව. යම්බඳවූ අනිකුත් කෑම බීම ආදියක් පිළියෙලකරන ලද්දේ වේද ඒ අනිකුත් කෑම බීම ආදියෙන් භික්ෂු සංඝයා අනුභව කරවයි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන් වහන්ස,” කියා වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දී, යම් ශුකරමාංශයක් (පස්ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධනක් නොහොත් රසායන බෙහෙතක්) පිළියෙල කරන ලද්දේ වේද, ඒ ශුකර මාංශයෙන් (පස්ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධනක් නොහොත් රසායන බෙහෙතක්) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැළඳවූයේය. යම්බඳවූ අනිකුත් කෑමබීම ආදියක් පිළියෙල කරන ලද්දේවේද, ඒ අනිකුත් කෑමබීම ආදියෙන් භික්ෂු සංඝයා වැළඳවූයේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාට කට්ඨාසයක් මෙසේ කීවේය. “වූන්දය, මා වළඳවා ඉතිරිවූ යම් ශුකර මාංශයක් (පස්ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධනක් නොහොත් රසායන බෙහෙතක්) ඇද්ද, ඒ ශුකර මාංශය (පස්ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධන නොහොත් රසායන බෙහෙත) වළක් හාරා එහි දමන්න යයි” කීවේය. “වූන්දය, දෙවියන් සහිතවූ මරුන් සහිතවූ බමුන් සහිතවූ මහණ බමුණන් සහිතවූ දෙව් මිනිසුන් සහිත වූ සත්ව සමූහයා ඇති මේ සත්ව ලෝකයෙහි තවාගතයන් වහන්සේ හැර ඒ ශුකර මාංශය (පස්ගේ රස යෙදූ මොලොක් ධන නොහොත් රසායන බෙහෙත) යමකු අනුභවකොට නොදීන් දිරිමට පැමිණේද එබඳු පුද්ගලයෙකු මම නොදක්නෙමි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන්වහන්ස,” කියා වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දී බුදුරජාණන් වහන්සේ වළඳවා යම් ශුකර මාංශයක් ඉතිරිවූයේ වේද, ඒ මාංශය වළලවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද, එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නොදීන් වැඳ, එකපැත්තක උන්නේය. එකපැත්තක උන්නාවූ වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්මයෙන් යුක්තවූ කට්ඨාසයක් කරුණු දක්වා සිත් පහදවා සිත තියුණු කරවා වදාරණ ලදුව උන් ආසනයෙන් නැගිට ගියේය.

එවිට වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ ධන වැළඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ලොහිත පක්ඛන්දිකා (රක්ත අතිසාරය) නම්වූ ක්රුරවූ අසනීපයක් හටගත්තේය. මරණය ළංව බලවත්වූ වේදනා ඇතිවූයේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සිතියෙන් යුක්තව දැනම වේදනා නැවැත්වීම වශයෙන් ඔබ්මොබ නොහැරෙමින් ඒ වේදනාව ඉවසා සිටියේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට කට්ඨාසයක් මෙසේ කීවේය. ‘එව, යම්හ කුසිහාරා නම් නුවර යම් තැනකද එතැනට යමුයයි’ කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන් වහන්ස,” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයාගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්නේය. ‘වූන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ ආහාර වළඳ උත්සාහවත්තවූ බුදුරජා තෙම මරණය ළංවූ ඉතා බලවත්වූ අසනීපය දැනුනේයයි’ කියා මා විසින් අසනලද්දේය. වළඳ වදාරණ ලද ශුකර මාංශය හේතුකොටගෙන

බුදුරජානන් වහන්සේට ඉතා බලවත්වූ රෝගයක් හටගත්තේය. නිතර පවත්නා විරේචන රෝගය ඇත්තාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුසිනාරා නුවරට යනු කැමැත්තෙමි” කියා.

24 පාඨියාහරණං

එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මගින් ඉවත්ව එක්තරා ගසක් මුලකට පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, තෙපි මගේ සගල සිව්‍ර සතරට නවා ආසනයක් කොට පනවව, ආනන්දය, ක්ලාන්තවූයෙමි නිදාගනිමි” කීවේය.

“එසේය, ස්වාමීන්වහන්සැයි” කියා ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දී සගල සිව්‍ර සතරට නවා ආසනයක් කොට පැනවීය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පනවනලද ඒ ආසනයෙහි වැඩ උන්න. වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, තෙපි මට පැන් ගෙනව. ආනන්දය, පිපාසිතයෙමි පැන් බොන්නෙමි” කීවේය.

මෙසේ කී කල ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ දැන්වුවේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, දැන් පන්සියයක් පමණ ගැල් ඉක්ම ගියාහුය. ගැල් රෝදවලින් කැඩීගිය ස්වල්පවූ ඒ ජලය කැළඹී බොරව ගලා යන්නේය. ස්වාමීන් වහන්ස, පැහැදී දිය ඇත්තාවූ රසවත්වූ මිහිරි වතුර ඇත්තාවූ ඉතා සිහිල් වතුර ඇත්තාවූ මනාවූ තොට ඇති සිත් ප්රිය කරන්නාවූ මේ කකුත්ටා නම් ගඟ ඉතා නුදුරු වන්නීය. එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පැන්ද පානය කරන්නේය. ශරීරයද සිහිල් කරන්නේයයි” කියා දැන්වුවේය. දෙවෙනි වරද තුන්වෙනි වරද භාග්‍යවත්තෙම ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය.

“ආනන්දය, තෙපි මට පැන් ගෙනව. ආනන්දය, පිපාසිත යෙමි. පැන් පානය කරන්නෙමි” කීවේය. “එසේය ස්වාමීන් වහන්ස, කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දී පාත්රය ගෙන ඒ කුඩා ගංගාව යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. එකල්හි ගැල් රෝදවලින් කැපෙන ලද්දවූ කැළඹී බොරව ගලා යන්නාවූ ඒ ඉතා කුඩා ගංගාව ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමීපයට එළඹෙන කල්හි ප්රසන්නව විශේෂයෙන්ම ප්රසන්නව නොකැළඹී පැහැදී ගලා යන්නීය.

එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේවූ සිතෙක් වූයේය. “තථාගතයන් වහන්සේගේ මහත්වූ සෘද්ධි ඇති බව මහත්වූ ආනුභාව ඇති බව ඒකාන්තයෙන් පුදුම වන්නේය. ඒකාන්තයෙන් ඉතා පුදුම වන්නේ මය. ‘ගැල් රෝදවලින් කැපී ගියාවූ කැළඹී බොරව ගලා යන්නාවූ කුඩාවූ ගංගාව මා පැමිණි කල්හි ප්රසන්නව පැහැදී ගලා යන්නේයයි’ කියා පාත්රයෙන් පැන ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද, එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ දැනුම් දුන්නේය. ‘ස්වාමීන් වහන්ස, තථාගතයන් වහන්සේගේ මහත්වූ සෘද්ධි ඇති බව, මහත්වූ ආනුභාව ඇතිබව පුදුම වන්නේය. ස්වාමීන් වහන්ස, ඉතා පුදුම වන්නේමය. ස්වාමීන් වහන්ස, ගැල් රෝද වලින් කැපෙන ලද්දවූ කැළඹී බොරව ගලන්නාවූ ඉතා කුඩාවූ ගංගාව දැන් මා පැමිණි කල ප්රසන්නව නොකැළඹී පැහැදී ගලා යන්නීය. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, පැන් වැළඳුව මැනව, තථාගතයන්වහන්ස, පැන් වැළඳුව මැනවයි” කීවේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පැන් වැළඳුවේය.

25 පුක්කුසමල්ලපුත්තවත්ථු

එකල ආළාරකාලාම නම් තවුසාගේ ශ්රාවකවූ පුක්කුස නම් මල්ල රාජ පුත්රයෙක් කුසිනාරා නුවරින් පාලා නම් නුවරට යන දීර්ඝ මාර්ගයට පැමිණියේ වෙයි. පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්ර තෙම එක්තරා ගසක්මුල වැඩ උන්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුටුයේය. දැක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එක්පැත්තක හුන්නේය. එක් පැත්තක හුන්නාවූ පුක්කුස නම් මල්ල රාජ පුත්රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, පුදුමයකි, ස්වාමීන් වහන්ස, පෙර නුවු දෙයක, ස්වාමීන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් ප්රවීරජීතයෝ (මහණවූ තැනැත්තෝ) මෙවැනි ශාන්තවූ නැසිරිමෙන් යුක්තව වාසය කරන්නාහු වෙති. පෙර මෙබන්දෙක් වූයේය. ස්වාමීන් වහන්ස, ආළාරකාලාම නම් තාපසතෙම දීර්ඝමාර්ගයක ගමන්

කරන්නේ මඬින් ඉවත්ව මාර්ගයට නුදුරු එක්තරා ගසක් මුල දවල් වාසය කරමින් උන්නේය. එවිට ස්වාමීනි ගැල් පන්සියයක් පමණ ආළාරකාලාම නම් තාපයන්ගේ සමීපයෙන්ම ගියානුය. එවිට ස්වාමීනි, එක්තරා පුරුෂයෙක් ඒ ගැල් පන්සියයගේ පසුපස්සෙහි එන්නේ ආළාරකාලාම නම් තාපස තෙම යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, ආළාරකාලාම නම් තාපසයන්ට මෙසේ කීයේය. “කිමෙක්ද? ස්වාමීනි, පන්සියයක් පමණ ගැල් යන්නා දුටුවේදැයි” ඇසුවේය. “ඇවැත්, නුදුටුයෙමි” කීයේය. “කිමෙක්ද? ස්වාමීනි, එහි ශබ්ද ඇසුවේදැයි” ඇසීය. ඇවැත්, මම ශබ්දයද නොඇසුවෙමි” කීයේය. “කිමෙක්ද? ස්වාමීනි, එකල්හි නිදාගෙන සිටියේදැයි” ඇසුවේය. “ඇවැත්, මම නිදාගෙන නොසිටියෙමි” කීයේය. “කිමෙක්ද? ස්වාමීනි, සිත ඇතිව සිටියේදැයි” ඇසුවේය. “එසේය, ඇවැත්” කීයේය. ස්වාමීන් වහන්ස, නිදා නොගෙන සිත් ඇතිව විසුවා වූ ඒ නුඹවහන්සේ සමීපයෙන් ගියා වූ පන්සියයක් පමණ වූ ඒ ගැල් නුදුටුයෙහිද? ඒ ගැල් හඬද නොඇසුයෙහිද? එසේද වුවත් ස්වාමීනි නුඹවහන්සේගේ සගළ සිවුර දුටුවලෙන් ගැටසිගත්තේදැයි” ඇසුවේය. “ඇවැත් එසේය” කීයේය. එවිට ස්වාමීන් වහන්ස, ඒ පුරුෂයානට මෙසේ වූ සිතෙක් වූයේය” පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් පුදුමයෙක.

“පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ඉතා පුදුමයක් වන්නේය. පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ජර්විරජ්ජිතයෝ මෙබඳු ශාන්ත වූ සිතියෙන් යුක්තව වාසය කරන්නානුය. යම් බඳවූ නිදානොගෙන සිතින් යුක්තව විසුවා වූ ඒ නුඹවහන්සේගේ සමීපයෙන් ගියා වූ පන්සියයක් පමණ වූ ඒ ගැල් නොදක්නේය ගැල් හඬද නොඇසන්නේයයි කියා ආලාරකාලාම නම් වූ තවුසා කෙරෙහි මහත් වූ පැහැදීම ජරකාශ කිරීමෙන් ජරශංසාකොට ගියේය,

“පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, යමෙක්තෙම සිතින් යුක්තව නොතිද නිදම තමන්ට සමීපව ගියා වූ පන්සියයක් පමණ ගැල් නොදක්නේ වේද, එහි පවත්නා ගැල් හඬ නොඇසන්නේ වේද, අනිකුත් යමෙක් සිතින් යුක්තව නොතිද නිදම මහත් වූ වර්ෂාව වස්නා කල්හි එසේ වස්නාලද වර්ෂා ජලය පෘථිවියෙහි පැතිර එකලාව ගළා යන කල්හි මහත් වූ ඒ වර්ෂාවන්ගේ අතරින් අතර විදුලිය පැහැර පවත්නා කල්හි හයානක වූ සෙනහඬ පවත්නා කල්හි නොදක්නේවේද? ඒ මේස ගර්ජනාදී ශබ්දය නොඇසන්නේ වේද, ඒ කුමකැයි සිතන්නෙහිද? මේ දෙයාකාරයෙන් කවර කාරණයක් ඉතා දුෂ්කර හෝ වේද, අපහසුවෙන් හෝ වන්නේ වේදැයි” ඇසුවේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, කියනලද ගැල් පන්සියයක් හෝ ගැල් හයසියයක් හෝ ගැල්හත්සියයක් හෝ ගැල් අටසියයක් හෝ ගැල් නවසියයක් හෝ ගැල් දහසක් හෝ කුමක් කරන්නානුද යම් ජර්විරජ්ජිතයෙක් (මහණෙක්) සිත් ඇත්තෙක්ව නොතිද නිද මහත් වැසිවසින කල්හි අහස ගොරවන කල්හි විදුලිකොටන කල්හි නොදක්නේද, ශබ්දය නොඇසන්නේ වේද, යන දෙයාකාරයෙන් එසේ වස්නා ලද වර්ෂා මේස ගර්ජනාදීන්ගේ නොදැක්ම හා එහි පවත්නා ශබ්ද නොඇසීම යයි කියනලද මේ කාරණයම ඉතා දුෂ්කර වන්නේය. අපහසු වන්නේයයි” කීයේය.

“පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, මම එක්තරා කාලයෙක්හි ආතුමා නම් නුවර සමීපයෙහි වූ භූසාගාර (ගොයම් පාගන ගෙයක-කමතක) වාසය කෙරෙමි. එකල මහත් වර්ෂාව වසින කල්හි අතරතර විදුලිය පැහැර පවත්නා කල්හි, මහත් හෙන පුපුරන කල්හි භූසාගාර නම් මා වසන ස්ථානය සමීපයෙහි වූ කුඹුරෙහි සීසාන්නා වූ ගොවියන් දෙදෙනෙකු හා ගොත් සතර දෙනෙක්ද ගෙන වැදීමෙන් නැසුණානුය. එවිට පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, ආතුමා නුවරින් මහාජන සමූහයා තික්ම ගොවියන් දෙදෙන හා ගොත් සතර දෙන යම් තැනක නැසුණානු වෙද්ද, එතැනට පැමිණියේය. එකල පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, මම භූසාගාරයෙන් (කමතෙත්) පිටතට තික්ම කමතෙහි දෙරටුව සමීපයෙහි අවකාශ ඇති ස්ථානයේ සක්මන් කෙරෙමි. එවිට පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, එක්තරා පුරුෂයෙක් ඒ මහත් වූ ජන සමූහයා කෙරෙන් තික්ම මම යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය, පැමිණ, මට හොඳින් වැඳ එකපැත්තක සිටියේය. පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, එකපැත්තක සිටියා වූ ඒ පුරුෂයාට මම මෙසේ කීයෙමි.

‘ඇවැත්, මේ මහාජන සමූහයා රැස්වූයේ කුමක් පිණිසදැයි’ කියා ඇසුවේ ‘ස්වාමීන්වහන්ස, දැන් වනාහි මහත් වැසිවසින කල්හි විදුලිකොටමින් හෙන පුපුරන කල්හි හෙන වැදීමෙන් ගොවියන් දෙදෙනෙකු හා ගොත් සතර දෙනෙක්ද නැසුණානුය. ඒ කාරණයෙන් මෙතැන්හි මේ මහාජන සමූහයා රැස්වූයේයයි’ කීයේය. ‘ස්වාමීන්වහන්ස, නුඹවහන්සේ කොතන සිටියේදැයි?’ ඇසුවේ ‘ඇවැත්නි, මම මෙහි උන්නෙමි කිමි’ කිමෙක්ද? ‘ස්වාමීන්වහන්ස, ඒ මහත් වර්ෂාව හා විදුලිකෙටීම ආදිය දුටුවේදැයි’ ඇසුවේය.

‘ඇවැත්නි, මම හුදුවෙමි කිමි කිමෙක්ද? ස්වාමීන් වහන්ස, එහි පවත්නාලද ශබ්දය ඇසුණේදැයි’ ඇසුවේය. ‘ඇවැත්නි, මම ඒ ශබ්දයද නොඇසුයෙමි’ කිමි ‘කිමෙක්ද ස්වාමීනි, නිදගෙන සිටියේදැයි’ ඇසුවේය. ‘ඇවැත්නි, මම නිදගෙන නොසිටියෙමි’ කිමි. කිමෙක්ද? ස්වාමීනි, සිතින් යුක්තව සිටියේදැයි’ ඇසුවේය. ‘එසේය, ඇවැත්නි’ කියෙමි. ස්වාමීන් වහන්ස, හුඹවහන්සේ ඒ මහත් වැසිවසින කල්හි විදුලි කොටමින් හෙන පුපුරන කල්හි ඒ විදුලිකෙටීම ආදිය නොමදුවේද? එහි පවත්නාලද ශබ්දයද නොඇසුවේදැයි’ ඇසුවේය. ‘එසේය, ඇවැත්නි කිවෙමි. එවිට ඒ පුරුෂයාහට මෙවැනි කල්පනාවක් වූයේය. ‘පින්වත්නි ඒකාන්තයෙන් පුදුමයෙක පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ඉතා පුදුම වන්නේය. පින්වත්නි, මහත්වූ වැසිවසිද්දී විදුලි කොටද්දී හෙනපුපුරද්දී ඒ නොදැක නොආසා ඒකාන්තයෙන් මහණු වූ තැනැත්තෝ එවැනි ශාන්තවූ විහරණයෙන් යුක්තව වාසයකරන්නාහුය’ කියා මා කෙරෙහි මහත්වූ පැහැදීම ජරකාශකොට මට මනාකොටවැඳ (ජරදක්මිණාකොට) ගෞරව දැක්වීමෙන් ගියේයයි” කීවේය.

මෙසේ කී කල පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ දැන්නුවේය. “ස්වාමීනු භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස, ඒ මම ආභාරකාලාම නම් තාපසයන් කෙරෙහි මාගේ යම් පැහැදීමක් ඇද්ද ඒ පැහැදීම මහත්වූ සැකසුළඟෙහි හෝ හරිමි. ශිෂ්ටවූ චතුරසැකිපාර ඇති ගංගාවක හෝ හරිමි” කියා මෙසේ දැන්නුවේය. “ස්වාමීනු භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස, ඉතා යහපත, ස්වාමීනු භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස, ඉතා යහපත, ස්වාමීන්වහන්ස, යටිකුරු කොට තබනලද භාජනයක් යම්සේ උඩුකුරුකොට තබන්නේ හෝ වේද, යටපත් වූවක් යම්සේ එලිදරව්කොට තබන්නේ වේද, මංමුළාවෙකුහට යම්සේ මාර්ගය කියන්නේ හෝ වේද, ‘අන්ධකාරයෙහි ඇස් ඇත්තෝ රූපාදී අරමුණු දකිත්වා’ යි තෙල් පහනක් යම්සේ දල්වා තබන්නේ හෝ වේද, එමෙන් භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ධර්මය, වදුරණ ලද්දේය ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ධර්මයද මහාසංඝයාද සරණකොටයෙමි. ස්වාමීන්වහන්ස අද පටන් ජීවිතාන්තය දක්වා සරණ ගියා වූ උපාසකයෙකුකොට මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරාගනිත්වායි” කීවේය.

එවිට පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රතෙම එක්තරා පුරුෂයෙකුහට කථාකර මෙසේ කීවේය. “පුරුෂය, තෝ යව මාගේ පෙරවීමට සුදුසු වූ රන්වන්වූ සියුම්වූ සිනිඳු වස්ත්රදෙක ගෙන එවයි” කීයේය. “එසේය, වහන්සැ” කියා ඒ පුරුෂ තෙම පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රයාගේ වචනයට උත්තර දී ඒ රන්වන් වස්ත්රදෙක ගෙනවුත් දුන්නේය. එවිට පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රතෙම ඒ රන්වන්වූ සියුම්වූ සිනිඳු වස්ත්ර දෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙතට ගෙනගොස් “ස්වාමීන් වහන්ස, මාගේ මේ පෙරවීමට සුදුසු වූ රන්වන්වූ සියුම්වූ සිනිඳු වස්ත්රදෙකය ස්වාමීන් වහන්සේ, මට අනුකම්පා පිණිස එය පිළිගනිත්වායයි කීවේය. “පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රය, එසේව නම් එක් වස්ත්රයකින් මා හැඳවීම කරව. එකකින් ආනන්දයන් හන්දව” කියා දැන්නුවේය. “එසේය, ස්වාමීන්වහන්සැ” කියා පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දී එක් වස්ත්රයකින් බුදුරජාණන් වහන්සේද එකකින් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේද හන්දවයි. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රයාට දැනුම් කථාවකින් කරුණු දැක්වූහ, සමාදන් කරවූහ, සිත තියුණු කරවූහ, සිත පැහැද වූහ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කරුණු දක්වන ලද්දවූ සමාදන් කරවන ලද්දවූ සිත තියුණු කරවන ලද්දවූ පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රතෙම උන් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ (ජරදක්මිණාකොට) ගෞරවයෙන් ගියේය.

එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම පුක්කුස නම් මල්ලරාජ පුත්රයා ගිය නොබෝ වේලාවකින් ඒ සියුම් සිනිඳු රත්රන් පාට වස්ත්ර දෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී ඔරියට එළවූයේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඔරියට පලඳවනලද ඒ රත්පාටවූ වස්ත්රදෙක ගිනිදැල් නැති ගිනි අගුරුමෙන් ඇතුලත දීප්තියෙන් බබලන්ට විය. එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ දැන්නුවේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, පුදුමයකි, ස්වාමීන් වහන්ස, ඉතා පුදුමයක්මය. ස්වාමීන් වහන්ස, තථාගතයන් වහන්සේගේ හමේ පාට සෑම කල්හි ඉතා පිරිසිදුවන්නේය, ස්වාමීන් වහන්ස මේ රත්රන් පාටවූ සියුම් සිනිඳු වස්ත්ර දෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී ඔරියට පැලඳවූයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී ඔරියට පලඳවන ලද්දවූ ඒ වස්ත්ර දෙක (විතච්චිකංගාරයක්මෙන්) ගිනිදැල් නැති ගිනි

අගුරුමෙන් දීප්තිමත්ව බබළන්නේයයි” දැන්නුවේය. ‘ආනන්දය, ඒ කාරණය එසේමය, ආනන්දය, කල්දෙකක්නිම තථාගතයන් වහන්සේගේ නමේපාට බොහෝ පිරිසිදුව බබළන්නේය. ඒ කවර නම් කාලදෙකකද? ආනන්දය, තථාගත තෙම යම් රාත්රියෙක්හි ඉතා උතුම්වූ සමයක් සම්බෝධය මනා කොට අවබෝධ කරන්නේ වේද, යම් රාත්රියෙක්හි අනුපාදිශෙෂ නිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන් පාන්නේ වේද ආනන්දය මේ කාල දෙකෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ නමේ පාට අතිශයින්ම පිරිසිදුව බබළන්නේය. ආනන්දය, අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි (කාල කොටසේදී) කුසිනාරා පුරය අසලවූ මල්ල රජ දරුවන්ගේ උපවර්තන නම් සල් වනයෙහි යමක සල් ගස් දෙක අතරෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම වන්නේයයි” කීවේය. ‘ආනන්දය, එව, යම්ක කකුත්ථා නම් ගඟ යම් තැනකද එතනට පැමිණෙමිනයි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන්වහන්ස, යයි” කියා ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දුන්නේය.

රත්තර්න් පාටවූ සිහිඳු වස්තර දෙකක් පුක්කුස නම් මල්ල රාජ පුත්රයෙක් පිළිගැන්වීය. ඒ රත්තර්න් පාටවූ වස්තර දෙකෙන් පොරවන ලද්දවූ ශාස්තෘන් වහන්සේ රත්තර්න් පාටින් දීප්තිමත්ව අතිශයින් බබළන්නාහ. එවිට භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත්වූ භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ හා සමග කකුත්ථා නම් ගංගාව යම් තැනකද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ, කකුත්ථා නම් ගඟට බැස පැන් නහා පැන් පානයකොට එයින් ගොඩ නැඟී අඹවනය යම් තැනකද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් වූන්දක ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “චුන්දකය, තෙපි මාගේ සගළ සිවුර සතර පටක් කොට ආසනයක් පනවව, චුන්දකය, ක්ලාන්තවෙමි, සයනය කරන්නෙමි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන්වහන්ස,” කියා ආයුෂ්මත්වූ චුන්දක ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තරදී සගළ සිවුර සතර පටක් කොට ආසනයක් පැනවූයේය. එවිට භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේ දකුණු ශ්රීපාදය උඩ වාම ශ්රීපාදය තබා සිහිනුවණින් යුක්තව නැගිටින වේලාව සිතා දකුණැලයෙන් උතුම්වූ සිංහසෙය්යාවෙන් (සිංහයෙකුගේ නිඳීමට බඳු ආකාරයෙන්) සැතපුණේය. ආයුෂ්මත්වූ චුන්දක ස්ථවිරයන්වහන්සේද එහිම භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉදිරියෙහි නුන්නේය.

මේ සත්ව ලෝකයෙහි කිසිවෙකු හා සම කළ නොහැකි තථාගතවූ දෙව් මිනිසුන්ට ගුරුවූ බුදු රජ තෙම ක්ලාන්ත ස්වභාවය ඇත්තේ පැහැදි දිය ඇත්තාවූ රසවත්වූ, මිහිරි වතුර ඇත්තාවූ කකුත්ථා නම් ගංගාවට පැමිණ ගඟට බැස ගත්තේය.

පැන් නහා, පැන් පානයකොට, භික්ෂුසංඝයා වහන්සේගේ මධ්යයෙහි දෙව් මිනිසුන්ට ගුරුවූ බුදුරජ තෙම ගඟින් ගොඩ නැඟී මේ සුවාසුදහසක් ධර්මස්කන්ධයන් දෙශනා කිරීම් වශයෙන් පවත්වන්නාවූ මහාසාමිවූ භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේ අඹවනයට පැමිණියේය.

චුන්දක ස්ථවිරයන්වහන්සේට කථාකොට, “මට සයනය කිරීම පිණිස සගළ සිවුර සතර පටක් කොට ආසනයක් අතුරවයි” කීවේය. සර්වඥයන් වහන්සේ විසින් මෙහෙයන ලද ඒ චුන්දක ස්ථවිර තෙම වහාම සගළ සිවුර සතර පටක් කොට ආසනයක් පැනවූයේය. ඉතා ක්ලාන්ත ස්වභාවය ඇති ශාස්තෘන් වහන්සේ පනවන ලද ඒ ආසනයෙහි සයනය කළේය. චුන්දක ස්ථවිරයන් වහන්සේද බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ඉදිරියෙහිම නුන්නේය.

එවිට භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන්වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයානට “යම් බඳු වූ තාගේ අන්තිම පිණ්ඩපාතය වදළ තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පා වදළ සේකැයි” කිසි පසුතැවිල්ලක් වන්නේ නම් ඒ ඔහුට අලාභයක් වන්නේය. ඔහු විසින් අයහපතක් ලබන ලද්දේය. එහෙයින් ආනන්දය, චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ පසු තැවිල්ල මෙපරිද්දෙන් දුරු කටයුත්තේය. “චුන්දය යම් බඳු වූ තාගේ අන්තිම පිණ්ඩපාතය වදළ තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන්පා වදළ සේක් වේද, එය තොපට ලාභයක් වන්නේය. එයින් තොප විසින් යහපතක්ම ලබන ලද්දේය. ඇවත්වූ චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රය, සමවූ සමවිපාක ඇත්තාවූ අභිකුත් පිණ්ඩපාත යන්ට වඩා ඉතා මහත් ඵල මහානිසංස ඇත්තාවූ පිණ්ඩපාත දෙකක් වන්නාහුයයි කියා භාග්ග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සම්මුඛයෙන්ම අසනලදී. සම්මුඛයෙන්ම පිළිගන්නා ලද්දේය. ඒ පිණ්ඩපාත දෙක නම් කවරේද? තථාගත තෙම යම් පිණ්ඩපාතයක් වදළ ඊට වඩා උතුම් දෙයක් නැතිවූ සමයක් සම්බෝධය මනාකොට අවබෝධ කිරීම් වශයෙන් ලොවුතුරා බුදුවනසේක්ද, යම් බඳු පිණ්ඩපාතයක් වදළ තථාගතයන්

වහන්සේ අනුපාදිශෙෂ නිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන් පා වදාරණයේක්ද යන මේ පිණිස පාත දෙක සම සමවූ එල ඇති වන්නාහුය. සෙසු පිණිස පාතයන්ට වඩා අතිශයින් මහත්වල මහානිසංස වන්නාහුය කියායි ආයුෂ්මත්වූ චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා විසින් ආයුෂය පිණිස පවත්නා කුසල කර්මයක් රැස් කරන ලද්දේය. ආයුෂ්මත් චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා විසින් ශරීර වර්ණය පිණිස පවත්නා කුසල කර්මයක් රැස් කරන ලද්දේය ආයුෂ්මත් චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා විසින් දිවිය මනුෂ්‍යාදී සැප පිණිස පවත්නා කුසල කර්මයක් රැස්කරන ලද්දේය. ආයුෂ්මත් චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා විසින් යස පිරිවර සම්පත්තිය පිණිස පවත්නා කුසල කර්මයක් රැස්කරන ලද්දේය. ආයුෂ්මත් චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා විසින් ස්වර්ග සම්පත්තිය පිණිස පවත්නා කුසල කර්මයක් රැස් කරන ලද්දේය. ආයුෂ්මත් චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයා විසින් අධිපති භාවය පිණිස පවත්නා කුසල කර්මයක් රැස්කරන ලද්දේය. යනුවෙන් චුන්ද නම් කර්මාර පුත්රයාගේ පසුතැවිල්ල මෙසේ දුරු කටයුත්තේයයි” කීවේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණය දැන ඒ ඒ වේලාවෙහි මේ පරිනි වාක්‍යය පහළ කළේය.

“දන් දෙන්නාහට පිං වැඩෙන්නේය. ශීල සංවරයෙන් සංවරවූවහුට පස් ආකාරවූ චෛර නොවැඩෙන්නාහුය. ඤාණ සම්පන්න පුද්ගලතෙම ලාමකවූ අකුසලය දුරු කරන්නේය. රාග ද්වේෂ මොහාදිය ක්ෂයකිරීම හේතුකොටගෙන ඒ තථාගත තෙම පරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවියේය” කියා වදාළේය.

හතරවෙනි ධනුවර නිමියේය.

26 යමකසාලා

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, එව, යමින, නිරිඤ්ඤවතී නම් ගංගාවගේ එගොඩ ඉවුර යම් තැනෙක්හිද කුසිනාරා නුවර මල්ලව රජුගේ උපවර්තන නම්වූ සල්වනය යම්තැනකද එතනට පැමිණෙමිනයි” කීවේය “එසේය, ස්වාමීන් වහන්ස” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්නේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත්වූ භික්ෂු සංඝයා හා සමග නිරිඤ්ඤවතී නම් ගංගාවගේ එගොඩ ඉවුර යම්තැනකද කුසිනාරා නුවර මල්ලව රජුගේ උපවර්තන නම් සල් වනය යම් තැනකද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, තෙපි මට යමක සල් ගස් දෙදෙන අතුරෙහි නිස උතුරට තබා ආසනයක් පනවව, ආනන්දය, ඉතා ක්ලාන්තයෙමි, සයනය කරමි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන් වහන්සැ” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තරදී යමක සල්ගස් අතුරෙහි උතුරට නිස තබා ආසනයක් පැණවූයේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකුණු ශ්රීපාදය උඩ වම් ශ්රීපාදය තබා සිති නුවණින් යුක්තව දකුණැලයෙන් සිංහසෙය්යාවෙන් (සිංහයෙකුගේ නිදීමට බඳු නිදීමෙන්) සැතපුණේය.

එකල යමක සල්ගස්දෙක සැමතැනම අකාලයට පිපුන මල්වලින් ගැවසීගත්ත. ඒ ගස් දෙවියන් විසින් සොලවන ලදුව තථාගතයන් වහන්සේට පූජා පිණිස තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත මල් වගුරුවන්නාහුය. බොහෝසෙයින්ම මල් අතුලක් මෙන් වගුරුවන්නාහුය. නිරන්තරයෙන් භාත්පස මල් වගුරුවන්නාහුය දිවියමය වූ පරසතු මදරා මල්ද අහසින් වැටෙන්නාහුය. ඒ අහසින් වන්නාවූ දිවිය මල්ද තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත වැටෙන්නාහුය. බොහෝසෙයින් මල් අතුලක් මෙන් වගුරුවන්නාහුය. නිරන්තරයෙන් භාත්පස වගුරු වන්නාහුය. තථාගතයන් වහන්සේට පූජා පිණිස දිවියමයවූ සඳුන් කුඩුද අහසින් වැටෙන්නාහුය. ඒ දිවිය සඳුන් කුඩුද තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත විසිරෙන්නාහුය. බොහෝ සෙයින්ම සඳුන් සුණු අතුලක් මෙන් වගුරුවන්නාහුය. නිරන්තරයෙන්ම භාත්පස වගුරුවන්නාහුය. තථාගතයන් වහන්සේට පූජා පිණිස දිවියමයවූ පංචතුර්යය නාදයෝද ආකාශයෙහි පවත්වන්නාහුය. තථාගතයන් වහන්සේට පූජා පිණිස දිවියමය ගීතිකාද අහසෙහි පවත්නාහුය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, යමක සල්ගස් දෙදෙන අකාලයට පිපුන මල් වලින් ගැවසී ගත්ත. ඒ ගස් තථාගතයන් වහන්සේට පූජා

පිණිස තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත මල් වගුරුවන්හිනි. බොහෝ සෙයින්ම මල් අතුලාක් මෙන් වගුරුවන්හිනි. දිව්‍යමය පරසතු මදුරා මල්ද අහසින් වැටෙන්නාහුය. තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත විසුරුවන්නාහුය. බොහෝ සෙයින් මල් අතුලාක් මෙන් වගුරුවන්හිනි. නිරන්තරයෙන් නැවත නැවත වගුරු වන්නාහුය. තථාගතයන් වහන්සේට පූජා පිණිස දිව්‍යමයවූ සඳුන් කුඩුද අහසින් වැටෙන්නාහුය. ඒ දිව්‍ය සඳුන් කුඩුද තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත වැටීරෙන්නාහුය. බොහෝසෙයින්ම සඳුන් සුණු අතුලාක් මෙන් වගුරුවන්නාහුය. නිරන්තරයෙන්ම නැවත නැවත වගුරුවන්නාහුය. තථාගතයන් වහන්සේට පූජා පිණිස දිව්‍යමය ගීතිකාද අහසෙහි පවත්නාහුය ආනන්දය, මෙතෙක්වූ පූජාවෙන් තථාගත තෙම සත්කාර කරන ලද්දේ නම් නොවන්නේය. ගරු කරන ලද්දේද නොවන්නේය සිතින් බුහුමන් කරන ලද්දේත් නොවන්නේය. පූජා කරන ලද්දේත් නොවන්නේය. උපස්ථාන කිරීම් වශයෙන් පුදන ලද්දේත් නොවන්නේය. ආනන්දය, යම්කිසි හික්මුවක් හෝ හික්මුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ නව විධවූ ලොකෝත්තර ධර්මයට අනුව පිළිපදිමින් වාසය කරන්නේ වේද, සුදුසු මාර්ගයෙහි ධර්මයට අනුකූලව හැසිරෙන්නේ වේද, ඒ පුද්ගලතෙම තථාගතයන් වහන්සේට සත්කාර කරන්නේ වෙයි, ගරු කරන්නේද වෙයි, සිතින් බුහුමන් කරන්නේද වෙයි. පූජා කරන්නේද වෙයි, උතුම්වූ පූජාවෙන්ද පුදන්නේ වෙයි. ආනන්දය, එහෙයින් ධර්මානුධර්ම හැසිරීමෙන් යුක්තව වාසය කරමිනි. නිවනට සුදුසු ජරිතිපත්තියෙහි යෙදී අනුධර්මවාරිව වාසය කරමිනයි කියා ආනන්දය තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු වන්නේයයි” දේශනා කළේය.

27 උපවාණත්ථෙරො

එසමයෙහි ආයුෂ්මත්වූ උපවාන ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පවත් සලමින් භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ඉදිරියේ සිටියේ වෙයි.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ උපවාන ස්ථවිරයන්ට “මහණ තෝ මාගේ ඉදිරියෙහි නොසිට ඉවත් වෙවයි” කීවේය. එවිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේවූ සිතිවිල්ලක් වූයේය. “මේ ආයුෂ්මත්වූ උපවාන ස්ථවිරතෙම ඉතා බොහෝ කාලයක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උපස්ථාන කරනලද කෙනෙකි. සමීපයෙහි කිට්ටුව හැසුරුණේය. එසේද වුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් මේ අන්තිම කාලයෙහි “මහණ, මාගේ ඉදිරියෙහි නොසිට ඉවත්වෙවයි” ආයුෂ්මත්වූ උපවාන ස්ථවිරයන් ඉවත් කළේය. ඊට හේතු කවරේද? ඊට කාරණය කවරේද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ‘මහණ, මාගේ ඉදිරියෙහි නොසිට ඉවත් වෙවයි’ කියා යම්බඳුව මේ ආයුෂ්මත් උපවාන ස්ථවිරයන් ඉවත්කළේදැයි” කියා සිතුවේය.

එවිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැලකළසේක. “ස්වාමීන් වහන්ස, මේ ආයුෂ්මත්වූ උපවාන ස්ථවිර තෙම ඉතා බොහෝ කාලයක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උපස්ථාන කළ කෙනෙකි. සමීපයෙහි කිට්ටුව හැසුරුණේය. එසේද වුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ‘මහණ, මාගේ ඉදිරියෙහි නොසිට ඉවත්වෙවයි’ කියා ආයුෂ්මත්වූ උපවාන ස්ථවිරයන් ඉවත්කර වදළසේක්ද, ඊට හේතුව කවරේද, ඊට කාරණය කවරේදැයි” ඇසුවේය. “ආනන්දය, බොහෝ සෙයින් දසදහසක් සක්වල දෙවියෝ තථාගතයන් වහන්සේ දක්නා පිණිස රැස්වූවාහුය. ආනන්දය, කුසිනාරා නුවර පටන් මල්ල රජුන්ගේ උපවර්තන නම් සාලවනය දක්වා නාත්පසින් දෙළොස් යොදුනක් පමණ තනි අස්ලොම් අගක් හෙලාලන පමණ තැනකුද මහෙශාක්‍යය (උසස්) දෙවියන්ගෙන් හිස් ප්රදේශයක් නැත්තේය. ආනන්දය, දෙවියෝ මෙසේ අගුණ කියන්නාහුය. ‘තථාගතයන් වහන්සේ දක්නා පිණිස දුර සිට එන ලදුමින. මේ ලොකයෙහි අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධවූ තථාගතවරයෝ යම්කිසි දීර්ඝ කාලයකින්ම උපදනාහුය. අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි (කාල කොටසෙහි) තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම වන්නේය. මේ මහා බලසම්පන්න හික්මුවද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉදිරියෙහි අවුරාගෙන සිටියි. අපි අවසාන කාලයෙහි තථාගතයන් වහන්සේ දක්නට නොලබමිනයි’ දෙවියෝ අගුණ කියන්නේයයි” කීවේය.

“ස්වාමීවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ දෙවියෝ ඔබ වහන්සේ ගැන කුමක් සිතවදැයි” ඇසුවේය. “ආනන්දය, අහසෙහි පොළොවක් මවා එය පොළවයයි හඟින්නාවූ දෙවි කෙනෙක් ඇත්තාහුය, ඒ

දෙවියෝ 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිවන් පා වදාරණ සේකැයි' කියා හිසකෙස් විසුරුවාගෙන හඬන්නාහුය. 'සුගතයන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිවන් පා වදාරණ සේකැයි' කියා හිස අත් බැඳගෙන මහා සෝකයෙන් හඬන්නාහුය. ලෝකයෙහි පසැස් ඇත්තාවූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉතා වහාම අතුරුදහන් වන්නේ යයි කියා මැදින් කැඩුනාක් මෙන් ඵතන මෙතන වැටෙන්නාහුය. පෘථිවියෙහි වැටෙන්නාහුය, හැපෙන්නාහුය, පෙරළෙන්නාහුය. ආනන්දය, පෘථිවියෙහි දෙවියන්ට පිහිටිය හැකිසේ පොළොව මවාගත් දෙව්කෙනෙක් ඇත්තාහුය. ඒ දෙවියෝ 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිවන් පා වදාරණ සේකැයි' කියා හිසකෙස් විසුරුවාගෙන හඬන්නාහුය. 'සුගතයන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිවන් පා වදාරණ සේකැයි' කියා හිස අත් බැඳගෙන මහා සෝකයෙන් හඬන්නාහුය. 'පසැස් ඇත්තාවූ බුදුරජාණන් වහන්සේ වහා අතුරුදහන් වන්නේයයි' කියා මැදින් කැඩුනාක් මෙන් ඵතන මෙතන වැටෙන්නාහුය. පෘථිවියෙහි වැටෙමින් හැපෙන්නාහුය, පෙරළෙන්නාහුය. යම් අනාගාමී රහත් දෙව්කෙනෙක් ඇද්ද ඒ දෙවියෝ 'සියලු සංස්කාරයෝම අතිත්ය වන්නාහුය, ඒ මෙතැන්හි නිත්ය බවක් කොයින් ලබමෝදැයි' කියා සිහි නුවණින් යුක්තව ඉවසන්නාහුය.

28 වතුසංවෙජනීයට්ඨානාති

එවිට ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ, "ස්වාමීන් වහන්ස, මීට ඉහත ඒ ඒ දිසාවෙහි වස්වැසුවාවූ නික්මුණු තථාගතයන් වහන්සේ දක්නා පිණිස එන්නාහුය. අපි සිතින් වඩනලද මෙත්ර භාවනාදිය ඇති ඒ නික්මුණ් දැක්වූ සේවනය කරන්ටද ලබමින. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඇවෑමෙන් මෙත්ර භාවනාදියෙහි යෙදී වාසය කරන්නාවූ ඒ නික්මුණ් වහන්සේලා දැකීමටද සේවනය කිරීමටද අපි නොලබමිනයි" කියා දැන්නුවේය.

"ආනන්දය, ශ්රද්ධාවන්ත පුද්ගලයානට දැකීමට සුදුසුවූ දැකීමෙන් සංවේගය උපදවන්නාවූ ස්ථාන සතරක් වෙත්. ඒ ස්ථාන සතර නම් කවරහුද? ආනන්දය, 'මෙහි තථාගත තෙම උපන්නේයයි' ශ්රද්ධාවන්ත කුලපුත්රයානටදැකීමට සුදුසුවූ සංවේග උපදවන්නාවූ මේ ස්ථානය වන්නේය. 'මෙහි තථාගත තෙම අනුත්තරවූ සමියක් සම්බෝධිය අවබෝධ කෙළේයයි' ශ්රද්ධාවන්ත කුලපුත්රයානට දැකීමට සුදුසුවූ සංවේග උපදවන්නාවූ ස්ථානයයි ආනන්දය මෙහි තථාගත තෙම ඉතා උතුම්වූ ධර්ම වක්රය පැවැත්වූයේයැයි ශ්රද්ධාවන්ත කුලපුත්රයානට දැකීමට සුදුසුවූ සංවේග උපදවන්නාවූ ස්ථානයයි. ආනන්දය, මෙහි තථාගත තෙම අනුපාදිශෙෂ නිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන් පා වදළේයයි' ශ්රද්ධාවන්ත කුලපුත්රයානට දැකීමට සුදුසුවූ සංවේග උපදවන්නාවූ ස්ථානයයි. ආනන්දය, ශ්රද්ධාවන්ත කුලපුත්රයානට දැකීමට සුදුසුවූ සංවේග උපදවන්නාවූ මේ සතර ස්ථාන නම් වන්නාහුය. ආනන්දය, මෙහි තථාගතතෙම ලොව උපන්නේයයි කියාද, මෙහි තථාගත තෙම ඉතා උතුම්වූ සමියක් සම්බෝධිය අවබෝධ කෙළේයයි කියාද, මෙහි තථාගතයන් විසින් ඉතා උතුම්වූ ධර්ම වක්රය පවත්වන ලද්දේයයි කියාද, මෙහි තථාගත තෙම අනුපාදිශෙෂ නිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන් පෑවේයයි කියාද, ශ්රද්ධාවන්ත නික්මු, නික්මුණී, උපාසක, උපාසිකාවෝ පැමිණෙන්නාහුය. ආනන්දය, බෝධි චෛත්‍යය වැඩමින් චෛත්‍යයන් වෙත ගමන් කරමින් ඇවිදින්නාවූ යම්කිසි කෙනෙක් පැහැදි සිතින් කාලක්රියා කරන්නාහු වෙද්ද ඔහු සියල්ලෝම ශරීර හෙදයෙන් මරණින් පසු සැපයෙන් යුත් දිවියලෝකයෙහි උපදින්නාහුයයි" වදළේය.

29 ආනන්දපුච්ඡාකථා

"ස්වාමීන් වහන්ස, අපි ස්ත්රීන් කෙරෙහි කෙසේ පිළිපදිමෝදැයි?" ඇසුවේය "ආනන්දය, යම් මේ ස්ත්රීන්ගේ නොදැක්මක් ඇද්ද ඒ නොදැක්මම උතුම්වූ ප්රතිපත්තියයි" කීවේය "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, දැකීමක් ඇති කල්හි කෙසේ පිළිපදිමෝදැයි" ඇසුවේය. "ආනන්දය කථා නොකිරීමම උතුමැයි" කීවේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, කථා කරන්නා වසින් කෙසේ පිළිපැද්ද යුත්තේදැයි” ඇසුවේය. “ආනන්දය, සිහියෙන් යුක්ත විය යුතුයයි” කීවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, අපි තථාගතයන් වහන්සේගේ මාත ශරීරයට කෙසේ පිළිපදිමෝදැයි” ඇසුවේය. “ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීර පූජාව පිණිස තෙපි වෙහෙස නොවේ. ආනන්දය, තෙපි වනාම උත්තමාර්ථය වූ අර්හත්වය පිණිස උත්සාහ කරවි. අර්හත්වය පිණිස යෙදී වාසය කරවි, විරියය ඇතිව අර්හත්වයෙහි අප්රමාදව වාසය කරවි. කාය ජීවිත දෙකින් ආශාව අත්හැර වාසය කරවියයි” දේශනා කළේය.

“තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදුනාවූ ක්ෂන්ත්රය පණ්ඩිතයෝද, ධීරාන්මණ පණ්ඩිතයෝද, ගෘහපති පණ්ඩිතයෝද ඇත්තානුය. ඔවුහු තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීර පූජාව කරන්නානුයයි” වදාළේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරයෙහි කෙසේ පිළිපැද්ද යුත්තේ දැයි” ඇසුවේය,

“ආනන්දය, වක්ඛවර්ති රජහුගේ ශරීරයෙහි යම්කෙසේ පිළිපදින්නානුද තථාගතයන් වහන්සේගේ මාතශරීරයෙහිද එපරිද්දෙන්ම පිළිපැද්ද යුත්තේයයි” කීවේය.

“ස්වාමීන් වහන්ස, වක්ඛවර්ති රජහුගේ මාත ශරීරයෙහි කෙසේ පිළිපදින්නානු දැයි?” ඇසුවේය.

“ආනන්දය, වක්ඛවර්ති රජහුගේ මාත ශරීරය අලුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළන්නානුය. අලුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළා මනාකොට නගා හඳුනලද කපු පුලුනෙන් වෙළන්නානුය. නගා සාදනලද කපු පුලුනෙන් වෙළා අලුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළන්නානුය මෙම ක්රමයෙන් පන්සියයක් පමණ පුළුන් වස්ත්ර දෙකෙන් දෙක සක්විති රජහුගේ මාත ශරීරය වෙළා රත්තරනින් සැදූ තෙල්දැමූ දෙණක තබා අතික් රන් පියනකින් වසා සියලු සුවඳ දරන් දරසැයක් කොට වක්ඛවර්ති රජහුගේ ශරීරය දවන්නානුය. සතරමංසන්ධියක වක්ඛවර්ති රජහුගේ ධූපයක් (සොහොනක්) කරන්නානුය. ආනන්දය, සක්විති රජහුගේ ශරීරයෙහි, යම් ආකාරයකින් පිළිපදින්නානු වෙද්ද, එපරිද්දෙන්ම තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරයෙහිද පිළිපැද්ද යුත්තේය. සතරමංසන්ධියක තථාගතයන් වහන්සේගේ චෛත්යය කටයුත්තේය. ඒ සර්වඥ චෛත්යයෙහි යම් සත්වකෙනෙක් මල් පහන් සුවඳ ආදිය පූජා කරන්නානු වෙද්ද, හොඳින් වඳින්නානු වෙද්ද, සිත හෝ පහදවන්නානු වෙද්ද, ඒ කුසලය ඔවුන්ට ඉතා බොහෝ දීර්ඝ කාලයක් හිත සැප පිණිස වන්නේයයි” කීවේය.

30 ථූපාරහපුග්ගලො

“ආනන්දය, චෛත්යයට සුදුසු වූ පුද්ගලයෝ මොහු සතර දෙනෙක් වෙත්, ඒ සතරදෙන නම් කවුරුනුද? අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධ වූ තථාගත තෙම චෛත්යයට සුදුසු වන්නේය. පසේබුදු රජතෙම චෛත්යයට සුදුසු වන්නේය. සර්වඥ ශ්රාවක තෙම චෛත්යයට සුදුසු වන්නේය. සක්විති රජතෙම චෛත්යයට සුදුසු වන්නේය. ආනන්දය, කවර නම් අර්ථ සිද්ධියක් පිණිස අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධ වූ තථාගත තෙම චෛත්යයට සුදුසු වන්නේදැයි යතහොත් ‘මේ භාග්යවත් අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධ සර්වඥයන් වහන්සේගේ චෛත්යයයි’ කියා, ආනන්දය, බොහෝ ජනයෝ සිත් පහදවත්. ඔවුහු ඒ චෛත්යය කෙරෙහි සිත් පහදවාගෙන ශරීර විනාශවී මරණින් මත්තෙහි සැපයෙන් යුත් ස්වර්ගලෝකයෙහි උපදනානුය.

“ආනන්දය, මේ අර්ථසිද්ධිය පිණිස අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධ වූ තථාගත තෙම චෛත්යයට සුදුසුයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, කවරනම් අර්ථ සිද්ධියක් හේතුකොට ගෙන පසේබුදු රජතෙම චෛත්යයට සුදුසු වන්නේද? ‘මේ ඒ භාග්යවත්වූ පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ චෛත්යයයි’ කියා ආනන්දය, බොහෝ ජනයෝ සිත් පහදවා ගන්නේය. ඒ සත්වයෝ ඒ චෛත්යය කෙරෙහි සිත් පහදවාගෙන ශරීරය විනාශවී මරණින් මත්තෙහි සැප ඇත්තාවූ ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදනානුය. ආනන්දය, මේ අර්ථසිද්ධිය පිණිස පසේබුදු රජතෙම චෛත්යයට සුදුසුයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, කවර නම් අර්ථ සිද්ධියක් සඳහා තථාගත ශ්රාවක තෙම වෛත්යයට සුදුසු වන්නේද? ‘මේ ඒ භාග්යවතුන් අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ ශ්රාවකයන්ගේ වෛත්යයයි’ කියා, ආනන්දය, බොහෝ ජනයෝ සිත් පහදවා ගන්නෝය. ඔව්හු ඒ වෛත්යය කෙරෙහි සිත් පහදවා ගෙන ශ්රීරය විනාසවී මරණින් මත්තෙහි සැප ඇති ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදනානුය, මේ අර්ථසිද්ධිය සඳහා තථාගත ශ්රාවකතෙම වෛත්යයට සුදුසු වන්නේයයි කියා වදාළේය. ආනන්දය, කවරනම් අර්ථසිද්ධියක් පිණිස වක්රවර්තී රජතෙම වෛත්යයට සුදුසු වන්නේද? ‘මේ ඒ ධාර්මිකවූ ධර්මරාජවූ සක්විති රජතුමාගේ වෛත්යයයි’ කියා ආනන්දය, බොහෝ ජනයෝ සිත් පහදවා ගන්නෝය, ඒ සත්ත්වයෝ ඒ වෛත්යය කෙරෙහි සිත් පහදවාගෙන ශ්රීරය විනාශවී මරණින් මත්තෙහි ස්වර්ගලෝකයෙහි උපදනානුය ආනන්දය, මේ අර්ථසිද්ධිය සඳහා සක්විති රජතෙම වෛත්යයට සුදුසු වන්නේය. ආනන්දය, හතර ආකාරවූ වෛත්යයට සුදුසුවූ පුද්ගලයෝ මොහු සතරදෙන නම් වන්නානුයයි” කීවේය.

31 ආනන්ද අවිජරියධම්මො

එවිට ආයුෂ්මත් වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම විභාරයට ඇතුළුවී දොර අගුල් කණුවෙහි එල්ලීගෙන “මම එකාන්තයෙන් කටයුතු සහිතවූ ශෛක්ෂ පුද්ගලයෙක් වීමි. මට අවවාද කරන්නාවූ මාගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිරිනිවන් පාන්නෝයයි” කියමින් හඬ හඬා උන්නේය. එවිට භාග්යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් කැඳවා, “මහණෙනි, ආනන්ද කොහිදැයි” ඇසුවේය. “ස්වාමීන්වහන්ස, මේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම විභාරයට පැමිණ අගුළු කණුවෙහි එල්ලීගෙන ‘එකාන්තයෙන් මම කටයුතු සහිතවූ ශෛක්ෂ පුද්ගලයෙක්මි. මට අනුශාසනා කරන්නාවූ මාගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිරිනිවන් පාන්නෝය. කියා හඬමින් වැඩසිටියයි’ දැනුම් දුන්නේය. එවිට භාග්යවතුන් වහන්සේ එක්තරා භික්ෂු නමකට අඬගා මෙසේ කීවේය. “මහණ, තෝ මෙහි එව මාගේ වචනයෙන් ‘ඇවැත් වූ ආනන්ද ස්ථවිරය, ශාස්තෘන් වහන්සේ තොප කැඳවන්නේයයි’ කියා ආනන්දයන් කැඳවාගෙන එවයි” කීවේය. ‘එසේය, ස්වාමීන් වහන්සැයි’ කියා ඒ භික්ෂුතෙම භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තරදී, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට මෙසේ දැන්නුවේය. “ඇවැත් වූ ආනන්ද ස්ථවිරය, භාග්යවතුන්වහන්සේ ඔබ කැඳවන්නාහයි” කීයේය. “එසේය, ඇවැත්” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම ඒ භික්ෂුවට උත්තරදී භාග්යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්යවතුන් වහන්සේට හොඳින් වැඳ එකපැත්තක උන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්වහන්සේට භාග්යවතුන්වහන්සේ මෙසේ කීවේය.

“ආනන්දය, නොහඬව, ශෝක නොකරව, ආනන්දය, සියලුම ප්රිය මනාප වස්තුවෙන් වෙන්වන බව තොරවන බව අන් බවකට පැමිණෙන බව මා විසින් පළමු කොටම කියන ලද්දේ නොවේද, ආනන්දය, ඒ කරුණ දැන් මෙතැනින් කොයින් ලැබේද? යම් දෙයක් හටගත්තේද පහළ වූයේද, ප්රත්යයයන් එක්ව කරණ ලද්දේද, විනාශවන ස්වභාව ඇත්තේද, එය තථාගත ශ්රීරය වූවත් විනාශ නොවේවායි සිතුවත් එසේවීමට හේතුවක් කරුණක් නැත්තේය.

“ආනන්දය, තොප විසින් බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි ඉදිරිපිටය නොඉදිරිපිටය කියා වෙනසක් නැතිව හිතවත්වම සතුටින්ම මෙත්තරයෙන් යුක්තව අප්රමාණවූ කායික කටයුතු වලින්ද, ඉදිරිපිටය නොඉදිරිපිටය කියා වෙනසක් නැතිව හිතවත්වම සතුටින්ම මෙත්තරයෙන් යුක්තව අප්රමාණවූ වචනයෙන්ද, ඉදිරිපිටය නොඉදිරිපිටය කියා වෙනසක් නැතිව හිතවත්වම සතුටින්ම මෙත්තරයෙන් යුක්තව අප්රමාණවූ මනෝ කර්මවලින්ද තථාගතයන් වහන්සේට උපස්ථාන කරන ලදී. ආනන්දය, තෙපි කරණ ලද බොහෝ පින් ඇත්තානුය. උත්සාහ කරව, වහා රහත් බවට පැමිණෙන්නෙහියයි” කීවේය.

එවිට භාග්යවතුන්වහන්සේ භික්ෂූන්ට අඬගා මෙසේ කීවේය. “මහණෙනි, ඉකුත්ව ගියාවූ දීර්ඝවූ අතීතකාලයෙහි යම් ඒ අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධ කෙනෙක් වූවානුද, ඒ භාග්යවතුන් වහන්සේලාගේ උපස්ථානයෝද මට ආනන්දයන් මෙහි. මහණෙනි, මතුවන්නාවූ දීර්ඝවූ අනාගත කාලයෙහි යම් ඒ අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධ කෙනෙක් උපදින්නානු වේදද, ඒ භාග්යවතුන් වහන්සේලාගේ උපස්ථානයෝද

මට ආනන්දයන් මෙහි. මහණෙනි, ආනන්ද පණ්ඩිතය (දක්ෂය), මහණෙනි, ආනන්ද ප්රඥවන්තය, තථාගතයන් වහන්සේ දැක්වීමට හික්මුන්ගේ පැමිණීමට මේ කල් වන්නේයයි කියා දන්නේය. හික්මුණිහුගේ පැමිණීමට තවම කල් වන්නේයයි කියා දන්නේය. උපාසකයන්ගේ පැමිණීමට මේ කල් වන්නේයයි කියා දන්නේය. උපාසිකාවන්ගේ පැමිණීමට මේ කල් වන්නේයයි කියා දන්නේය. රජදරුවන්ගේද රාජ මහාමාත්‍යයන්ගේද පැමිණීමට මේ කල් වන්නේයයි කියා දන්නේය. තීර්ථකයන් හා තීර්ථක ශ්රාවකයන්ගේ පැමිණීමට මේ කල් වන්නේයයි කියා දන්නේය.

“මහණෙනි, ආනන්දයන් කෙරෙහි ආශ්චර්යය අද්භූත පුදුම කරුණු හතරක් ඇත්තේය. කවර සතරක්ද යත්? මහණෙනි, ඉදින් හික්මු පිරිස ආනන්දයන් දක්නා පිණිස පැමිණෙයිද, ඒ හික්මු පිරිස ආනන්දයන් දැකීමෙන් සතුටු වන්නීය. ඉදින් ඒ හික්මු පිරිසෙහි ආනන්ද කථාකරයිද කථාවෙන්ද ඒ පිරිස සතුටු වන්නීය. මහණෙනි, හික්මු පිරිස කථාව අසා ඇතිවීමක් නැති කල්හිම ආනන්ද නිශ්ශබ්ද වන්නේය.

“මහණෙනි, ඉදින් හික්මුණි පිරිසද, උපාසක පිරිසද, උපාසිකා පිරිසද, ආනන්දයන් දක්නා පිණිස පැමිණෙයිද, ඒ පිරිස ආනන්දයන්ගේ දැකීමෙන් සතුටු වන්නීය, ඉදින් ඒ පිරිසෙහි ආනන්ද කථාකරන්නේවේද, කථාවෙන්ද ඒ උපාසිකා පිරිස සතුටු වන්නීය. මහණෙනි, උපාසිකා පිරිසට කථාව අසා ඇතිවීමක් නැති කල්හිම ආනන්ද නිශ්ශබ්ද වන්නේය. මහණෙනි, ආනන්දයන් කෙරෙහි මේ පුදුම කරුණු සතර වන්නාහුය.

“මහණෙනි, වක්ඛවර්ති රජ කෙරෙහි මේ පුදුම කරුණු හතර ඇත්තාහුය. ඒ කරුණු හතර නම් කවරහුද? ඉදින් මහණෙනි, ක්ෂත්‍රිය පිරිස සක්විති රජුන් දැකීම පිණිස පැමිණේද, සක්විති රජුන් දැකීමෙන් ඒ පිරිස සතුටුවන්නීය ඒ පිරිසෙහි සක්විති රජ කථාකරයිද කථාවෙන්ද ඒ පිරිස සතුටු වන්නීය. ඒ පිරිසට කථාව අසා ඇතිවීමක් නැතිකල්හිම සක්විති රජ නිශ්ශබ්ද වන්නේය. ඉදින් මහණෙනි, බ්රාහ්මණ පිරිසද, ශාහපති පිරිසද, ශ්රමණ පිරිසද වක්ඛවර්ති රජුරුවන් දක්නා පිණිස පැමිණෙයිද දැකීමෙන්ම ඒ පිරිස සතුටු වන්නීය, ඉදින් ඒ පිරිසෙහි ඒ වක්ඛවර්ති රජ ගැන කථාකරන්නේද කථාවෙහුද ඒ පිරිස සතුටු වන්නීය. මහණෙනි, ඒ ශ්රමණ පිරිස කථාව අසා ඇතිවීමට නොපැමිණි කල්හිම වක්ඛවර්ති රජතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේය. මහණෙනි ඵපරිද්දෙන්ම ආනන්දයන් කෙරෙහිද මේ පුදුම කරුණු සතර ඇත්තාහුය.”

32 මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනා

මෙසේ කී කල ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්යවතුන්වහන්සේට මෙසේ දැන්වුවේය. ‘ස්වාමීනි, භාග්යවතුන් වහන්සේ කුඩා නුවරක්වූ සම නගරයක් නොවූ ශාඛා නගරයක්වූ මේ කුසිනාරානුවරදී පිරිනිවන්පෑම නොකරත්වා. ස්වාමීන් වහන්ස, මෙයින් අන්යවූ මහා නුවරවල් ඇත්තාහුය ඒ කවරහුද? වම්පා නම් නුවරය, රජගහ නුවරය, සැවැත් නුවරය, සාකෙත නම් නුවරය, කොසැඹෑ නම් නුවරය, ධරණැස් නුවරය, මේ නුවරවල් අතරෙන් යම්කිසි නුවරක්හිදී භාග්යවතුන්වහන්සේ පිරිනිවන්පෑම කරත්වා. ඒ නගරයන්හි තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ඉතා පැහැදුණාවූ මහත් ධන ඇති බොහෝවූ ක්ෂත්‍රියයෝද, මහත් ධන ඇති බොහෝවූ බ්රාහ්මණයෝද, මහත් ධන ඇති බොහෝවූ ශාහපතිහුද ඇත්තාහ. ඔව්හු තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්රීර පූජා කරන්නාහුයයි’ දැනුම් දුන්නේය.

“මේ නුවර කුඩා නුවරෙක, විසම නුවරෙක, ශාඛා නුවරෙකැයි, ආනන්දය එසේ නොකියව, ආනන්දය එසේ නොකියව.

ආනන්දය, පෙර කාලයෙහි සාගර පර්යන්තකොට ඇති සතර මහාද්වීපය ජයගත්තාවූ ජනපදයන්ගේ ස්ථිර භාවයට පැමිණියාවූ ධාර්මිකවූ ධර්මරාජවූ රත්න හතෙන් යුක්තවූ මහා සුදර්ශන නම්වූ සක්විති රජෙක් වූයේය. ආනන්දය, ඒ මහා සුදර්ශන නම් රජහුගේ මේ කුසිනාරා නුවර කුසාවතී නම් රාජධානිය වූයේය. ආනන්දය, ඒ මේ කුසාවතී නම් රාජධානිය නැගෙනහිර පටන් බස්නාහිර දක්වා දිගින් දෙළොස් යොදුනක් වූයේය. උතුරේ පටන් දකුණ දක්වා පුළුලින් සත් යොදුනක් පමණ වූයේය. ආනන්දය, කුසාවතී නම් රාජධානිය සියල්ලෙන් සම්පූර්ණ වූවාය. ප්රිතිමත් බොහෝ ජනයන් ඇත්තිය. බොහෝ මනුෂ්යයන්ගෙන් ගැවසීගත්තිය. බොහෝ ආහාර පාන ඇත්තිය.

“ආනන්දය, යම්සේ දෙවියන්ගේ ආලකමන්ද නම් රාජධානිය සමෘද්ධිද සියල්ලෙන් සම්පූර්ණ දු පරිතිමත්වූ බොහෝ ජනයන් ඇත්තීද, සෙසු දෙවියන් හා දිව්‍යාංගනාවන්ගෙන් ගැවසී ගත්තීද ආනන්දය, එපරිද්දෙන්ම කුසාවතී නම් රාජධානිය සමෘද්ධි වූවාය. පරිතිමත්වූ බොහෝ ජනයන් ඇත්තිය. බොහෝ මනුෂ්‍යයන්ගෙන් ගැවසී ගත්තිය. බොහෝ ආහාර පාන ඇත්තිය. ආනන්දය, කුසාවතී නම් රාජධානිය රැ දුවල් දෙකිනි දැව්‍යවිධ ශබ්දයෙන් නොවෙනස්ව එකනින්නාද වූයේය. ඒ දැව්‍යවිධ ශබ්ද නම් කවරේද? ඇතුන්ගේ කුංචනාද (ඇතුන් ගේ හඬින්ද) ශබ්දයෙන්ද, අසුන්ගේ හෙසාරවයෙන්ද, (අශ්ව හඬින්ද) රථ ශබ්දයෙන්ද, බෙර ශබ්දයෙන්ද, මුද්‍රිංග (බෙර විශේෂයක්) ශබ්දයෙන්ද, විණා ශබ්දයෙන්ද ගීතිකා (ගී හඬ) ශබ්දයෙන්ද, තාල (කයිතාලම්) ශබ්දයෙන්ද කන්න බොන්න අඩගාන ශබ්දයෙන්ද මේ දැව්‍යවිධ ශබ්දයන්ගෙන් අතුරු නැත්තේය.

“ආනන්දය, තෙපි යව, ගොස් කුසිනාරා නුවරට පැමිණ, කුසිනාරා නම් නුවර වාසය කරන්නාවූ මල්ල රජ දරුවන්ට මෙසේ කියව, ‘වාසෙට්ඨ ගොත්රයෙහිවූ මල්ල දරුවෙහි, අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි (කාල කොටසෙහි) තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිව්‍යාප්ත වන්නේය. වාසෙට්ඨ ගොත්රයෙහිවූ මල්ල රජදරුවෙහි, වහාම පිටත්වව්. ගොත්රයෙන් වාසෙට්ඨ නම්වූ එම්බා මල්ල රජදරුවෙහි, වහා පිටත්වව්, ‘අපගේ ගමෙහි අප තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිව්‍යාප්ත වූයේය. අන්තිම කාලයෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ දැකීම අපි නොලද්දෙමුයයි’ කියා පසුව පසුතැව්ලි නොවව්” කියයි.

“වසේය පින්වතුන් වහන්සැයි” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තරදී, හැඳ පොරවා පාත්රා සිවුරු ගෙන තමන්වහන්සේ දෙවෙහිකොට ඇතිව කුසිනාරා නම් පුරයට පැමිණියේය.

33 මල්ලානං වන්දනා

එකල කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවෝ යම්කිසි කාර්යයක් සඳහා රැස්වීම් ශාලාවෙහි රැස්ව උන්නාහුය. එවිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිර තෙම කුසිනාරා නුවර වැසි මල්ල රජදරුවන්ගේ රැස්වීම් ශාලාව යම් තැනකද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ කුසිනාරා නුවර වැසි මල්ලරජදරුවන්ට මෙසේ කීයේය. “වාසෙට්ඨ නම්වූ මල්ල රජදරුවෙහි, අද මේ රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිව්‍යාප්ත වන්නේය. මල්ල රජදරුවෙහි, වහා පිටත්වව්, වාසෙට්ඨ ගොත්රයෙහිවූ මල්ල රජදරුවෙහි, වහාම පිටත්වව්, අපගේ ගමෙහිම අප තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිව්‍යාප්ත වූයේය. අන්තිම කාලයෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ දැකීම අපි නොලද්දෙමුයයි’ කියා පසුතැව්ලි නොවව්යි” කීවේය.

ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ මේ වචනය අසා මල්ල රාජ පුත්රයෝද මල්ල රජුන්ගේ ලේලිවරුද, මල්ල රජුන්ගේ භාර්යාවෝද හටගත් දුක් ඇතිව දුකින් යුක්තව සිතේ හටගත් බලවත් දුකින් යුක්තව ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිව්‍යාප්ත වන්නේය. ඉතා ඉක්මනින් තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව්‍යාප්ත වන්නේය, ඉතා ඉක්මනින් පසැස් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිව්‍යාප්ත වන්නේයයි’ සමහර කෙනෙක් කෙස් විසුරුවා හඬත්, හිස අත් බැඳගෙන හඬත්, මැදින් කැඩුනාක් මෙන් ඇඳවැටෙත්, පෙරලෙත්, විශේෂයෙන් පෙරලෙත්.

එවිට මල්ල රජුන් හා මල්ල රාජ පුත්රයෝද මල්ල රජුන්ගේ ලේලියෝද මල්ල රජුන්ගේ භාර්යාවෝද හටගත් දුක් ඇතිව නොසතුටු සිත් ඇතිව සිතේ දුකින් යුක්තව මල්ල රජදරුවන්ගේ උපවර්තන නම් සල්වනය යම් තැනකද ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිර තෙම යම් තැනකද එතනට පැමිණියාහුය.

එවිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේවූ කල්පනාවක් වූයේය. “ඉදින් මම කොසිනාරක නම්වූ මල්ල රජදරුවන් වෙත වෙනම එක රජක්හු බැගින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දක්වා වැන්දවූයෙමි නම් එකල්හි මේ රාත්රිය ගතවන්නිය. කුසිනාරාවාසි මල්ල රජදරුවන් විසින් භාග්‍යවතුන්වහන්සේ නොවඳින ලද්දේනම් වන්නේය. මම කොසිනාරක නම් මල්ල රජදරුවන් එකි එකී (පවුල්) කුල පිළිවෙලින් වෙන වෙනම සිටුවා “ස්වාමීන්වහන්ස, මෙනම් නමක් ඇති මල්ල රජතෙම, පුත්ර

භාර්යා පිරිවර අමාත්‍යාදීන් හා සහිතව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රීපාද දෙක හිස තබා වදින්නේයයි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැන්දවූයෙහි නම් ඉතා යහපතැයි” කියා සිතුවේය. මෙසේ සිතා එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම කුසිනාරා වැසි මල්ලිය රජ දරුවන් එක එක කුල (පවුල්) පිළිවෙලින් වෙන වෙනම සිටුවා “ස්වාමීන්වහන්ස, මෙතම් මල්ලිය රජතෙම, පුත්ර භාර්යා, පිරිවර අමාත්‍යාදීන් සමඟ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රීපාද දෙක හිස තබා වදින්නේයයි” කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැන්දවූයේය. එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම මේ ක්රමයෙන් ජර්ථම යාමයෙහිම කුසිනාරා වැසි මල්ලිය රජදරුවන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැන්දවූයේය.

34 සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථු

එකල සුභද්ර නම්වූ පරිබ්බාජකයෙක් (ශාසනයෙන් පිට මහණ තැනැත්තෙක්) කුසිනාරා නම් නුවර වාසය කරන්නේය. ඒ සුභද්ර නම් පරිබ්බාජක තෙම ‘අද රාත්රියගේ පශ්චිම යාමයෙහි ශ්රමණ හවත් ගෞතමයාණන් වහන්සේගේ පරිනිර්වාණය වන්නේයයි’ කියා ඇසුයේය. එවිට සුභද්ර නම් පරිබ්බාජකයාහට මෙබඳු සිතක් වූයේය. ‘වයස් ගතවූ මහඵලූ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද ආචාර්යයයන්ගේ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද කියනලද ‘අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධවූ තථාගතවරයෝ ඉතා බොහෝවූ දීර්ඝ කාලයකින් ලොව උපදනාහුය.’ යන මේ වචනය මා විසින් අසන ලද්දේය. ‘අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි ශ්රමණ හවත් ගෞතමයාණන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම වන්නේය. මට උපන්නාවූ සැකයක්ද ඇත්තේය. යම්සේ මම මේ සැකය දුරු කෙරෙමිද එපරිද්දෙන් ධර්මදෙශනා කරන්නට ශ්රමණහවත් ගෞතමතෙම පොහොසත් වන්නේයයි කියා මම ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ කෙරෙහි මෙසේ පැහැදුනෙමි’ යන සිතිවිල්ලය.

එවිට සුභද්ර නම් පරිබ්බාජකතෙම මල්ලිය රජදරුවන්ගේ උපවර්තන නම් සල් වනය යම් තැනකද ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීයේය. “පින්වත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරය, මහඵලූ වයස්ගතවූ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද ආචාර්යයවරයන්ගේ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද කියනලද ‘අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධවූ තථාගතවරයෝ ඉතා බොහෝවූ දීර්ඝ කාලයකින් ලොව උපදනාහුය’ යන මේ වචනය මා විසින් අසන ලද්දේය. ‘අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම වන්නේය.’ මට උපන්නාවූ සැකයක්ද ඇත්තේය. යම්සේ මම මේ සැකය දුරු කෙරෙමිද, එසේ ධර්මදෙශනා කරන්නට ශ්රමණ හවත් ගෞතම තෙම පොහොසත් වන්නේයයි කියා, ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදුනෙමි. පින්වත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, ශ්රමණ හවත් ගෞතමයාණන් වහන්සේ දැකීමට ලබන්නෙමි නම් යහපතැයි” යාවිඤ්ඤ කළේය.

සුභද්ර පරිබ්බාජකයා විසින් මෙසේ කී කල ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම සුභද්ර නම් පරිබ්බාජකයාහට මෙසේ කීවේය. “ඇවැත්වූ සුභද්රය, දැන් වය කළ නොහැකිය. තථාගතයන් වහන්සේ නොවෙහෙසව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ක්ලාන්තවූ සේකැ” යි කීවේය. දෙවෙනි වරද ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීවේය.

“පින්වත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, වයස්ගතවූ වැඩිමහලූ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද ආචාර්යයවරයන්ගේ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද කියනලද ‘අර්හත් සම්මයක් සම්බුද්ධවූ තථාගතවරයෝ ඉතා බොහෝවූ දීර්ඝ කාලයකින් ලොව උපදනාහුය’ යන මේ වචනය මා විසින් අසන ලද්දේය. අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම වන්නේය. මට උපන්නාවූ සැකයක්ද ඇත්තේය. යම්සේ මම මේ සැකය දුරුකෙරෙමිද, එසේ ධර්මදෙශනා කරන්නට ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ පොහොසත් වන්නේය. ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ කෙරෙහි මෙසේ ජර්සන්නයෙමි. පින්වත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, ශ්රමණ හවත් ගෞතමයාණන් වහන්සේ දැකීමට ලබන්නෙමි නම් යහපත්ය” කියා යාවිඤ්ඤ කළේය.

සුභද්ර පරිබ්බාජකයා විසින් මෙසේ කී කල ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම, සුභද්ර නම් පරිබ්බාජකයාහට මෙසේ කීවේය. “ඇවැත්වූ සුභද්රය, දැන් වය කළ නොහැකිය. තථාගතයන් වහන්සේ

නොවෙහෙසව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ක්ලාන්ත වූසේකැ” කීවේය. තුන්වෙනි වරද ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය.

“පින්වත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, වයස්ගතවූ මහඵල ආචාර්යයවරයන් විසින්ද ආචාර්යයවරයන්ගේ ආචාර්යයවරයන් විසින්ද කියනලද ‘අර්හත් සමියක් සම්බුද්ධවූ තථාගතවරයෝ ඉතා බොහෝවූ දීර්ඝ කාලයකින් ලොව උපදනාහුය’ යන මේ වචනය මා විසින් අසන ලද්දේය. අද රාත්රියේ අන්තිම යාමයෙහි ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පෑම වන්නේය. මට උපන්නාවූ සැකයක්ද ඇත්තේය. යම්සේ මම මේ සැකය දුරුකෙරෙමිද, එසේ ධර්ම දේශනා කරන්නට ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ පොහොසත් වන්නේය. ශ්රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ කෙරෙහි මෙසේ ප්රසන්නයෙමි. පින්වත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, ශ්රමණ හවත් ගෞතමයාණන් වහන්සේ දැකීමට ලබන්නෙමි නම් යහපති” කියා යාවිඤ්ඤ කළේය.

සුභද්ර පරිබ්රාජකයා විසින් මෙසේ කී කල ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම සුභද්ර නම් පරිබ්රාජකයානට මෙසේ කීවේය. “ඇවැත්වූ සුභද්රය, දැන් එය කළ නොහැකිය, තථාගතයන් වහන්සේ නොවෙහෙසව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ක්ලාන්තවූ සේකැයි” කීවේය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ සුභද්ර නම් පරිබ්රාජකයා හා සමග කළාවූ මේ කථා සල්ලාපය ඇසුවේය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, හුසුදුසුය, සුභද්රයා නොවළක්වව. සුභද්ර පරිබ්රාජක තෙම තථාගතයන් වහන්සේගේ දැකීම ලබා. සුභද්ර තෙම මාගෙන් යම් කිසිවක් විචාරන්නේ වේද ඒ සියල්ල දැනගන්නට කැමතිවම විචාරන්නේය. මා වෙහෙසනු කැමතිව නොවන්නේය. ඔහු විසින් යමක් විචාරණ ලදුව මම ඔහුට ප්රකාශ කෙරෙමිද, ඒ ප්රකාශ කොට කියන ලද කාරණය වනාම ඔහු දැනගන්නේයයි” කීවේය. එවිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම සුභද්ර නම් පරිබ්රාජකයානට මෙසේ කීවේය.

“ඇවැත්වූ සුභද්රය යව, තට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අවසර දුන්නේයයි” කීයේය.

එවිට සුභද්ර නම් පරිබ්රාජක තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනකද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සමග සතුටුවූයේය. සතුටු විය යුතුවූ සිහි කටයුතුවූ කථාව කොට නිමවා එකපැත්තක උන්නේය. එක පැත්තක උන්නාවූ සුභද්ර නම් පරිබ්රාජක තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය කීයේය. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, සංඝ සමූහ ඇත්තාවූ ශිෂ්‍ය සමූහ ඇත්තාවූ බොහෝ ශ්රාවකයන්ට ආචාර්යයවූ ලොක ප්රසිද්ධවූ යස පිරිවර ඇත්තාවූ තීර්ථකරුවූ බොහෝ ජනයා පණ්ඩිතයයි පිළිගත්තාවූ යම් ඒ ශ්රමණ බිරාන්මණ කෙනෙක් ඇත්තානු වෙද්ද ඔහු කවුරුද යත්? පූරණ කාශ්යපය, මක්ඛලිගොසාලය, අජිතකෙශකම්බලය, පකුධකාත්යායනය, සංජය නම් බෙල්ලට්ඨි පුත්රය, නිගණ්ඨ නාත පුත්රය යන මොහු වෙත්. ඔහු සියල්ලෝම ඔවුන්ගේ ප්රකාශය යම්සේද, එපරිද්දෙන්ම දැනගත්තානුද නැතහොත් සියල්ලෝම නොදැන ගත්තානුද නොහොත් ඇතැම්කෙනෙක් දැනගත්තානුද ඇතැම් කෙනෙක් නොදැනගත්තානුද?” කියා ඇසීය.

“සුභද්රය, ඔහු සියල්ලෝම තම තමන්ගේ ප්රකාශය පරිදි දැනගත්තානුයයි කියාද සියල්ලෝම දැනගොත්තානුයයි කියාද නොහොත් සමහර කෙනෙක් දැනගත්තානුයයි කියාද සමහර කෙනෙක් නොම දැනගත්තානුයයි කියාද යන තාගේ ඒ වචනය තිබේවා. සුභද්රය, තට ධර්මදේශනා කරන්නෙමි. ඒ ධර්මය මනාකොට අසව, යහපත්කොට සිත්හි කරව, දෙශනා කරන්නෙමි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන්වහන්සැයි” කියා සුභද්ර නම් පරිබ්රාජක තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දුන්නේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ දේශනා කළේය.

“සුභද්රය, යම් ධර්ම විනයෙකිහි වනාහි උතුම් අෂ්ටාංගික මාර්ගය නොලැබෙන්නේ වේද, ඒ ධර්ම විනයෙහි ශ්රමණයෙකුද නොලැබෙන්නේය. ඒ ධර්මවිනයෙහි දෙවෙනි ශ්රමණ තෙමේද නොලැබෙන්නේය. ඒ ධර්මවිනයෙහි තුන් වෙනි ශ්රමණ තෙමේද නොලැබෙන්නේය. ඒ ධර්ම විනයෙහි සතරවෙනි ශ්රමණ තෙමේද නොලැබෙන්නේය. සුභද්රය, යම් ධර්ම විනයෙකිහි වනාහි උතුම් අෂ්ටාංගික මාර්ගය ඇත්තේ වේද ඒ ධර්ම විනයෙහි ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. ඒ ධර්ම විනයෙහි දෙවෙනි ශ්රමණ තෙමේද

ඇත්තේ වෙයි. ඒ ධර්ම විනයෙහි තුන්වෙනි ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. ඒ ධර්ම විනයෙහි සතරවෙනි ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. සුභද්රය, මාගේ මේ ධර්ම විනයෙහි උතුම් අෂ්ටාංගික මාර්ගය ඇත්තේය. එමිඳා සුභද්රය, මාගේ මේ ශාසනයෙහි පළමුවෙනි ශ්රොතාපන්න ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. මේ ශාසනයෙහි දෙවෙනිවූ සක්කාදානම් ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. මාගේ මේ ශාසනයෙහි තුන්වෙනිවූ අනාගාමී ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. මෙහි සතරවැනිවූ අර්හත් ඵලයට පැමුණු ශ්රමණ තෙමේද ඇත්තේ වෙයි. අන්ය වාදයෝ ශ්රමණයන් කෙරෙහි සුන්ය වන්නාහුය. සුභද්රය, මාගේ මේ ශාසනයෙහි නික්මුණු යහපත් නැසිරීමෙන් යුක්තව වාසය කරන්නාහුවිනම් මේ ලෝකය රහතුන්ගෙන් නිස්නොවන්නේය.

“සුභද්ර නම් පරිබ්රාජකය, වයසින් එකුන්විසි වයස් වූයේම සර්වඥතාඥනය සොයමින් පැවිදි වූයෙමිද එතැන් පටන් පහස් පස් අවුරුද්දකට වැඩි මේ කාලය තුළ මාගේ මේ ශාසනයෙන් පිටත්වූ අන්ය වාදයෙක්හි උතුම් මාර්ග ධර්මයෙහි කොටසක්වත් පවතින විදර්ශක ශ්රමණයෙකුත් නැත්තේය. දෙවෙනි ශ්රමණයෙකුත් නැත්තේය. තුන්වෙනි ශ්රමණයෙකුත් නැත්තේය. සතරවෙනි ශ්රමණයෙකුත් නැත්තේය. අන්යවාදයෝ ශ්රමණයන්ගෙන් නිස්වන්නාහුය. සුභද්රය, මාගේ මේ ශාසනයෙහි නික්මුණු යහපත් නැසිරීමෙන් යුක්තව වාසය කරන්නාහු විනම් මේ ලෝකය රහතුන්ගෙන් නිස් නොවන්නේයයි” කීවේය.

මෙසේ වදාළ කල සුභද්ර නම් පරිබ්රාජක තෙම භාග්යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය. “ස්වාමීන්වහන්ස, ඉතා යහපත්ය. ස්වාමීන්වහන්ස, ඉතා යහපත්ය. ස්වාමීන්වහන්ස, උඩපැත්ත යටකර තබන ලද භාජනයක් උඩුකුරුකොට තබන්නේ යම්සේද, තණ පත් ආදියෙන් වැසිතිබෙන යම්කිසි වස්තුවක් වලිඳුරවිකොට දක්වන්නේ යම්සේද, මංමුළාවූ පුරුෂයෙකුහට මාර්ගය දක්වන්නේ යම්සේද අන්ධකාරයෙහි ‘ඇස් ඇත්තෝ රූපයන් දකිත්වායි පහනක් දරන්නේ යම්සේද එපරිද්දෙන්ම භාග්යවතුන්වහන්සේ විසින් නොයෙක් කාරණයෙන් ධර්මය ප්රකාශකරන ලද්දේය. ස්වාමීන්වහන්ස, ඒ මම සියලු ලෝකයාට ප්රධානවූ භාග්යවතුන් වහන්සේද ලෝකයේ උතුම් ධර්ම නවයවූ ශ්රී සද්ධර්මරත්නයද අෂ්ටාර්ය්ය පුද්ගල නික්මු සංඝයාද සරණයෙමි. මම භාග්යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි ප්රවිරජ්යාව හා උපසම්පදාව ලබන්නෙමි” කීවේය. “සුභද්රය, පෙර අන්ය තීර්ථකවූ යම් පුද්ගලයෙක් තෙම මේ ධර්ම විනය සංඛ්යාත ශාසනයෙහි පැවිදිවීම කැමති වන්නේ වේද උපසම්පදාව කැමතිවන්නේ වේද, ඒ පුද්ගල තෙම සාර මසක් නික්මු සංඝයා වෙත විසිය යුතු වන්නේය. සාරමසක්හුගේ ඇවෑමෙන් ඔහුගේ නික්මීම දැක සතුටු වූ නික්මුණු නික්මුණාවය පිණිස පැවිදි කරන්නාහුද උපසම්පදා කරන්නාහුද වෙති. එහෙත් මෙහිදී පුද්ගල විශේෂය දැන ගන්නා ලද්දේයයි” වදාළේය.

“ස්වාමීන්වහන්ස, ඉදින් පෙර අන්ය තීර්ථකවූ යම් පුද්ගල කෙනෙක් මේ ශාසනයෙහි මහණකම හා උපසම්පදාව කැමතිවන්නාහු නම් සාරමසක් නික්මු සංඝයා වෙත විසිය යුත්තාහු වෙද්ද, සාරමසක්හුගේ ඇවෑමෙන් ඔවුන්ගේ නික්මීම දැක සතුටු වූ නික්මුණු නික්මුණාවය පිණිස පැවිදි කරද්ද උපසම්පදා කරද්ද මම හතර අවුරුද්දක් නික්මු සංඝයා වහන්සේ වෙත උපස්ථානකරමින් වාසය කරන්නෙමි. සතර අවුරුද්දක්හුගේ ඇවෑමෙන් සතුටු වූ නික්මු සංඝයා වහන්සේ නික්මුණාවය පිණිස මා මහණකරත්වා, උපසම්පදා කරත්වායි” කියා භාග්යවතුන් වහන්සේට දැන්වුවේය. මෙසේ සැල කළ ඉක්බිති භාග්යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර “ආනන්දය, සුභද්ර පැවිදි කරවයි” කීවේය. “එසේය, ස්වාමීන්වහන්සැයි” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තර දුන්නේය.

එවිට සුභද්ර නම් පරිබ්රාජක තෙම ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීයේය. “ඇවැත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, නුඹවහන්සේලාට මහත්වූ ලාභයක් වූයේය. ඇවැත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, නුඹවහන්සේලා විසින් යහපත් දෙයක් ලබන ලද්දේය. යම්බඳුවූ නුඹවහන්සේලා මේ ශාසනයෙහි ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සම්පයෙන් අතවැසි බව නමැති අභිෂේකයෙන් අභිෂේක කරණ ලද්දහු වෙති” කීය. සුභද්ර නම් පරිබ්රාජක තෙම භාග්යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙන් ප්රවිරජ්යාව හා උපසම්පදාවද ලබන ලද්දේය. උපසම්පදාවූ නොබෝ කලකින්ම ආයුෂ්මත්වූ සුභද්ර ස්ථවිරතෙම තනිව විවේක ස්ථානයකට පැමිණ අප්රමාද භාවයෙන් යුක්තව කායික වෛතසික විර්යය ඇතිව දුරුකරනලද ආත්ම ස්නේහ ඇතිව වාසයකර නොබෝ කලකින්ම යම් අර්හත් ඵලයක් පිණිස කුලපුත්රයෝ ගිහිගෙයින් නික්ම ආර්ය්ය සංඛ්යාතවූ ශාසනයෙහි මනාකොට පැවිදි වන්නාහු වෙද්ද, ඒ ඉතා උතුම්වූ ශාසන මාර්ග

බිරන්මවරියාව කෙළවරකොට ඇති අර්භන්ඵල ඥාණය මේ ආත්මභාවයෙහිම තමන්ම ඇතිකරගත් ඥාණයෙන් දැන අවබෝධකොට වාසය කෙළේය. ඉපදීම කෙළවර වූයේය. මාර්ග බිරන්මවරියාව වැස නිමවන ලදී. කළයුතු දෑ කරන ලදී. මිනීමතු කළ යුත්තක් නැතැයි දැනගත්තේය. සුභද්ර ස්ථවිර තෙම වනාහි රහතන් වහන්සේලා අතුරෙන් එක්තරා රහත් නමක් විය. ඒ සුභද්ර ස්ථවිරතෙම භාග්යවතුන් වහන්සේගේ අන්තිම ශාක්ෂි ශ්රාවක (භාග්යවතුන් වහන්සේ පිවත්වන කල්හි මහණව පසුව රහත්වූ ශ්රාවකයා) නම් විය.

පස්වැනිවූ නිරඤ්ඤවතිය බණවර නිමි.

35 තථාගතපච්ඡිමවාචා

එවිට භාග්යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ආනන්දය, ශාසනය ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් පහව ගියේය. දැන් අපට අනුශාසනා කරන ශාස්තෘවරයෙක් නැතැයි යන අදහස ඉපදිය නැක්කේය. මේ කාරණය එසේ නොදන යුත්තේය. ආනන්දය, මා විසින් තොපට යම් ධර්මයක් දේශනා කරන ලද්දේ වේද, යම් විනයක් පනවන ලද්දේ වේද, ඒ ධර්මය සහ විනය මාගේ ඇවෑමෙන් තොපට ගුරුවරයා (ශාස්තෘ) වන්නේයයි” කීවේය.

“ආනන්දය, යම් පරිද්දකින් දැන් නික්මුණු ඔවුනොවුන් ආවුසොවාදයෙන් (ඇවැත්නි කියා) කථාකරන්නාහුද මාගේ ඇවෑමෙන් තොප විසින් එසේ කථා නොකොට යුත්තේය. ආනන්දය, වැඩිමහළුවු (ටේරවු) මහණහු විසින් (නවකතරවු) බාලවූ නික්මුණු නමින් හෝ ගෞරවයෙන් හෝ ‘ඇවැත්නි’ කියා හෝ කථා කළ යුත්තේය. බාලවූ නික්මුණු විසින් වැඩිමහළු (ටේර) නික්මුණු, ස්වාමීනි, කියා හෝ ආයුෂ්මතුන් වහන්සැයි කියා හෝ කථා කළ යුත්තේය.

“ආනන්දය, සංඝතෙම ඉදින් කැමැත්තේවි නම් මාගේ ඇවෑමෙන් ඉතා සුලු කුඩා ශික්ෂා පදයන් සමූහනය (ඉදිරිම) කෙරෙත්වා.

“ආනන්දය, ඡන්ත නම් නික්මුණු මාගේ ඇවෑමෙන් බිරන්මදණ්ඩය’ නම් දඬුවම කළ යුත්තේයයි” කීවේය. “ස්වාමීන්වහන්ස, බිරන්මදණ්ඩනය නම් කුමක්දැයි” ඇසුවේය.

“ආනන්දය, ඡන්ත නික්මුණෙම තමාට යමක් කැමැත්තේද, එය කියන්නේය. නික්මුණු විසින් ඔහුට කිසිවක් නොකිය යුත්තේය, අවවාද නොකට යුත්තේය. අනුශාසනා නොකට යුත්තේයයි” කීවේය.

එවිට භාග්යවතුන් වහන්සේ නික්මුණු කථාකර මෙසේ කීවේය. “මහණෙනි, එක නික්මුණකුටද බුදුන් කෙරෙහිද ධර්මය කෙරෙහිද සංඝයා කෙරෙහිද මාර්ගය කෙරෙහිද ප්රතිපත්තිය කෙරෙහිද සැකයක් හෝ විමතියක් විනම්, විචාරවි. මහණෙනි, ශාස්තෘවූ භාග්යවතුන් වහන්සේ අපට සම්මුඛවූ වූයේය. අපි භාග්යවතුන් වහන්සේගෙන් විචාරන්ට නොහැකිවූවෝ වෙමුයි කියා පසුව පසුතැවිලි නොවෙයියි” කීවේය. මෙසේ කී කල ඒ නික්මුණු නිශ්ශබ්දවූහ. භාග්යවතුන් වහන්සේ දෙවෙහි වරද, තුන්වෙහි වරද, නික්මුණු කථා කොට මෙසේ කීවේය. “මහණෙනි, එක නික්මුණකුටද බුදුන් කෙරෙහිද ධර්මය කෙරෙහිද සංඝයා කෙරෙහිද මාර්ගය කෙරෙහිද ප්රතිපත්තිය කෙරෙහිද සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ වූයේ නම් විචාරවි. ‘ශාස්තෘවූ භාග්යවතුන්වහන්සේ අපට සම්මුඛවූයේය. අපි භාග්යවතුන්වහන්සේ විචාරන්ට නොහැකි වූවෝ වෙමු’ කියා පසුව පසුතැවිලි නොවෙයියි” කියා දේශනා කළේය.

තුන්වෙහි වාරයෙහිද ඒ නික්මුණු නිශ්ශබ්ද වූවාහුය. එවිට භාග්යවතුන් වහන්සේ නික්මුණු කථාකොට මෙසේ දේශනා කළේය.

“මහණෙනි, ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරවයෙහුත් ඉදින් නොවිචාරන්නේ විනම්, මහණෙනි, යහළු මහණෙක් යහළු මහණෙක්හට කියාවායි” කීවේය.

මෙසේ කීකල ඒ නික්මුණු නිශ්ශබ්දව සිටියාහුය.

එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේ භාග්යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, පුදුමයක්ය. ස්වාමීන් වහන්ස, ඉතා පුදුමයක්ය. ස්වාමීන් වහන්ස, මේ නික්මුණු සංඝයා කෙරෙහි එක් නික්මුණකුටද බුද්ධ, ධර්ම, සංඝ, මාර්ග, ප්රතිපත්තියෙහි සැකයක් හෝ විමතියක් නැත්තේයයි කියා, මම මෙසේ පැහැදුනෙමි” කීවේය.

“ආනන්දය, තොපි පැහැදීම හේතුකොට ගෙන කියන්නෙහිය. මෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රද්ධා කියයුතුය. තථාගතයන් වහන්සේගේ මේ භික්ෂු සංඝයා කෙරෙහි එක භික්ෂු නමකටද, බුද්ධ, ධර්ම, සංඝ, මාර්ග, පැවතුම් ආදියෙහි සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ නැත.

ආනන්දය, මේ පන්සියයක් පමණ භික්ෂූන් අතරෙහි අන්තිමවූ යම් භික්ෂුවක් වේද ඔහු සතර අපායෙහි නොහෙළන ස්වභාව ඇත්තාවූ නියතවූ අර්හත්ඵල ඥානයෙන් යුක්තවූ සෝවාන් ඵලයට පැමිණි භික්ෂුවකැයි” කීවේය.

එවිට භාග්ගවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය. “මහණෙනි, දැන් තොපට කියමි. ‘සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ විනාශවන ස්වභාව ඇත්තාහුය. ප්රමාද නොවී (කළයුතු දේ) සම්පාදනය කරවි.’ මේ තථාගතයන්ගේ අන්තිම බුද්ධ වචනයයි වදාළේය.

36 පරිනිබ්බූතකථා

එවිට භාග්ගවතුන් වහන්සේ ප්රථම ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. ප්රථම ධියානයෙන් නැගී දෙවෙනි ධියානයට සමවැදුණේය. දෙවෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී තුන්වෙනි ධියානයට සමවැදුණේය. තුන්වෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී හතරවෙනි ධියාන සමාපත්තියට සම වැදුණේය. හතරවෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී ආකාසානඤ්චායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. ආකාසානඤ්චායතන සමාපත්තියෙන් නැගී විඤ්ඤානඤ්චායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. විඤ්ඤානඤ්චායතන සමාපත්තියෙන් නැගී ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තියෙන් නැගී නෙව සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමාපත්තිය සමවැදුණේය.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමාපත්තියෙන් නැගී සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැදුණේය. එවිට ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරුන් වහන්සේගෙන් මෙසේ ඇසුවේය. “ස්වාමීනි, අනුරුද්ධ තෙරුන් වහන්ස, භාග්ගවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවේද?”

“ඇවැත් ආනන්දය, භාග්ගවතුන් වහන්සේ තව පිරිනිවන් නොපෑවේය. සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමවැදුණේයයි” කීවේය.

එවිට භාග්ගවතුන්වහන්සේ සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නැගී නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සමාපත්තියෙන් නැගී ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සමාපත්තියෙන් නැගී විඤ්ඤානඤ්චායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. විඤ්ඤානඤ්චායතන සමාපත්තියෙන් නැගී ආකාසානඤ්චායතන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. ආකාසානඤ්චායතන සමාපත්තියෙන් නැගී හතරවෙනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. හතර වෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී තුන්වෙනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. තුන්වෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී දෙවෙනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. දෙවෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී පළමුවැනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. පළමුවැනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී දෙවෙනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. දෙවෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී තුන්වෙනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. තුන්වෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී හතරවෙනි ධියාන සමාපත්තියට සමවැදුණේය. හතරවෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගී ඒ හතරවෙනි ධියාන සමාපත්තියෙන් නැගීම හා සමගම භාග්ගවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවේය.

භාග්ගවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑකල ඒ පිරිනිවන් පෑම හා සමගම ලොම් ඩැහැගන්වන ඉතා හයානකවූ මහා භූමිකම්පාවක් වූයේය. අතස ගුගුරුන්ට විය. භාග්ගවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑකල ඒ පිරිනිවන්පෑම හා සමග සහම්පතී නම් මහා බිරන්මයා මේ ගාථාව කීයේය. “සත්ව ලෝකයෙහි සියලු සත්වයෝම යම් පරිද්දකින් ජීවිතෙන්දීරිය (ජීවිතය පැවැත්මට උපකාරවන ප්රධාන අවයවය) යෙන් ශරීර ඉවත් කිරීම කරන්නාහු වෙද්ද එපරිද්දෙන්ම මේ ලෝකයෙහි කිසිවෙකුට සමකළ නොහැකිවූ, ශාස්තෘවූ තථාගතවූ දසවිධ ඥානා බලයෙන් යුක්තවූ සම්මත් සම්බුද්ධ සර්වඥ රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවාහුයයි” කීයේය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන්පෑ කල්හි ඒ පිරිනිවන් පෑම හා සමග ශක්‍ර දිවිය රාජතෙම මේ ගාථාව කියේය.

“සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ ඒකාන්තයෙන් අතිත්තය වන්නාහුය. ඉපිද නැසීම ස්වභාවකොට ඇත්තාහුය. ඉපිද නිරුද්ධ වන්නාහුය. ඔවුන්ගේ සංසිද්ධිය කියනලද නිර්වාණයම සැපයයි.”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන්පෑ කල පිරිනිවන්පෑම හා සමගම ආයුෂ්මත්වූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථා කීවේය.

“ස්ථිර සිත් ඇති කම්පානොවන්නාවූ ස්වාමීදරුවූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ආශ්වාස ප්රශ්වාසය නොපවත්නේය. තණ්හාව නැතිකළාවූ ඒ මුනින්ද්රොත්තමවූ බුදු රජාණන් වහන්සේ ශාන්තියයි කියනලද නිර්වාණය අරඹයා කාලක්ඛයා කළේය.”

“මනාකොට ප්රබෝධවූ චිත්තයෙන් (හොඳ සිතියෙන්) මරණාන්ත වේදනාව ඉවසීම කළේය. පහතක් නිවිඳියාක් මෙන් පිරිනිවන් පෑවේය.”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑකල ඒ පිරිනිවන් පෑම හා සමගම ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිර තෙම මේ ගාථාව කීවේය.

“සියලු ආකාරයෙන් උතුම්වූ සම්මයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑකල මහත්වූ ලොමු දැනැගැණීමක් වූයේය. එකල මෙසේ මහත් හයානකඩු පාර්වි වලනයක් වූයේයයි” කීවේය.

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑකල එතනට රැස්වූ භික්ෂු සංඝයා අතුරෙහි පහනොකළ රාගය ඇත්තාවූ යම් ඒ පාර්ශ්වන භික්ෂු කෙනෙක් වූවාහුද, ඒ භික්ෂුහු “ඉතා ඉක්මනින්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවේය. සුගතයන් වහන්සේ වහා පිරිනිවන් පෑවේය. පසැස් ඇත්තාවූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉතා ඉක්මනින් පිරිනිවන් පෑවේයයි” කියමින් සමහර භික්ෂුහු හිස අත් බැඳගෙන මහා ශෝකීව හඬන්නාහුය. මැදින් කැඩුනාක් මෙන් ඇඳ වැටෙන්නාහුය, පෙරළෙන්නාහුය, රාගයෙන් දුරුවූ, යම් රහත් අනාගාමි භික්ෂු කෙනෙක් වූවාහුද ඒ රහත් අනාගාමි භික්ෂුහු ‘සියලු සංස්කාර ධර්මයෝම අතිත්තය වන්නාහුය. ඒ මෙතැන්හි කොයින් ලබමෝදැයි’ කියා සිති නුවණින් යුක්තව ඉවසන්නාහුය.

එවිට ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය. “ඇවැත්නි, නැඬීමෙන් කම් නැත, එහෙයින් සොක නොකරවි, විලාප නොකියවි, නොහඬවි. ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සියලු ප්රිය මනාප වස්තුවෙන් වෙන්වන බව අන්ය තත්වයකට පැමිණෙන බව කලින්ම දේශනා කරන ලද්දේ නොවේද? ඉපදීම ආදිය ස්වභාවකොට ඇත්තාවූ යම් ඒ පලුප්රිපන (බිඳෙන) ධර්මයක් ඇද්ද, ඒ පලුප්රිපන ධර්මය ඒකාන්තයෙන් විනාශ නොවේ වයි යන යමක් ඇද්ද, ඊට හේතු නැත්තේය. ඇවැත්නි, ඒ කාරණය දැන් කොයින් ලබමෝද? ඇවැත්නි, දෙවියෝ අගුණ කියන්නාහුයයි” කීවේය.

“ස්වාමීවූ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්ස, දෙවියෝ කුමක් සිතන්නාහුදැයි” කියා ඇසුවේය.

“ආනන්දය, ආකාශයෙහි පාර්වි සංඥා ඇත්තාවූ දෙවි කෙනෙක් ඇත්තාහුය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිවන් පෑවේය. සුගතයන් වහන්සේ වහා පිරිනිවන් පෑවේයයි” ඒ දෙවියෝ හිස අත් බැඳගෙන හඬත්, ඇඳ වැටෙත්, පෙරළෙත්.

“ආනන්දය, පොළොවෙහි පොළව යන හැඟීම ඇත්තාවූ දෙවියෝ ඇත්තාහ. ඔව්හු ‘වහා තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑහ. සුගතයන් වහන්සේ වහා පිරිනිව්යන’යයි හිස අත් බැඳගෙන හඬත්, ඇඳ වැටෙත්, පෙරළෙත්.

“ආනන්දය, රාගයෙන් දුරුවූ යම් අනාගාමි රහත් දෙවි කෙනෙක් වූවාහුද, ඔව්හු ‘සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ අතිත්තය වන්නාහුය. ඒ මෙතැන්හි කොයින් ලබමෝදැයි’ කියා සිති නුවණින් යුක්තව ඉවසන්නාහුය.

එවිට ආයුෂ්මත්වූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේද ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේද ධර්මයෙන් යුත් කථාවෙන් ඒ රාත්රියගේ ඉතිරි කොටස ගත කළාහුය.

එවිට ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට කථාකර මෙසේ කීවේය.

“ඇවැත්වූ ආනන්දය, තොපි යව, ගොස් කුසිනාරා නම් නුවරට පැමිණා කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවන්ට ‘වාසෙට්ඨ ගොත්රයෙහිවූ මල්ල රජදරුවෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවේය. යම් ගමනකට කල් දනුවයි කියව්’ යනුයි. ‘එසේය, ස්වාමීන්වහන්සැයි’ කියා ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම ආයුෂ්මත්වූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ වචනයට උත්තරදී පෙරවරු කාලයෙහි හොඳින් හැඳ පොරවා පා සිවුරු ගෙන තමන් වහන්සේ දෙවෙහි කොට ඇතිව කුසිනාරා නුවරට පැමුණුනේය. එකල කුසිනාරා වැසි මල්ල රජ දරුවෝ ඒ පරිනිර්වාණය කරනු කොටගෙනම රැස්වීම් සාලාවෙහි රැස්ව උන්නාහු වෙති. එවිට ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරතෙම කුසිනාරානුවර මල්ල රජදරුවන්ගේ රැස්වීම් සාලාව යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, කුසිනාරා වැසි මල්ලරජදරුවන්ට ‘වාසෙට්ඨ ගොත්රයෙහිවූ මල්ල රජදරුවෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවේය. යම් ගමනකට කල් දනුවයි’ කීවේය ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ මේ වචනය අසා මල්ල රජුන් හා මල්ලරාජ පුත්රයෝද මල්ල රජුන්ගේ ලේලියන් හා මල්ල රජුන්ගේ භාර්ය්‍යාවෝද හටගත් දුක් ඇතිව දුකෙන් යුක්තව සිතෙහි හටගත් දුකෙන් පීඩිතව ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා වහාම පිරිනිවන් පෑවේයයි’ කියා නිස අත්බැඳගෙන නඬන්. නිසකෙස් විසුරුවාගෙන නඬන්, බිම ඇඳවැටෙත්, පෙරළෙත්, යම්පමණ රාගයෙන් දුරුවූ අනාගාමී මල්ල රජදරුවෝ වූවාහුද, ඔව්හු සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ අතින්ය වන්නාහුය, මෙතැන්හි එය කොයින් ලබමෝදැයි, කියා සිති නුවණින් යුක්තව ඉවසන්නාහුය.

37 බුද්ධසර්වපූජා

ඉක්බිත්තෙන් කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවෝ “කොල එසේවිනම් අපගේ මේ කුසිනාරානුවර ඇති ගඳ මල්ල සියලුම තූර්යය භාණ්ඩයන්ද රැස්කරවයි” කියා පුරුෂයන්ට ආඥා කළාහුය. එවිට කුසිනාරාවැසි මල්ල රජදරුවෝ ගඳ මල්ල සියලුම තූර්යය භාණ්ඩයන්ද, දෙක බැගින්වූ වස්තර පන්සියයක්ද ගෙන මල්ල රජදරුවන්ගේ උපවර්තන නම් සල්වනය යම් තැනකද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රී ශරීරය යම් තැනකද එතැනට පැමිණියාහුය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රී ශරීරයට නාත්යයෙන්ද ගීතයෙන්ද වාදිතයෙන්ද මලින්ද ගඳින්ද සත්කාර ගරුකාර වන්දන මානනාදී වශයෙන් පූජාකෙරෙමින් උඩුවියන් බඳිමින් මණ්ඩප පිළියෙල කරමින් ඒ දවස හෙවත් ඒ පිරිනිවන්පෑ පළමුවෙනි දවස ගතකළාහුය.

එවිට කුසිනාරා මල්ල රජදරුවන්ට මෙසේවූ කල්පනාවක් වූයේය. ‘අද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රී ශරීරය ආදහන කරන්ට කල් මදිය. දැන් අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රී ශරීරයට සෙට ආදහනය කරමිනයි කියා සිතුවාහුය. එවිට කුසිනාරා මල්ල රජදරුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රී ශරීරය නාත්යයෙන්ද ගීතයෙන්ද වාදිතයෙන්ද මලින්ද ගඳින්ද සත්කාර කරමින් ගරු කරමින් බුහුමන් කරමින් පූජා කරමින් දෙවෙහි දවසද ගත කළාහුය. නාත්යයෙන්ද ගීතයෙන්ද වාදිතයෙන්ද මලින්ද ගඳින්ද සත්කාර කරමින් ගරු කරමින් බුහුමන් කරමින් පූජා කරමින් තුන්වෙනි දිනයද ගතකළාහුය නාත්යයෙන්ද ගීතයෙන්ද වාදිතයෙන්ද මලින්ද ගඳින්ද සත්කාර කරමින් ගරු කරමින් බුහුමන් කරමින් පූජා කරමින් පස්වෙනි දිනයද ගතකළාහුය. නාත්යයෙන්ද ගීතයෙන්ද වාදිතයෙන්ද මලින්ද ගඳින්ද සත්කාර කරමින් ගරු කරමින් බුහුමන් කරමින් පූජා කරමින් සවෙනි දිනයද ගතකළාහුය. නාත්යයෙන්ද ගීතයෙන්ද වාදිතයෙන්ද මලින්ද ගඳින්ද සත්කාර කරමින් ගරු කරමින් බුහුමන් කරමින් පූජා කරමින් සවෙනි දිනයද ගතකළාහුය.

එවිට සත්වෙහි දවසෙහි කුසිනාරා මල්ල රජ දරුවන්ට මෙසේවූ කල්පනාවක් වූයේය. “අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්රී දෙහය නැටුම්වලින්ද, ගී කීම්වලින්ද, මල්වලින්ද, සුවඳවලින්ද සත්කාර ගරුකාර කරමින් සිතින් බුහුමන් කරමින් පූජාකරමින් නුවරට දකුණු දිගින් දකුණු දිගට ගෙන ගොස්

පිටිනගරයෙන්ම පිටිනගරයට පමුණුවා නුවරට දකුණු දිග් භාගයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය ආදානනය කරමිනයි' සිතුවානුය.

එසමයෙහි මැදි වයස් ඇති ශක්තිමත් මල්ල රජදරුවන් අටදෙනෙක් සුවඳ පැනින් ඉස් සෝදා නනාගෙන අලුත්වූ වස්ත්රයන් ඇඳගෙන 'අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය උසුලමිනයි' කියා උත්සාහ කොටත් උසුලන්ට නොහැකි වූවානුය. එවිට කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවෝ ආයුෂ්මත්වූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ සැල කළානුය. "යම් හෙයකින් මේ ශක්තිමත් මධ්‍යම වයස් ඇති මල්ල රජදරුවෝ අටදෙනෙක් හිස් සෝදා නාගෙන අලුත් වස්ත්රයන් ඇඳනාලදුව අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය උසුලමිනයි කියා උත්සාහකොට උසුලන්ට නොහැකි වන්නානුද ස්වාමීවූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්ස, ඊට හේතු කවරේද? ඊට කරුණු කවරේද?" "වාසෙට්ඨ නම්වූ එමිඛා මල්ල රජදරුවෙහි, තොපගේ අදහස අනිකක් වන්නේය. දෙවියන්ගේ අදහස අනිකෙකැයි" කීහ.

'ස්වාමීනි, දෙවියන්ගේ අදහස කෙසේදැයි' ඇසූහ. "වාසෙට්ඨ නම්වූ මල්ල රජදරුවෙහි, තොපගේ අදහස නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය නැටුම්වලින්ද ගී කීම්වලින්ද, වාදනවලින්ද, මල්වලින්ද, සුවඳවලින්ද, සත්කාර ගරුකාර කරමින් සිටින බුහුමන් කරමින් පූජා කරමින් නුවරට දකුණු දිසාවෙන්ම දකුණු දිශාවට ගෙන ගොස් ඇතුළුවුවරට ඇතුල් නොකොට පිටිනුවරින් පිටි නුවරට පැමිණ නුවරට දකුණු දිග් භාගයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය ආදානනය කරමිනයි' කියාය. එමිඛා මල්ල රජදරුවෙහි, දෙවියන්ගේ අදහස නම් අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය දිව්‍යමය නැටුම්වලින්ද, ගී කීම්වලින්ද, වාදනවලින්ද, මල්වලින්ද, සුවඳවලින්ද, සත්කාර කරමින් ගරුකාර කරමින් සිටින බුහුමන් කරමින් පූජාකරමින් නුවරට උතුරු දිග්භාගයෙන්ම උතුරු දිග් භාගයට වඩා ගෙන ගොස් උතුරු වහසල් දෙරින් නගරය ඇතුළට ඇතුළුකොට නුවර මැදින් නුවර මැදට පමුණුවා නැගෙනහිර වහසල් දෙරින් පිටතට නික්මවා නුවරට නැගෙනහිර දෙසවූ මල්ල රජ දරුවන්ගේ මකුටඛන්ධන නම්වූ ප්රධාන මංගල ශාලාව නම් තැනෙක්හිද මේ ස්ථානයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී ශරීරය ආදානනය කරමිනයි කියායි. 'ස්වාමීන්වහන්ස දෙවියන්ගේ අදහස යම් පරිද්දෙකින් වන්නේ වේද එපරිද්දෙන්ම වේවයි' කියා සැලකළානුය.

එසමයෙහි කුසිනාරා නුවර යම්තාක් ගෘහසන්ධි වැසිකිලි කාණු කුණු කසළ ඇති තැන් වෙත්ද ඒ සැම තැනම දණක් පමණ ඝනකමට මදුරා මලින් අතුරුණ ලද්දේ වූයේය. එවිට දෙවියෝද කුසිනාරා වැසි මල්ල රජ දරුවෝද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය දෙවියන්ට අයිතිවූද, මනුෂ්‍යයන්ට අයිතිවූද, නැටුම්වලින්ද, ගී කීම්වලින්ද, වැයිම්වලින්ද, මල්වලින්ද, සුවඳවලින්ද සත්කාර ගරුකාර කරමින් සිටින බුහුමන් කරමින් පූජාකරමින් නුවරට උතුරු දිග් භාගයෙන් උතුරු දිසා භාගයට වැඩමවාගෙන ගොස් උතුරු වහසල්දෙරින් නුවරට ඇතුල් කරවා නුවර මැදින් නුවර මැදට වැඩමවාගෙන ගොස් නැගෙනහිර වහසල් දෙරින් පිටතට නික්මවා නුවරට නැගෙනහිර දෙසෙහිවූ මල්ල රජදරුවන්ගේ මකුටඛන්ධන නම්වූ මංගල ශාලාව යම් තැනෙක්හිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහය එතැනින් තැබුවානුය.

එවිට කුසිනාරා මල්ල රජදරුවෝ ආයුෂ්මත්වූ ආනන්ද ස්ථවිරයන්වහන්සේට මෙසේ සැලකළානුය. "ස්වාමීවූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, අපි තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දෙහයෙහි කෙසේ නම් පිළිපදින්නමෝදැයි" විචාළහ. "මල්ල රජදරුවෙහි, වක්රවර්ති මහරජහුගේ ශ්‍රී ශරීරයෙහි යම් ආකාරයකින් පිළිපදින්නානුද ඒ ආකාරයෙන්ම තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී ශරීරයෙහිද පිළිපදිද යුත්තේයයි" කීහ. "ස්වාමීවූ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්ස, සක්විති රජහුගේ ශරීරයෙහි කෙසේ පිළිපදින්නානුදැයි" විචාළහ. "මල්ල රජදරුවෙහි වක්රවර්ති රජහුගේ ශරීරය අලුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළන්නානුය. අලුත්වූ වස්ත්රයෙන් වෙලා මනාකොට නගා නෙලනලද කපු පුළුනෙන් වෙළන්නානුය' නගා නෙලනලද කපු පුළුනෙන් වෙලා අලුත්වූ කසිවස්ත්රයෙන් වෙළන්නානුය. මෙම ක්රමයෙන් පන්සියයක් පමණ කපු පුළුන් වස්ත්ර යන දෙකින් සක්විති රජහුගේ ශරීරය වෙලා රහින් කළ තෙල් දෙණක තබා එබඳුමවූ අනික් රන් දෙණකින් වසා සියලු සුවඳ දුරින් දුරස්සයක් කොට වක්රවර්ති රජහුගේ ශරීරය ආදානනය කරන්නානුය. සතරමංසන්ධියක වක්රවර්ති රජහුගේ චෛත්‍යය කරන්නානුය. එමිඛා මල්ල

රජදරුවෙහි, සක්විති රජහුගේ ශරීරයෙහි යම් ආකාරයකින් පිළිපදින්නාහුද, තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීර දෙහයෙහිද එසේම පිළිපදිද යුත්තේය. සතර මංසන්ධියක තථාගතයන් වහන්සේගේ වෛත්යය කටයුත්තේය. ඒ සර්වඥ වෛත්යයෙහි යම් සත්ව කෙනෙක් මල් ගඳ විලවුන් ආදිය පෑජා කරන්නාහු වෙද්ද, මනාකොට වඳින්නාහු වෙද්ද, සිත හෝ පහදවන්නාහු වෙද්ද, ඔවුන්ට ඒ කුසල ධර්මය ඉතා බොහෝවූ දීර්ඝ කාලයකට හිත සැප පිණිස වන්නේ යයි” කීහ.

එවිට කුසිනාරා මල්ල රජදරුවෝ ‘කොල, එසේ නම් මල්ල රජදරුවන්ගේ මනාකොට නගා පාදනලද කපු පුළුන් රැස්කරවියයි’ කියා පුරුෂයන්ට නියම කළහ. එවිට කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර දෙහය අළුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළඳාමකුය. අලුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළා මනාකොට නගා පාදනලද කපු පුළුනෙන් වෙළඳාමකුය.

නගා පාදනලද කපු පුළුනෙන් වෙළා අළුත්වූ කසි වස්ත්රයෙන් වෙළඳාමකුය. මේ ක්රමයෙන්ම පන්සියයක් පමණ වස්ත්ර, කපු පුළුන් යන දෙකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරය වෙළා රනින් කළ රන්දෙණක තැන්පත්කොට එබඳු අතිකුත් රන්දෙණකින් වසා සියළු සුවඳ දුරින් දරසැයක් කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර දෙහය ඒ දරසැයට නැගුවාහුය.

38 මහාකස්සපත්ථේරවත්ථු

ඒ කාලයෙහි ආයුෂ්මත් මහා කාශ්යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ හික්මුණු මහත් හික්මු සංඝයා හා සමග පාචා නම් නුවර සිට කුසිනාරා නුවර අතර දීර්ඝ මාර්ගයට පැමිණියේ වෙයි. එවිට ආයුෂ්මත් මහාකාශ්යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ මගින් ඉවත්ව එක්තරා ගසක් මුල වැඩ උත්සේක. ඒ කාලයෙහි එක්තරා ආපිචකයෙක් මදුරා මලක් ගෙන කුසිනාරා නුවරින් පාචා නුවරට යන දීර්ඝ මාර්ගයට පැමිණියේය. ආයුෂ්මත් මහාකාශ්යප තෙරුන්වහන්සේ එන්නාවූ ඒ ආපිචකයා දුරදීම දැක්කේය. දැක, “ඇවැත්නි, අපගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ දන්නෙහිදැයි” කියා ඒ ආපිචකයාගෙන් ඇසුවේය. “එසේය, ඇවැත්නි, දනිමි, ශ්රමණ හවත් ගෞතම තෙම පිරිනිවන්පා අදට සත් දවසක් වූයේය. එතනින් මා විසින් මේ මදුරා මල ගන්නා ලද්දේය”යි කීයේය.

එහි රාගය පහනොකළාවූ යම් හික්මු කෙනෙක් වූවාහුද ඉන් ඇතැම් කෙනෙක් හිස අත්බැඳගෙන අඬත්, මැඳින් කැඩුනක් මෙන් ඇදවැටෙත්, පෙරළෙත්, එහා මෙහා පෙරළෙත් ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා ඉක්මනින් පිරිනිව සෙයක සුගතයන්වහන්සේ ඉතා ඉක්මනින් පිරිනිවසෙයක ලොකයෙහි පසැස් ඇති බුදුරජානන් වහන්සේ ඉතා ඉක්මනින් අතුරුදන් වූසෙයක’ කියායි. යම් පමණ ආශාව දුරු කළාවූ අනාගාමී රහත් හික්මුහු වූවාහුද, ඒ හික්මුහු ‘සියලු සංස්කාර ධර්මයෝම අතින් වන්නාහුය. එය කොයින් ලැබෙන්නේදැයි’ සිහි නුවණින් යුක්තව ඉවසන්නාහුය.

ඒ කාලයෙහි සුහද්ර නම් බුඩ්ධි පබ්බජිතයෙක් (මහලු පසු මහණවූවෙක්) ඒ හික්මු පිරිසෙහි උන්නේය. සුහද්ර නම් බුඩ්ධි පබ්බජිත තෙම ඒ හික්මුන්ට මෙසේ කීය. “ඇවැත්නි, තොප හැඩිමෙන් කම් නැත, සෝක නොකරවි. විලාප නොකියව. ඒ මහාශ්රමණයා කෙරෙන් අපි නොඳිත් මිදුණෝ වෙමු. තොපට මේ දෙය කැපවන්නේය. මේ දෙය තොපට කැප නොවන්නේයයි අපි පීඩා ලබමින් සිටියෙමු. දැන් අපි යමක් කැමති වෙමුද ඒ දෙය කරමින, යමක් නොකැමැති වෙමුද ඒ දෙය නොකරමින” යනුවෙනි. එවිට ආයුෂ්මත් මහාකාශ්යප තෙරුන්වහන්සේ හික්මුන්ට කථාකර මෙසේ කීවේය. “තොප හැඩිමෙන් කම් නැත. තොපි ශෝක නොකරවි විලාප නොකියව. ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිතට ප්රිය සියලු දෙයින් වෙන් වන බව දුරුවන බව අන් බවකට පෙරළෙන බව කලින්ම දේශනා කරන ලද්දේ නොවේද? ඇවැත්නි, හටගත්තාවූද පහළවූද ප්රත්‍යයයෙන් උපදනාවූද විනාශවන ස්වභාවය ඇති සියල්ල ඒකාන්තයෙන්ම විනාශ නොවේවයි යන මේ කාරණයසිදු නොවෙන්නේයයි” කීවේය.

එසමයෙහි වනාහි මැද විශෙහිවූ ශක්තිමත් මල්ලරජ දරුවන් සතර දෙනෙක් ඉස් සෝද නභාගෙන අලුත් වස්ත්රයන් හැඳගෙන “අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මෘතදෙහය තබා කරනලද දරසැය ගිහි දල්වමිනයි” කියා උත්සාහකොට ගිහි දල්වා ගත නුහුණුවාහුය. එවිට කුසිනාරා මල්ල රජදරුවෝ

ආයුෂ්මත්වූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ සැලකළාහුය “ස්වාමීවූ අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්ස, යම් හෙයකින් මේ මැද විශෙහිවූ ශක්තිමත් මල්ල රජදරුවෝ සතර දෙන ඉස් සෝදූ නාගෙන අලුත්වූ වස්තරයන් හැඳගෙන අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දේහය තබා කරනලද දර සෑය ගිනි දල්වමිනයි කියා උත්සාහ කොට ගිනි දල්වාගත නොහැකි වන්නාහුය. ඊට හේතු කවරේද, ඊට කරුණු කවරේදැයි” කියා විචාළාහුය “එමිඛා මල්ල රජ දරුවෙහි, දෙවියන්ගේ අදහස අන් පරිද්දෙකැයි වදාළහ.” “ස්වාමීන් වහන්ස, දෙවියන්ගේ අදහස කෙබඳු වන්නේදැයි” විචාළාහුය. “එමිඛා මල්ල රජදරුවෙහි, ආයුෂ්මත්වූ මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ මහත් හික්මු සංඝයා හා සමග පාචා නම් නුවර සිට කුසිනාරා නම් නුවරට යෙමිසි සිතා දීර්ඝ මාර්ගයට පිළිපත්තේ වෙයි. ‘ආයුෂ්මත්වූ මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් යම්තාක් සිරසින් නොවැදින්නාහුද, ඒතාක් කල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දරසෑය ගිනි නොදැල්වේවායි’ කියා දෙවියන්ගේ අදහස වන්නේයයි” කීවේය. “ස්වාමීන් වහන්ස, දෙවියන්ගේ අදහස යම්සේද එසේම වේවායි” කීවාහුය.

ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂ්මත්වූ මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ කුසිනාරා නුවර මල්ල රජ දරුවන්ගේ මකුට බන්ධන නම් වෛරය ස්ථානය යම් තැනෙකින්ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දර සෑය යම් තැනෙකින්ද එතැනට පැමිණියහ. පැමිණ, සිවුර එකාංශකොට පොරවාගෙන නමස්කාර කොට තුන්වරක් දර සෑය වට ප්රදක්ෂිණා කොට ඇවිද සිර පතුල් පිහිටි පැත්තෙන් (චිතකය) විවෘත කොට ශාස්තෘවූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සිරිපා යුවල වැන්දහ. ඒ පන්සියයක් පමණවූ හික්මු සංඝයාද සිවුරු එකාංශකොට පොරවා ගෙන ඇඳිලි බැඳගෙන තුන් යළක් දර සෑය ප්රදක්ෂිණාකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපතුල් දෙක වැන්දහුය. ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින්ද ඒ පන්සියයක් පමණ හික්මු සංඝයා විසින්ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරි පතුල් වැන්ද කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දර සෑය තෙමීම නාත්පසින් ගිනිදැල්වී ගියේය.

මෙසේ දැවෙන්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරයාගේ සිවියයි කියා හෝ සමයයි කියා හෝ මාංසයයි කියා හෝ නහරයයි කියා හෝ සඳ මිදුළියයි කියා හෝ යම් කොටසක් වූයේ වේද, ඒ කොටස්වල අළුද නොපෙනුණේද දැලිද ඉතිරි නූවුවාහුය. ශාරීරික ධාතුනුම ඉතිරි වූවාහුය. දවනලද ගිතෙල්වල හෝ තලතෙල්වල යම්සේ අළු නොපෙනේද, දැලි නොපෙනේද, එපරිද්දෙන්ම භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ දැවෙන ශරීරයාගේ සිවියයි කියා හෝ සමයයි කියාහෝ මසයයි කියා හෝ නහරයයි කියා හෝ සඳමිදුලයයි කියාහෝ යම් කොටසක් වූයේද ඒ කොටස්වල අළුද නොපැහෙයි, දැලිද නොපැහෙයි. ශාරීරික ධාතු පමණක් ඉතිරි වූවාහුය.

ඒ පන්සියයක්වූ වස්තර, පුලුන් යුගලයන්ගෙන් දෙකක් පමණක් දැවුණේය. යම් වස්තරයක් සියල්ලට යටින්ම වීද, එයත්, යම් වස්තරයක් සියල්ලටම උඩින් වීද, එයත් දැවුණේය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී ශරීරය ආදහනය වූ කල්හි ආකාශයෙන් ජල ධාරාවක් පහළවී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දර සෑයෙහි ගිනි නිවුවාය. පිරිවරා සිටි සල්ගස් වලින්ද, ජලධාරා ගලා අවුත් ස්වාමීදරුවන් වහන්සේගේ දර සෑයෙහි ගිනි නිවුවාහුය. කුසිනාරාවාසි මල්ල රජදරුවෝද සියලු සුවඳ පැනින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දර සෑයෙහි ගිනි නිවුවාහුය.

ඉක්බිත්තෙන් කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන් සන්ථාගාර ශාලාවෙහි තැන්පත් කොට කඩු ගත් අත් ඇති යොධ පුරුෂයන් ලවා නාත්පසින්ම වටකොට ආරක්ෂා පිහිටුවා දුනු කෙළවරින් දුනු කෙළවර පහරමින් සිටියාවූ දුනු ගත් ධනුර්ධරයන්ගේ දුනු පවුරකින් වටකොට සත් දවසක් මුළුල්ලෙහි නැටුම් ගී කීම් වාදනය කිරීම් ආදියෙන්ද මලින් හා සුවඳවලින්ද සත්කාර කළාහුය, ගරු කළාහුය, වන්දනා කළාහුය, පූජා කළාහුය.

39 සර්වධාතුචිනාජනං

විදෙන පුත්රවූ මගධ දෙශාධිපතිවූ අජාසත් නම් රජ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි කුසිනාරා නම් නුවර පිරිනිවන්පා වදාළසේකැයි ඇසුයේමය, එවිට මගධරටට අධිපතිවූ විදෙන පුත්රවූ අජාසත් මහරජ තෙම

‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂත්‍රිය වන සේක මමද ක්ෂත්‍රිය වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ධාතු කොටසක් ලබන්නට මමද සුදුසු වෙමි. මමද සර්වඥයන්වහන්සේගේ ශරීරාචරික ධාතුන්වහන්සේලාට වෛත්සයක් කරවා පූජාසත්කාර කරනු කැමැත්තෙමි’ කියා කුසිනාරා නුවර නිවාසිවූ මල්ල රජ දරුවන්ට දුතයෙකු යැවූයේය.

විසාලා නුවර වැසි ලිච්ඡවී රජදරුවෝද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නම් පුරයෙහි පිරිනිවන් පා වදළ සේකැයි කියා ඇසුවාහුය. එවිට විසාලා නුවර වැසි ලිච්ඡවී රජදරුවෝද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂත්‍රිය සේක. අපිද ක්ෂත්‍රියයෝ වමිහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතු කොටසක් ලබන්නට අපිද සුදුසු වමිහ. අපිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුන් වහන්සේලාට වෛත්සයක් කරවා පූජා සත්කාර කරනු කැමැත්තෙමි” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ලරජදරුවන්ට දුතයෙකු යැවූවාහුය. කිඹුල්වත් පුරයෙහි වාසය කරන්නාවූ ශාක්‍ය රජදරුවෝද භාග්‍යවතුන්වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නම් පුරයෙහි පිරිනිවන්පා වදළ සේකැයි ඇසුවාහුය. එවිට කිඹුල්වත් පුර වාසී ශාක්‍ය රජදරුවෝද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේද අපගේ ඥාති ශරණ්ඨ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ශරීර ධාතු කොටසක් ලබන්නට අපිද සුදුසු වන්නෙමු. අපිද සර්වඥයන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුන් වහන්සේලාට වෛත්සයක් කරවා පූජාසත්කාර කරනු කැමැත්තෙමු” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ලරජ දරුවන්ට දුතයෙකු යැවූවාහුය.

අල්ලකප්ප නම් නුවර වාසය කරන්නාවූ බුලය නම් ක්ෂත්‍රිය රජහුද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නම් පුරයෙහි පිරිනිවන් පා වදළ සේකැයි ඇසුවාහුමය. එවිට අල්ලකප්ප නම් නුවර වාසය කරන්නාවූ බුලය නම් ක්ෂත්‍රිය රජදරුවෝද ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂත්‍රිය සේක. අපිද, ක්ෂත්‍රියයෝ වමිහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරාචරික ධාතු කොටසක් ලබන්නට අපිද සුදුස්සෝ වමිහ. අපිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුන්වහන්සේලාට වෛත්සයක් කරවා පූජා සත්කාර කරනු කැමැත්තෙමු” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවන්ට දුතයෙකු යැවූවාහුය.

රාම ග්රාමයෙහි වාසය කරන්නාවූ කොලිය රජදරුවෝද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නම් පුරයෙහි පිරිනිවන් පා වදළ සේකැයි ඇසුවාහුමය. එවිට රාමග්රාමයෙහි වාසය කරන්නාවූ කොලිය රජදරුවෝද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂත්‍රිය සේක. අපිද ක්ෂත්‍රියයෝ වමිහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුකොටසක් ලබන්නට අපිද සුදුසු වමිහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුන් වහන්සේලාට අපිද වෛත්සයක්කොට පූජාසත්කාර කරනු කැමැත්තෙමු” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ල රජ දරුවන්ට දුතයෙකු යැවූවාහුය.

වෙධිප්ප නම් බිරාන්මණ තෙමේද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නම් පුරයෙහි පිරිනිවන් පා වදළ සේකැයි කියා ඇසුයේමය එවිට වෙධිප්ප නම් බිරාන්මණතෙම ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂත්‍රියවූ සේක. මමද බිරාන්මණ වූයෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරාචරික ධාතු කොටසක් ලබන්නට මමද සුදුස්සෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුන් වහන්සේලාට මමද වෛත්සයක් කරවා පූජාසත්කාර කරනු කැමැත්තෙමි” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවන්ට දුතයෙකු යැවූයේය.

පාලා නම් නුවර වාසය කරන්නාවූ මල්ල රජදරුවෝද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නම් පුරයෙහි පිරිනිවන්පා වදළ සේකැයි ඇසුවාහුමය. එවිට පාලා නම් නුවර වැසි මල්ල රජදරුවෝද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂත්‍රිය වූසේක. අපිද ක්ෂත්‍රියයෝ වමිහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ශරීරික ධාතු කොටසක් ලබන්නට අපිද සුදුස්සෝ වමිහ අපිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතුන් වහන්සේලාට වෛත්සයක් කරවා පූජාසත්කාර කරනු කැමැත්තෙමු” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවන්ට දුතයෙකු යැවූවාහුය.

මෙසේ කී කල්හි කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවෝ ඒ සත් නගරයෙන් පැමිණ සිටි ජනසමූහයාට මෙසේ කීවාහුය. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපගේ ග්රාම ක්ෂේත්‍රයෙහි පිරිනිවන්පා වදළ සේක. අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීරික ධාතු කොටසක් නොදෙමිහයි” කීවාහුය.

මෙසේ කීකල්හි දිරොණානම් බිරාන්මණතෙම රජදරුවන් සමූහයාට මේ (අදහස් ඇති) ගාථා දෙකකින් මෙසේ කීය.

“පින්වත්වූ රජදරුවෙහි, මා කියන්නාවූ මේ එක් වචනයක් අසත්වා, අපගේ බුදු රජාණන් වහන්සේ ක්ෂාන්තිවාදී වූසේක. ලොකොත්තම ස්වාමීදරුවන්ගේ ධාතු කොටසක් නිසා ආයුධවලින් පහරදී ගැනීමක් වූයේ නම් ඒ යහපත් නොවේමය.

“සියලු පින්වත්හුම එක්ව සමගිව සතුටුවෙමින් (ධාතූන්) අට කොටසක් කරමින. ඒ ඒ දිසාවල වෛත්යයෝ පැතිරෙත්වා. පසැස් ඇත්තාවූ බුදු රජාණන් වහන්සේට පැහැදුණ ජනයෝ බොහෝ වන්නාහුය” කියායි.

“එසේනම් බිරාන්මණය, තෙපිම භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන් මනාකොට සමව අට කොටසක් කොට බෙදවයි” කීවාහුය. “එසේය, පින්වත්නි” ඒ දරොණනම් බිරාන්මණ තෙම ඒ රාජ සමූහයාගේ වචනයට උත්තර දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන් මනාකොට සමව අට කොටසක් කොට බෙදූ ඒ රජදරු සමූහයාට මෙසේ කීය. “පින්වත්නි, මටද මේ ධාතු බෙදන ලද නැලිය දෙත්වා. මමද ධාතු බෙදන ලද නැලිය තබා වෛත්යයක් කොට පූජා සත්කාර කෙරෙමිනි” කීය. ඒ රජදරුවෝ දරොණනම් බිරාන්මණයාහට ධාතු බෙදූ නැලිය දුන්නාහුය.

පිප්ඵලිවතිය නම් මොරිය රජ දරුවෝද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වහාහි කුසිනාරා නුවර පිරිනිවන් පා වදළ සේකැයි ඇසුවාහුය. එවිට පිප්ඵලිවතිය නම් මොරිය රජ දරුවෝ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ක්ෂන්තිය වූසේක. අපිද ක්ෂන්තියයෝ වමින. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතු භාගයක් ලබන්ට අපිද සුදුස්සෝ වමින. අපිද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන්වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කරනු කැමැත්තමිනයි” කියා කුසිනාරා වැසි මල්ල රජදරුවන්ට දුතයෙකු යැවූහ. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතු කොටසක් නැත්තේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ධාතු බෙදන ලද්දහුය. මේ ආදානන ස්ථානයෙන් ඇතුරු ගෙන යෙත්වයි” කීවාහුය. ඒ මොරිය රජදරුවෝ භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ ආදානන ස්ථානයෙන් ඇතුරු හැරගෙන ගියාහුය.

40 ධාතුධූපපූජා

එවිට වෙදෙහි පුත්රවූ මගධ රටට අධිපති අජාසත් මහරජතෙම රජගහනුවර භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජාසත්කාර කෙළේය. විසාලා මහනුවර වාසිවූ ලිච්ඡවි රජ දරුවෝද විසාලා නම් නුවර භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කළාහුය. කිඹුල්වත් නම් නුවර වාසිවූ ශාක්‍ය රජ දරුවෝද කිඹුල්වත් නම් පුරයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කළාහුය. අල්ලකප්ප නම් නුවර වාසිවූ බුලය නම් රජදරුවෝද, අල්ලකප්ප නම් නුවර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජාසත්කාර කළාහුය. රාම ග්රාමයෙහි වාසය කරන්නාවූ කොලිය රජහුද රාම නම් ගමෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කළාහුය. වෙධදීප නම් නුවර වාසිවූ බිරාන්මණ තෙමේද, වෙධදීපයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කළේය. පාචා නම් නුවර වාසිවූ මල්ල රජ දරුවෝද පාචා නම් පුරයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කළාහුය. කුසිනාරා වැසි මල්ල රජ දරුවෝද කුසිනාරා නුවර භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශරීර ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කළාහුය. දරොණ නම් බිරාන්මණතෙමේද ධාතු මැන බෙදන ලද නැලිය තබා වෛත්යයක් කරවා පූජා සත්කාර කෙළේය. පිප්ඵලිවතිය නම් මොරිය රජහුද පිප්ඵලි වන නම් පුරයෙහි අංගාර ධූප නම්වූ දැගැබක් කරවා පූජා සත්කාර කළාහුය. මෙසේ ශාරීරික වෛත්යයෝ අටක් වූවෝය. කුම්භධූප වෛත්යය නව වැනි වූයේය. අංගාර වෛත්යය දසවැනි වූයේය. (මේ ආකාරයෙන් ධාතු බෙදීමත් දස වෛත්යයන් කිරීමත් වූයේයයි සංගීති කාරක ස්ථවිරයෝ කීහ)

පසැස් ඇත්තාවූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතු අට ද්රෝණයක් වූහ. එයින් සත් ද්රෝණයක් දඹදිව වාසිනු පුදත්. පුරුෂෝත්තමවූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ එක් ධාතු ද්රෝණයක් රාම ග්රාමයෙහි නා රජ පුදයි. එක් දන්තධාතූන් වහන්සේ නමක් දෙව් ලොව දෙවියන් විසින් පුදන ලද්දේය එක් දන්ත ධාතූන්වහන්සේ නමක් වනාහි ගන්ධාර දෙශයෙහි පුදන ලද්දේය. එක් දන්ත ධාතූන් වහන්සේ නමක් වනාහි කාලිංග නම් රජහුගේ රාජ්යයෙහි (කලිඟ රට දන්ත නම් පුරයෙහි) පුදන ලද්දේය. එක් දන්ත ධාතූන් වහන්සේ නමක් නා ලොව නා රජහු පුදත්. ඒ සතර දළද වහන්සේගේ තෙජානුභාවයෙන් යාග යයි කියන ලද පූජනීය වස්තු පරිත්යාගයෙන් කරනලද පූජා උත්සව මංගලයෙන් මේ මුළු පොලොව අලංකාර වූවාය (සැරසෙන ලද්දී වූවාය) සත්කාර කරනු ලබන්නවුන් විසින් සත්කාර කරන ලද්දවූ මනාකොට විශේෂයෙන්ම සත්කාර කරන ලද්දවූ පසැස් ඇත්තාවූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මේ සර්වඥ ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේ මෙපරිද්දෙන්ම දෙව් රජුන්, මිනිස් රජුන් විසින් පුදන ලද්දේය. එසේම මනුෂ්ය උත්තමයන් විසින් පුදන ලද්දේය. ඇදිලි බැඳගෙන ඒ සර්වඥ ශාරීරික ධාතූන් වහන්සේලාට නමස්කාර කෙරෙත්වා. සර්වඥ වරොත්තමයාණන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් කල්ප සියයකිනුදු දුර්ලභ වන්නේයි.

(දහසය වෙනි) මහා පරිනිර්වාණ සූත්රය නිමිශේය.